

Від: zapyt@hcj.gov.ua
Кому: e-zapyt@vru.gov.ua
Дата: 03/11/2021 08:19 AM
Тема: Fw: Інформаційний запит - 1663лочини

----- Original Message -----

From: Щербата Наталя Михайлівна
 {mailto:foi+request-83439-b4a44f21@dostup.pravda.com.ua}
 To: запити до розпорядника vrjust [mailto:zapyt@hcj.gov.ua]
 Sent: Thu, 11 Mar 2021 06:54:58 +0200
 Subject: Інформаційний запит - 1663лочини

> Доброго дня!
 Сьомий апеляційний
 > адміністративний суд (7ААС)
 21050, м.
 > Вінниця, вул. Соборна/Оводова, 48/34, E-mail:
 > inbox@7aa.court.gov.ua, Телефон: +38(0432)551520
 >
 заявниця: Щербата Наталя Михайлівна,
 > людина з інвалідністю 2
 > групи
 місцепроживання: 21037, м. Вінниця,
 > житло (квартира)
 відповідач:
 Головне
 > управління Пенсійного фонду України у
 > Вінницькій області (правонаступник
 > Управління Пенсійного фонду України в м.
 > Вінниці)
 адреса: 21001, м. Вінниця, вул.
 > Хмельницьке шосе, 7
 Вища рада
 > правосуддя
 вул. Студентська, 12-а м. Київ,
 > Україна 04050, e-zapyt@hcj.gov.ua assistant@hcj.gov.ua

Рада
 > суддів України
 м. Київ 01601, вул. Липська,
 > 18/5, davidenko@court.gov.ua

Державна судова
 > адміністрація України
 01601, м. Київ, вул.
 > Липська, 18/5, inbox@court.gov.ua

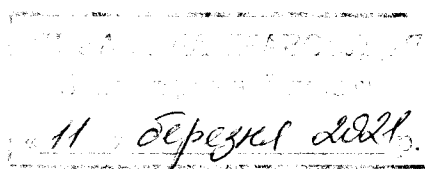
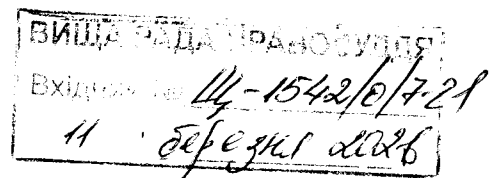
Служба безпеки
 > України
 01601, м. Київ, вул. Володимирська,
 > буд. 33, callcenter@ssu.gov.ua

Офіс Генерального
 > прокурора
 01011, м. Київ, вул. Різницька, 13/15,
 > public@gp.gov.ua

Державне бюро
 > розслідувань
 вул. Симона. Петлюри 15, м.
 > Київ, 01032, public@dbr.gov.ua
 вул. Пилипчука, 28, м.
 > Хмельницький, 29001 public@hm.dbr.gov.ua
 >

Національне антикорупційне бюро
 03035, м.
 > Київ, вул. Василя Сурикова, 3, info@nabu.gov.ua
 >

Українська служба «Голосу Америки»
 >
 holos@voanews.com

BBC News
> Україна
bbcukrainian_skargy@bbc.co.uk

справи

> №212/10464/2012 (№212/7917/2012),
№212/4209/2012 (в окремих
> документах - №212/4709/2012)
№212/10573/2012
> (№212/7915/2012),
№212/11100/2012

З А Я В А (в порядку
> ЕКПЛ)

про порушення прав людини державою

> Україна

(доповнена)

1. Прошу підтвердити

> отримання цього електронного листа за
> призначенням відповідно до приписів ст.7
> Розділу III «Порядку роботи з
> електронними документами у діловодстві
> та їх підготовки до передавання на
> архівне зберігання», затвердженого
> Наказом Міністерства юстиції України від
> 11.11.2014 №1886/5.

2. Цей письмовий електронний

> лист підписаний мною електронним
> (цифровим) підписом відповідно до
> приписів закону шляхом додавання до
> електронних даних, що складають текст
> листа, даних (інформації) в текстовій
> електронній формі, - а саме
> власноручного підпису у вигляді власного
> прізвища та ініціалів друкованими
> літерами такого вигляду: «Н.М. Щербата».
> Власне підпису передую підказка у
> вигляді слова «Підпис» з наступною
> двокрапкою. Законом унормоване вільне
> обрання особою форми та способу вчинення
> електронного підпису під зверненням;
> форма та спосіб вчинення мною
> електронного підпису під цим листом
> вільно обрані мною як найуживаніші в
> електронному документообігові України
> (звичаєве право), в межах доступних
> технічних опцій комп'ютерної техніки.

3.

> Цей лист є зверненням про захист моїх та
> моєї доньки Щербатої Анастасії
> Віталіївни, особи з інвалідністю з
> дитинства 2 групи, порушених прав людини в
> порядку ефективного самостійного і
> самодостатнього національного засобу
> юридичного захисту - Європейської
> Конвенції про захист прав людини та
> основних свобод (ЕКПЛ), що діє як
> національний закон з 03.08.1997 року. В
> інтересах доньки я дію як її законна
> представниця за приписами ст.154 СК
> України. Я ВИМАГАЮ застосування та
> виконання, при розгляді та вирішенні
> цього звернення, приписів ЕКПЛ та рішень
> Європейського Суду з прав людини (ЕСПЛ) як
> національного закону та джерел
> національного матеріального та
> процесуального права відповідно.
> Національні приписи права України
> застосовуються тут на підставі ст.53 ЕКПЛ
> та в якості аргументів.

4. Цей лист є

> оскарженням, за приписами ЕКПЛ та
> практикою ЕСПЛ, порушень моїх прав людини
> попередніми судовими розглядами моїх
> звернень.

5. Цей лист є апеляцією, поданою

> в порядку КАСУ, об'єднаною із заявою про
> порушення прав людини в порядку ЕКПЛ, що

> не заборонене жодним законом України.
6.
> Цей лист доповнює на стадії оскарження,
> за приписами ЄКПЛ та практикою ЄСПЛ,
> раніше подані звернення новими фактами
> та новими вимогами.
7. Цей лист подається
> на доповнення та уточнення раніше
> поданого позову в цій справі та на заміну
> раніше поданого позову і доповнень до
> нього.
8. Цей лист є моєю доповненою заявою
> (в порядку ЄКПЛ) від 29.01.21 про порушення
> прав людини державою Україна, об'єднаною
> з апеляцією, і подається на заміну
> вказаної заяви від 29.01.21.
9. Цей лист
> надсилається до Вищої ради правосуддя,
> Ради суддів та Державної судової
> адміністрації для інформування про
> фашистське правосуддя України та вжиття
> негайних заходів до усунення порушень
> права в питаннях їх повноважень.
10. Цей
> лист подається до СБУ, ДБР, НАБУ та Офісу
> Генерального прокурора як заява про
> системні та систематичні масштабні
> злочини в системі соціального захисту та
> судочинства, включно міжнародні злочини
> проти людяності, включно утримання в
> державному рабстві, геноцид, винищення
> людей, які вчиняються чиновниками проти
> українського народу, включно проти мене
> та моєї доньки, протягом щонайменше
> останніх 20 років до сьогодні.
11. Цей лист
> подається також до агенцій Українська
> служба «Голосу Америки» та BBC News Україна
> для інформування про фашистську природу
> пенсійної та судівничої систем України
> та їх діючих осіб та вчинені ними злочини.
> Враховуючи, що наведені тут факти
> підпадають під ознаки масштабних
> міжнародних злочинів проти людяності,
> включно утримання в державному рабстві,
> геноцид, винищення людей, які вчиняються
> чиновниками проти українського народу, і
> ці злочини не мають кордонів, прошу
> передати подані документи
> правоохоронним органам ваших держав для
> проведення незалежного розслідування і
> міжнародного кримінального
> переслідування злочинців. Усі потрібні
> документи будуть надані.
Резюме
12. у
> зв'язку зі встановленням інвалідності
> Замостянське ПФУ призначило мені з 21.03.02
> пенсію по інвалідності в розмірі за віком
> в сумі 673,40 грн., а з часом підвищило її до
> 740,74 грн. та 783,02 грн.
13. 01.01.2004 року ПФУ
> таємно від мене скасувало мою зароблену
> пенсію і за тими ж даними призначило нову
> за новим законом "Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування" в розмірі
> 140,85 грн., або \$0,85/добу. Мене про це не
> повідомили.
14. В 2012 році я випадково
> дізналась про цей факт і попросила ПФУ
> надати документи на підтвердження і
> розрахунок втраченої пенсії. Мені
> відмовили.
15. Тоді ж я подала до суду, але
> суд заккрив справу без розгляду. Я ще тричі
> подавала до суду, але фінал один: справи
> закривають без розгляду або відмовляють
> в позові. Замість захисту прав людини, ми

> отримали 9 років суддівських знущань.
16.
> Усі ці 19 років ПФУ утримує мене з
> дитиною-інвалідом в державному рабстві,
> разом з іншими 11,5 млн.
> пенсіонерів-державних рабів України.
I.
> Заявниця
17. Щербата Наталя Михайлівна,
> людина з інвалідністю 2 групи.
18. Домашня
> адреса:
19. Держава, проти якої подається
> заява - Україна.
II. Предмет заяви
A. Опис
> фактів
20. (З 1 січня 2012 року усі районні
> управління Пенсійного фонду України у м.
> Вінниці злиті в одне управління
> Пенсійного фонду України в м. Вінниці
> (міське ПФУ), а нещодавно усі підрозділи
> ПФУ Вінницької області об'єднані в одне
> Головне управління Пенсійного фонду
> України у Вінницькій області (ВОПФУ)).
21.
> 21.03.02 МСЕК встановила мені інвалідність.
> На моє звернення, відділення пенсійного
> фонду в Замостянському районі м. Вінниці
> (Замостянське ПФУ) протоколом від 29.03.02
> №137 призначило мені як працюючому
> інваліду пенсію по інвалідності з 21.03.02 в
> розмірі пенсії за віком в сумі 673,40 грн., що
> дорівнювало 94% мого заробітку, 4,81
> мінімальних зарплат і 15,7 мінімальних
> пенсій за віком. За обрахунками ПФУ, моя
> зарплата для розрахунку пенсії склала
> 716,67 грн. (при середньо-статистичній 126,68
> грн.), стаж роботи - 26 років 2 місяці 20 днів
> (при необхідному для пенсії за віком 20
> років). Виплачувалась мені пенсія в
> зменшеній сумі 129 грн., а потім 141,9 грн., без
> пояснення підстав недоплати. Через
> багато років міське ПФУ пояснило, що
> зменшену пенсію два роки виплачувало
> мені в обмеженому розмірі 3 мінімальних
> пенсій за віком на підставі
> (неконституційного) припису ст.19.5 закону
> України «Про пенсійне забезпечення»:
> «Максимальний розмір пенсії не може
> перевищувати трьох... мінімальних пенсій
> за віком».
21.1. Розпорядженням 138300 від
> 09.04.03 на 01.04.03 року мені призначена пенсія
> в сумі 740,74 грн., а виплачувалась в сумі 141,9
> грн.; на 01.07.03 мені призначена пенсія 783,02
> грн., а виплачувалась в сумі 150 грн. При
> підвищеннях пенсії застосовувався
> коефіцієнт пенсія=15,7 мінімальних пенсій
> за віком.
22. 12.08.02 я звільнилась з роботи і
> 21.08.02 подала до ПФУ оригінал трудової
> книжки із записом про звільнення. Копію
> трудової книжки ПФУ залишив у справі.
23.
> 01.01.2004 року ПФУ відібрало у мене мою
> зароблену пенсію, анулювавши її та
> припинивши виплату, та примусово таємно
> від мене призначило іншу пенсію - по
> інвалідності, за тими ж документами
> пенсійної справи, в розмірі 50% пенсії за
> віком (281,7 грн.) - 140,85 грн. замість 783,02 грн.,
> тобто, в 5,56 разів меншу, в розмірі 17,9% від
> призначеної раніше пенсії, або 0,69
> мінімальної зарплати та 1,9 мінімальної
> пенсії за віком. І це при тому, що
> прожитковий мінімум (ПМ) на той час склав
> 362 грн./міс., а пенсію призначили в розмірі

> 0,389 ПМ. При цьому кинули мене в безодню
> заборонених ООН абсолютних злиднів,
> нижче межі фізичного виживання - \$0,85/добу
> (курс НБУ на 01.01.04 = 5,3315 грн./\$)! Зробили це
> непомітно: в грудні 2003 року виплатили
> пенсію в розмірі 150 грн., а в січні 2004 року
> - 168 грн. Наче збільшили!

23.1. Про цей

> злочинний грабіж я дізналася через
> багато років зовсім випадково - коли
> 16.01.12 звернулась до міського ПФУ для
> з'ясування питань пенсії. Під час бесіди,
> листаючи мою пенсійну справу, дільничний
> інспектор проговорилась мені, що ще в 2004
> році мене перевели на іншу пенсію. Схоже,
> тоді вона теж вперше про це довідалась -
> ніяк не могла розібратися в документах
> моєї справи і пояснити, коли точно - чи то
> в січні, чи то в травні 2004 року; чим
> рішенням і чому мене перевели на іншу
> пенсію; чи здійснене переведення за
> якимось законом, чи ні; якщо за законом, то
> яким саме. Відповіді на свої запитання я
> не отримала.

23.2. Тоді 24.01.12 я звернулась до

> відповідача з інформаційним запитом №22.
> В ньому я просила надати інформацію про
> факт, дату та правові підстави здійснення
> мені заміни призначеної пенсії на іншу,
> навести дані про розмір фактично
> виплаченої пенсії за час з моменту
> здійснення перерахунку по даний час,
> розмір пенсії, яка була б виплачена мені
> без здійснення перерахунку за час з
> моменту перерахунку по даний час, а також
> копії управлінських рішень про
> здійснення перерахунку (ів) пенсії. Ще в
> день звернення із запитом в управлінні
> мені заявили, що ніхто не буде надавати
> відповідь в 5-денний строк, що управління
> не визнає права людини звертатись з
> інформаційними запитами з власних
> питань, що це проста заява і строк її
> розгляду не менше 15 днів. Так і сталося.
> Після спливу встановленого законом
> строку надання інформації я неодноразово
> зверталась і до дільничного інспектора, і
> у відділ звернень, але даремно. Нарешті,
> мені усно повідомили, що відповідь надана
> 10 лютого 2012р. Однак, не дочекавшись листа
> і на цей раз, 17.02.2012р. я змушена звернутись
> особисто до тодішнього заступника
> начальника управління Скорик Тетяни
> Валентинівни з повторним інформаційним
> запитом №22-1, який був зареєстрований
> лише 21.02.2012р. за вх. №127/Щ-1. 18.02.2012р. я
> отримала відповідь на мій інформаційний
> запит №22, здану пошти 17.02.2012р. (замість
> 31.01.12 - з прострочкою 17 днів), але
> зареєстровану 07.02.2012р. за вих. №46/Щ-1. Це
> означає, що лист надісланий управлінням
> після мого звернення зі скаргою. В листі
> відповідач вказує, що це є відповідь на
> мою заяву (хоча із заявою я не
> зверталась!), і повідомляє (вперше!), що
> перерахунок раніше призначеної пенсії
> проведений мені на пенсію по
> інвалідності, яку я отримую і зараз, з
> 01.01.2004 року відповідно до вимог п.1 ст.43
> закону України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування» від 9.07.03
> року №1058-IV (закон №1058-IV). Копії
> запитаного(их) управлінського(их)
> рішення(нь) не надано без пояснення
> причин і навіть не вказані реквізити:
> кількість рішень, автор, форма, дата,
> реєстраційний номер, зміст. Додані
> довідки №№55 та 56 про розмір нарахованої

> та фактично виплаченої мені пенсії за
> період з 01.01.2004 по 28.02.2012р., в яких як пенсія
> вказана не власне пенсія, а всі фактичні
> виплати, проведені через пенсійний фонд,
> включаючи втрати від інфляції. Розмір
> пенсії не повідомлений і цього не
> робиться ніколи і нікому, оскільки
> комп'ютерна система документообігу ПФУ
> по всій державі створена так, щоб як
> пенсію показувати усі бюджетні виплати,
> штучно завищувати виплачувані пенсії, і
> їх реальні розміри ніколи не фігурують ні
> в поточній документації, ні в статистиці.
> Дані про розмір пенсії, яка була б мені
> виплачена без перерахунку, за законом
> України «Про пенсійне забезпечення», не
> надані без пояснення причин до сьогодні,
> і вони невідомі мені дотепер.

23.3. 24.02.12р. я

> отримала листа управління від 22.02.12р.
> №127/Щ-1 зі ще однією відповіддю на мою
> «заяву», а фактично на повторний
> інформаційний запит від 24.01.12р., в якому
> продубльована перша відповідь і знову
> надані аналогічні довідки про розмір
> нарахованої та фактично виплаченої мені
> пенсії за період з 01.01.04 по 28.02.12р., №№69 та
> 70, частково відмінні від первинних. Копії
> запитаних управлінських рішень та дані
> про розмір пенсії, яка була б мені
> виплачена без перерахунку, тобто, за
> законом України «Про пенсійне
> забезпечення», не надані за цими двома
> зверненнями без пояснення причин до
> сьогодні.

23.4. Пояснюючи факт та підстави

> заміни моєї пенсії, на моє звернення
> через 8 років, ПФУ повідомило, що провело
> мені ПЕРЕРАХУНОК раніше призначеної
> пенсії на пенсію по інвалідності, яку я
> отримую і зараз, з 01.01.2004 року відповідно
> до вимог п.1 ст.43 нового закону №1058-IV. Що
> начебто п.1 ст.43 закону №1058-IV вимагав
> провести такий перерахунок з 01.01.2004,
> оскільки в новому законі моя призначена
> пенсія не була передбачена. Такий
> «перерахунок» Замостянське ПФУ вчинило
> розпорядженням(и) від невідомої дати та
> номера в односторонньому порядку, без
> мого звернення, без моєї заяви, без моєї
> участі і навіть без повідомлення мене,
> ТАЄМНО розрахувало і призначило мені
> нову пенсію по інвалідності за новим
> законом.

23.5. Пізніше в судовому засіданні

> по справі №212/10573/2012 представниця
> міського ПФУ Прилуцька С.В. пояснила суду,
> що насправді вони отримали команду з
> центрального офісу ПФУ виконати такий
> «перерахунок» по усіх існуючих пенсійних
> справах, і що фактично він був здійснений
> в Києві офісом ПФУ і переданий на місця
> електронними файлами, а тут вже усі
> документи друкувались, підписувались,
> складались в пенсійні справи і тихенько
> виконувались. Ніякого інформування про
> грабіжницькі зміни жодному пенсіонеру,
> включно мені, не надсилали.

23.6. Про

> призначення мені іншого виду пенсії за
> іншим законом з власної ініціативи ПФУ
> протиправно не повідомило мене та копію
> рішення(нь) не надіслало мені до сьогодні.
> Цей факт порушення встановлений
> постановами судів від 31.05.13
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/31874797> та від 29.10.13
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/34531317> у справі
> №212/10573/2012. Це означає, що порушення є

> триваючим, триває з 01.01.2004 року до
> сьогодні, тобто, протягом понад 18 років, і
> продовжує тривати надалі.
24. 14.04.09 року я
> звернулась до Ленінського ПФУ щодо
> з'ясування порядку отримання введеної з
> 01.04.09 року надбавки до пенсії, інформація
> про яку стала мені випадково відома з
> телевізійних новин. Інспектор усно
> пояснила мені цей порядок і додатково
> повідомила, що як непрацююча я маю право
> перейти на пенсію в розмірі за віком, а
> також на надбавку до пенсії на дитину.
> Пізніше з'ясувалось, що право на пенсію по
> інвалідності в розмірі з віком я вдруге
> отримала ще 5 років назад за законом
> України «Про внесення зміни до статті 33
> Закону України "Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування" від 4
> листопада 2004 року №2153-IV, який набув
> чинності 24.11.04 року, і відповідно до якого
> непрацюючим інвалідам II та III груп
> повернули відібране 01.01.2004 року право на
> пенсію по інвалідності в розмірі пенсії
> за віком при наявності необхідного стажу.
> Однак, жодної інформації про нове моє
> право та можливість покращання
> пенсійного забезпечення відповідач не
> надавав мені з власної ініціативи за весь
> період з моменту набуття мною права до
> сьогодні, а я дізналася про нього
> випадково через роки. Це означає, що
> порушення є триваючим, триває понад 16
> років, і продовжує тривати надалі.
24.1.
> Виконуючи рекомендацію пенсійного
> фахівця, 22.04.09 року я подала Ленінському
> ПФУ заяву про виплату мені як
> непрацюючому інваліду доплати до пенсії
> та на малолітню доньку Шербату А.В., 12.10.2000
> р.н., а 27.04.09 року - заяву про переведення
> мене на пенсію по інвалідності в розмірі
> за віком. Рішенням від 03.06.09 року
> Ленінське ПФУ відмовило мені в
> призначенні пенсії по інвалідності в
> розмірі за віком, надбавки на
> неповнолітню дитину та підвищення до
> пенсії за постановою КМУ від 11.03.2009 року
> №198. Єдиною причиною такого рішення
> послужив факт реєстрації мене приватним
> підприємцем 24.06.1997 року, хоча ще 9,5 років
> назад, 17.02.2000 року, більше ніж за 2 роки до
> первинного звернення за пенсією я
> припинила підприємницьку діяльність в
> повному обсязі, про що надала докази
> відповідачу. Відмовляючи в зверненнях,
> ПФУ послалось на п.28 «Порядку подання та
> оформлення документів для призначення
> (перерахунку) пенсій відповідно до закону
> України «Про загальнообов'язкове
> пенсійне страхування», затвердженого
> постановою правління ПФУ від 25.11.05 №22 та
> на спільний лист ДПА України та ПФУ від
> 16.03.06 №3048/5/29-1016 та №3063/02-20. Жодного
> обґрунтування свого рішення законом ПФУ
> не надало.
25. За усі роки перебування на
> обліку в ПФУ до сьогодні ПФУ НІКОЛИ не
> інформувало мене про мої пенсійні права,
> і така практика застосовується завжди
> щодо усіх пенсіонерів, є системною і
> систематичною. Я не отримала жодного
> ініційованого ПФУ письмового
> роз'яснення чи інформації про належні
> мені пенсійні права, про набуття права на
> призначення пенсії і порядок її
> призначення, про призначення або відмову
> в призначенні пенсії, її розмір, порядок

> виплати, а також про можливість та умови
> переходу на інший вид пенсії. Зокрема, ПФУ
> ніколи не інформувало мене про моє право
> на отримання пенсії в розмірі не менше ПМ
> на мене та окремо в розмірі не менше ПМ на
> кожного члена моєї сім'ї, про обов'язкові
> для України стандарти МОП про розмір
> пенсії кожного інваліда не менше двох ПМ,
> про право та порядок виходу на пенсію по
> інвалідності в розмірі пенсії за віком,
> про право та порядок виходу на пенсію за
> віком, про право збільшення пенсії на
> один ПМ на догляд як одинокому інваліду
> тощо. З ініціативи ПФУ я не отримувала
> також жодних рішень, що приймались щодо
> мене. Ці порушення є системними,
> продовжуються до сьогодні, є триваючими,
> і тривають надалі.

26. Номінальна
> недоплата (станом на день сплати) мені
> пенсії склала:
(i) призначеної пенсії:
за
> весь період обмеженої виплати пенсії з
> березня 2002 року по грудень 2003 року (1 рік і
> 10 місяців) 12 165,81 грн.;
за весь період
> невиплати вкраденої пенсії в
> номінальному розмірі (без підвищень) з
> січня 2004 року по вересень 2011 року (7 років
> і 9 місяців), коли виплата була все ще
> меншою від призначеної, 29 557,04 грн.;
всього
> номінальна недоплата призначеної пенсії
> в номінальному розмірі (без підвищень) з
> березня 2002 року по вересень 2011 року (8
> років і 7 місяців) склала 41 722,85 грн.;
(ii)
> призначеної пенсії з урахуванням її
> підвищень:
виходячи з розміру
> призначеної пенсії, відповідній 4,81
> номінальних (на день сплати) мінімальних
> зарплат - 1 327 412,85 грн.;
або виходячи з
> розміру призначеної пенсії, відповідній
> 15,66 номінальних (на день сплати)
> мінімальних пенсій за віком - 2 496 628,08
> грн.;
або виходячи з розміру призначеної
> пенсії, збільшеної в 5,66 разів (коефіцієнт
> зменшення пенсії ПФУ) - 1 165 089,25 грн.
від
> розміру номінального (на день сплати)
> бюджетного прожиткового мінімуму (БПМ) -
> 19 840,77 грн.;
від розміру номінального
> подвійного БПМ - 161 218,77 грн.;
від розміру
> номінального (на день сплати) фактичного
> прожиткового мінімуму (ФПМ) - 79 293,70 грн.;
>
від розміру номінального подвійного ФПМ
> - 458 244,71 грн.;
(iii) від недоплати сімейної
> складової на дитину за період з травня 2004
> року по березень 2021 року:
від розміру
> номінального БПМ - 221 683,00 грн.;
від
> розміру номінального БПМ +2БПМ (за час
> інвалідності) - 355 815,00 грн.;
від розміру
> номінального ФПМ - 372 110,52 грн.;
від
> розміру номінального ФПМ + 2ФПМ (за час
> інвалідності) - 647 971,53 грн.;
(iiii) від

> недоплати на мій як одинокої людини з
> інвалідністю догляд за період з вересня
> 2016 року по березень 2021 року:
від розміру
> номінального БПМ - 100 256,00 грн.;
від
> розміру номінального ФПМ - 214 851,29 грн.
26.1.
> Майнова шкода від недоплати мені пенсії
> станом на березень 2021 року (за 19 років і 1
> місяць) склала не менше:
(i) виходячи з
> розміру призначеної пенсії, відповідній
> 4,81 актуальних мінімальних зарплат - 6 316
> 808,32 грн.;
або виходячи з розміру
> призначеної пенсії, відповідній 15,66
> актуальних мінімальних пенсій за віком -
> 6 051 339,26 грн.;
або виходячи з розміру
> актуальної пенсії, збільшеної в 5,66 разів
> (коефіцієнт зменшення пенсії ПФУ) - 5 799
> 049,58 грн.;
від розміру актуального БПМ - 267
> 965,03 грн.;
від розміру актуального
> подвійного БПМ - 702 149,78 грн.;
від розміру
> актуального ФПМ - 778 874,73 грн.;
від розміру
> актуального подвійного ФПМ - 1 859 980,50
> грн.
(ii) від недоплати сімейної складової
> на дитину за період з травня 2004 року по
> березень 2021 року:
від розміру актуального
> БПМ - 221 683,00 грн.;
від розміру актуального
> 1БПМ + 2БПМ (на час інвалідності) - 355 815,00
> грн.;
від розміру актуального ФПМ - 372 110,52
> грн.;
від розміру актуального 1ФПМ + 2ФПМ
> (на час інвалідності) - 647 971,53 грн.
(iii)
> від недоплати на мій як одинокої людини з
> інвалідністю догляд за період з вересня
> 2016 року по березень 2021 року:
від розміру
> актуального БПМ - 120 395 грн.;
від розміру
> актуального ФПМ - 259 269,45 грн.
27. Під час
> провадження у справі №212/10464/2012 ВОПФУ
> навмисно не виконало дві ухвали суду про
> надання суду розрахунку втраченої мною
> пенсії, призначеної за законом України
> «Про пенсійне забезпечення», внаслідок
> тасмного призначення та виплати мені
> натомість нової пенсії за законом
> України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування»: від 09.06.15
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/44779778> та від 27.08.15
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/49257760>. При цьому
> чиновники ВОПФУ усвідомлювали, що такий
> розрахунок може фактово виконати лише
> саме ПФУ як монопольна структура, а без
> нього неможливо визначити ціну позову. В
> такий спосіб ВОПФУ навмисно перешкодило
> нашому доступу до суду.
27.1. Це означає, що
> ВОПФУ зловжило правами шляхом порушення
> нашого права на справедливий суд у формі
> довготривалого невиконання двох судових
> рішень з 09.06.15 до сьогодні, протягом 5
> років і 9 місяців, та відповідно з 27.08.15 до
> сьогодні, протягом 5 років і 6 місяців. Це
> означає також, що ВОПФУ зловжило правами

- > шляхом порушення нашого права на доступ
- > до суду у формі створення позивачам
- > навмисної перешкоди у доступі до суду
- > довготривалим ненаданням суду
- > розрахунку втраченої пенсії, необхідного
- > для обрахування ціни позову.

28. Під час

- > судового розгляду спору у справі
- > №212/10464/2012, не погоджуючись з призначенням
- > судово-економічної експертизи для
- > визначення розміру втраченої мною
- > пенсії, відповідач подав апеляцію на
- > ухвалу ВМС від 25.01.16, знаючи завчасно про
- > відсутність у нього фінансування на
- > сплату судового збору і не сплативши
- > збір. Ухвалою <https://reestr.court.gov.ua/Review/55420904> від
- > 03.02.16 ВААС залишив апеляцію без руху і
- > надав ВОПФУ строк для сплати судового
- > збору. Ухвалою від 25.02.16
- > <https://reestr.court.gov.ua/Review/56064339> апеляція
- > повернута через несплату судового збору.
- > Лише 26.04.16, після повернення справи, ВМС
- > повернувся до її розгляду.

28.1. Це означає,

- > що з 26.01.16 до 25.04.16 відповідач штучно
- > затягнув розумний строк розгляду справи
- > на три місяці, що є зловживанням
- > правами.

29. З ухвали ВМС від 22.10.20 у справі

- > №212/10464/2012 мені стало відомо, що ВОПФУ
- > подало до суду заяву з клопотанням
- > залишити позов без розгляду, яка стала
- > підставою наступного залишення судом
- > мого позову без розгляду. Таке заборонене
- > українським міжнародним правом ще з 1997
- > року, хоча і передбачене українським
- > національним правом. Державні чиновники
- > повинні знати права людини, включно і
- > принцип верховенства права, і
- > дотримуватись їх. Це означає, що,
- > зловживаючи правами та бажаючи
- > протиправно позбавити мене з дитиною
- > належного права на справедливий суд,
- > ВОПФУ застосувало недозволений прийом у
- > вигляді звернення до суду вчинити
- > протиправні дії, та цим позбавило нас
- > права на доступ до суду.

Судові справи

30.

- > Зіткнувшись з таким чиновницьким
- > свавіллям, я вирішила подаватись до суду
- > для захисту та поновлення моїх порушених
- > прав. Протягом останніх дев'яти років я
- > чотири рази подавала позови проти ПФУ до
- > суду, але даремно - в жодній суд не
- > захистив моїх порушених прав. А свавілля
- > чиновників ПФУ продовжуються і
- > множаться.

АА. Перша справа №212/4209/2012 (в

- > окремих документах - №212/4709/2012)

31. Я з

- > донькою подала 12.03.12 Ленінському
- > районному суду м. Вінниці (Ленінський суд)
- > позов до ПФУ в м.Вінниці про захист моїх
- > та моєї малолітньої дитини Шербатої А.В.
- > прав на пенсійне забезпечення та
- > отримання інформації, включивши до
- > позову клопотання про звільнення від
- > сплати судового збору, де він
- > сплачується. Серед іншого, ми просили
- > визнати порушення відповідачем ст.1
- > Протоколу 1, ст.8 та ст.10 ЕКПЛ, а щодо
- > Шербатої А.В. - також ст.ст.24 та 27
- > Конвенції ООН про права дитини. Справі
- > присвоєний №212/4209/2012 (в окремих
- > документах - №212/4709/2012).

31.1. Ухвалою від

- > 14.03.12 (<https://reestr.court.gov.ua/Review/24446417>) суддя

> Кашпрук Г.М. без повідомлення мене про
> день розгляду, без моєї участі в суді та
> без заслуховування моїх аргументів
> залишив без розгляду вимоги п.п.78-80.2
> позову, мотивуючи начебто пропуском
> строку позовної давності, а решту залишив
> без руху і завимагав сплати судового
> збору, ігноруючи наявну судову практику
> звільнення судами позивачів від сплати
> судового збору в аналогічних спорах.
> Відповідно ст.3.13 до закону України «Про
> судовий збір», судовий збір не
> сплачується з позовної заяви про
> відшкодування шкоди, заподіяної особі
> незаконними рішеннями, діями чи
> бездіяльністю органу державної влади, їх
> посадовою або службовою особою (п.п.84, 85, 86,
> 87, 88, 89, 90 позову). Так само судовий збір не
> сплачується з вимог за ЄКПЛ (п.82 позову).
> Це означає, що суддя залишив без руху
> вимоги п.п.81 та 83 позовної заяви. Жодного
> рішення за клопотанням про звільнення
> від сплати судового збору суд не
> ухвалював, як і не навів жодної мотивації
> проти такого клопотання. Єдина так звана
> «мотивація» була такою: «наведені
> позивачем обґрунтування щодо несплати
> судового збору, на переконання суду, не є
> достатніми для звільнення від його
> оплати». Жодного рішення в частині
> звільнених від сплати судового збору
> майнових вимог п.п.84, 85, 86, 87, 88, 89, 90 позову
> суд не ухвалював. Вимоги визнання
> порушень ЄКПЛ та Конвенції ООН про права
> дитини п.82 позову, з яких так само не
> сплачується судовий збір, суд теж не
> розглядав і навіть не згадав про них.
31.2.

> Також, суддя Кашпрук Г.М. включив до
> тексту ухвали від 14.03.12 таке
> позапроцесуальне повідомлення: «Крім
> того, позивачами не конкретизовано зміст
> позовних вимог, викладених у п.п.82-86
> адміністративного позову», і висунув
> позапроцесуальну вимогу викладення
> позову в новій редакції, хоча таких
> повноважень не надав йому жодний закон.
> Ці позапроцесуальні повідомлення та
> вимога не містять жодного правового
> наповнення, а відтак, не мають жодного
> юридичного значення і не тягнуть жодних
> юридичних наслідків для позивача.

31.3.

> 19.03.12 ми подали заяву про відвід судді
> Кашпруку Г.М. та апеляційну скаргу на
> ухвалу від 14.03.12.

31.4. Не маючи жодної

> інформації по справі протягом місяця, я
> 19.04.12 звернулась до апеляційного суду
> (ВААС) із заявою та інформаційним запитом
> про долю справи, однак, 23.04.12 ВААС (М.
> Шелюховський) відмовив мені в наданні
> інформації. 24.04.12 я особисто звернулась до
> ВААС. В канцелярії мені повідомили, що
> рішення у справі не ухвалювались і в
> комп'ютерній системі жодна інформація
> про рух справи відсутня. Тоді я подала
> заяву про ознайомлення зі справою, однак,
> суддя Заліський І.Г. двічі заборонив
> апарату суду видавати справу навіть
> після особистого дзвінка керівника
> апарату Гриневича В.С., і мені її так і не
> видали. Лише після усіх цих подій того ж
> дня в комп'ютерній системі суду
> з'явилися ухвали по справі, датовані
> чомусь аж 11.04.12, тобто, сфальсифіковані.
> Ось чому суддя не дав мені справи – щоб
> приховати власні зловживання. Цими

> ухвалами (<https://reyestr.court.gov.ua/Review/23776189>,
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/45382040>,
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/45382046>) суддя
> Заліський І.Г. 1) відкрив апеляційне
> провадження лише в частині скарги в
> інтересах малолітньої дитини; 2)
> відстрочив сплату судового збору, хоча ми
> не звертались з таким клопотанням; та 3)
> призначив розгляд справи 03.05.12 без
> вказання часу та номера приміщення в
> суді, де розглядатиметься справа. Ні
> ухвали, ні повістки нам з донькою не
> надсилались. Клопотання про звільнення
> від сплати судового збору суд не
> розглянув і ніякого рішення по ньому не
> ухвалював.

31.5. 27.04.12 ми подали заяву про
> відвід судді Заліському І.Г. та заяву з
> вимогою надати можливість особистої
> участі в розгляді апеляції, але ця вимога
> проігнорована: час та місце судового
> засідання нам так і не повідомили.

31.6.

> Ухвалою від 03.05.12 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/45382270>
> ВААС в складі суддів Заліський І.Г.,
> Матохнюк Д.Б., Мельник-Томенко Ж.М., без
> моєї участі, відмовив у задоволенні моєї
> заяви в інтересах малолітньої дитини
> Щербатої А.В. про відвід судді
> Заліського І.Г., проігнорувавши принцип
> nemo iudex in causa sua та факти заборони суддею
> доступу до матеріалів справи і
> фальсифікацію трьох ухвал. Моя заява про
> відвід судді Заліського І.Г. в частині
> моїх власних інтересів не розглянута до
> сьогодні. Іншою ухвалою від тієї ж дати
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/23856734> суд без
> повідомлення мене про час розгляду, без
> моєї участі в суді та без заслуховування
> моїх аргументів відмовив мені в
> задоволенні апеляції - в частині скарги
> в інтересах малолітньої дитини, ще й
> стягнувши з малолітньої дитини судовий
> збір в подвійному, в порівнянні із
> законом, розмірі. При цьому мотивував
> своє рішення так:

31.6.1. «встановлення

> процесуальних строків законом та судом
> передбачено з метою дисциплінування
> учасників адміністративного судочинства
> та своєчасного виконання ними
> передбачених КАС України певних
> процесуальних дій» (NB: брехня. така мета
> не передбачена ні КАСУ, ні жодним іншим
> законом України);

31.6.2. «суд, враховуючи

> майновий стан сторони, може своєю ухвалою
> зменшити розмір судових витрат,
> звільнити від їх оплати повністю або
> частково, чи відстрочити або розстрочити
> сплату судових витрат на визначений
> строк. Отже, це право суду, але не
> обов'язок. ...суд першої інстанції дійшов
> правильного висновку щодо залишення
> частини позовних вимог без руху,
> оскільки, позивачем не було сплачено
> судовий збір». (NB: брехня. суд, як і
> будь-який орган влади, не має ні прав, ні
> обов'язків; Конституція України
> наділила його лише імперативними
> повноваженнями, які є неподільною
> сукупністю прав і обов'язків).

31.7. ВААС не

> розглядав апеляцію в частині моїх
> власних порушених прав людини і жодного
> рішення в цій частині вимог не ухвалив.
> ВААС так і не розглянув апеляцію в
> частині оскарження порушень наших прав

> людини на доступ до суду, гарантованих
> ст.6.1 СКПЛ, включивши до тексту судового
> рішення позапроцесуальне повідомлення
> про це: «...щодо позовних вимог про
> визнання порушення відповідачем норм
> Європейської Конвенції про захист прав
> людини та основних свобод людини та
> Конвенції ООН про права дитини, слід
> зазначити, що суд не розглядає позовні
> вимоги, які віднесені до компетенції
> Європейського суду з прав людини».
> Рішення про залишення без розгляду цієї
> частини вимог суд не ухвалював.

31.7.1. Це

> означає, що з 19.03.12 до сьогодні, тобто,
> протягом майже 9 років, на розгляді ВААС
> (на даний час - Сьомий апеляційний
> адміністративний суд, 7ААС) у справі
> №212/4209/2012 знаходяться не розглянуті по
> суті судові вимоги: 1) Щербатої Н.М. у
> власних інтересах - усі вимоги апеляції;
> 2) обох позивачок - про визнання
> порушення права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 СКПЛ, суддею
> Ленінського суду (з 05.07.12 - Вінницького
> міського суду, ВМС) Кашпруком Г.М., 3) заява
> позивачки Щербатої Н.М. у своїх власних
> інтересах про відвід судді Залімського
> І.Г., а також 4) клопотання обох позивачок
> про звільнення від сплати судового збору.
> Ці порушення є триваючими, тривають в
> даний час і продовжують тривати
> надалі.

31.8. Ухвалою від 18.05.12

> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/24310137> суддя
> Ленінського суду Кашпрук Г.М., без
> повідомлення мене про день розгляду, без
> моєї участі в суді та без заслуховування
> моїх аргументів повернув мені позов у
> зв'язку з неусуненням недоліків позовної
> заяви. Це означає, що позов повернутий в
> частині п.п.81 та 83 позовної заяви,
> відносно яких суд вимагав сплати
> судового збору. При цьому він
> проігнорував той факт, що його рішення
> від 14.03.12 щодо вимог в моїх власних
> інтересах не переглянуто апеляційною
> інстанцією; так само проігнорував
> нерозглянуту заяву про відвід особисто
> йому.

31.8.1. Це означає, що на розгляді

> Ленінського суду (ВМС) у справі №212/4209/2012
> (в окремих документах - №212/4709/2012) з 19.03.12
> до сьогодні, тобто, протягом майже 9 років,
> знаходяться не розглянуті по суті
> звільнені законом від сплати судового
> збору 1) позовні вимоги п.п.82, 84, 85, 86, 87, 88, 89,
> 90 нашого позову від 12.03.12 та 2) заява про
> відвід судді Кашпруку Г.М. Це порушення є
> триваючим, триває в даний час і продовжує
> тривати надалі.

31.9. 01.06.12 ми подали другу

> апеляцію в справі на ухвалу судді
> Кашпрука Г.М. від 18.05.12, включивши до неї
> клопотання про звільнення від сплати
> судового збору. Серед іншого, ми просили
> визнати порушення суддею Кашпруком Г. М.
> щодо Щербатої Н.М. як людини з
> інвалідністю та малолітньої дитини
> Щербатої А.В. ч.1 ст.6 СКПЛ в частині права
> на безсторонній суд та на доступ до суду,
> шляхом штучного створення незаконної
> перешкоди в фінансовому доступі до
> суду.

31.10. Ухвалою від 13.06.12 суддя ВААС

> Драчук Т.О. відкрила апеляційне
> провадження лише в частині інтересів
> малолітньої дитини та звільнила мене від

> сплати судового збору; апеляційне
> провадження в частині оскарження моїх
> власних порушених прав не відкривала.
> Ухвалою від 25.07.12 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/25442165>
> ВААС в складі суддів Драчук Т.О., Сторчак
> В.Ю., Боровицький О.А. відхилив мою
> апеляцію від 01.06.12 в інтересах
> малолітньої дитини Щербатої А.В. та
> «засилив» повернення позову без розгляду
> в цій частині, «не помітивши» аргументів
> про нерозглянуту заяву про відвід
> Кашпруку Г.М. Апеляцію в частині
> оскарження порушення моїх власних прав
> суд не розглядав і жодного рішення в цій
> частині не ухвалював. Вимогу про визнання
> порушення суддею Кашпруком Г.М. нашого
> права на доступ до суду, гарантованого
> ст.6.1 ЄКПЛ, суд не розглянув і навіть не
> згадав про її існування.

31.10.1. Це означає,
> що з 01.06.12 до сьогодні, тобто, протягом
> майже 9 років, на розгляді ВААС (7ААС) у
> справі №212/4209/2012 знаходяться не
> розглянуті по суті судові вимоги 1)
> апеляційної скарги від 01.06.12 про
> порушення прав Щербатої Н.М.; та 2) про
> визнання порушення права позивачок на
> доступ до суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ,
> суддею Ленінського суду (ВМС) Кашпруком
> Г.М. Це порушення є триваючим, триває в
> даний час і продовжує тривати надалі.

31.11.
> Ми подали до Вищого адміністративного
> суду України (ВАСУ) касаційні скарги від
> 14.05.12 та від 16.08.12, включно клопотання про
> звільнення від сплати судового збору.
> Серед іншого, ми просили касаційний суд
> визнати порушення суддею Кашпруком Г.М.
> щодо нас ст.14 в поєднанні зі ст.10 та ст.1
> Протоколу 1 ЄКПЛ шляхом дискримінації нас
> у формі віктимізації в праві на власність
> та доступі до права власності, а також
> порушення ч.1 ст.6 ЄКПЛ в частині права на
> доступ до суду, шляхом створення штучної
> фінансової перешкоди в доступі та
> розгляду справи неповноважним судом.

31.12.
> Суддя ВАСУ Амелін С.Є. ухвалою від 21.05.12
> №К/9991/33539/12 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/24697380> без
> повідомлення нас про день розгляду, без
> нашої участі в суді та без заслуховування
> наших аргументів відмовив у звільненні
> нас від сплати судового збору, включно і
> малолітньої доньки, залишив апеляцію без
> руху і завимагав сплати судового збору в
> сумі 53,65 грн. з мотивацією: «наведені у
> клопотанні підстави є недостатніми для
> його задоволення, оскільки позивачами не
> надано належних доказів щодо майнового
> стану», ігноруючи наявну судову практику
> звільнення судами позивачів від сплати
> судового збору в аналогічних спорах. Це
> твердження є брехливим, оскільки ми
> надали докази усіх наших доходів: і
> довідку про розмір моєї пенсії, і довідку
> про кошти, отримувані на утримання
> дитини.

31.13. 19.06.12 я подала до Вищої Ради
> юстиції (ВРЮ) скаргу на протиправність
> дій судді Амеліна С.Є., а 29.06.12 - заяву до
> ВАСУ про відвід судді Амеліну С.Є. Станом
> на сьогодні цей відвід так і не
> розглянутий Це означає, що з 29.06.12 до
> сьогодні, тобто, протягом майже 9 років, на
> розгляді ВАСУ (на даний час - Верховний
> Суд, ВС) у справі №212/4209/2012 знаходиться не
> розглянута по суті заява про відвід судді
> Амеліну С.Є.

31.14. Суддя ВАСУ Амелін С.Є.

- > ухвалою від 09.07.12 МК/9991/33539/12
- > <https://reyestr.court.gov.ua/Review/25497683> без повідомлення
- > мене про день розгляду, без моєї участі в
- > суді та без заслуховування моїх
- > аргументів повернув касацію від 14.05.12 без
- > розгляду, проігнорувавши нерозглянуту
- > заяву про відвід йому.

31.15. 28.08.12 я подала

- > до ВРЮ другу скаргу на протиправність дій
- > судді Амеліна С.Є., доповнивши її 07.09.12, але
- > даремно: всё хорошо, прекрасная маркиза!
- > Так само безрезультатною стала і друга
- > касація від 16.08.12 на ухвали про повернення
- > позову. Це означає, що з 16.08.12 до сьогодні,
- > тобто, протягом понад 8 років, на розгляді
- > ВАСУ (ВС) у справі №212/4209/2012 знаходиться не
- > розглянута по суті судова вимога, за якою
- > не сплачується судовий збір, визнати
- > порушення суддею Кашпруком Г.М. щодо нас
- > ст.14 в поєднанні зі ст.10 та ст.1 Протоколу 1
- > ЄКПЛ шляхом дискримінації нас у формі
- > віктимізації в праві на власність та
- > доступі до права власності, а також
- > порушення ч.1 ст.6 ЄКПЛ в частині права на
- > доступ до суду, шляхом створення штучної
- > фінансової перешкоди в доступі та
- > розгляду справи неповноважним судом.

31.16.

- > В результаті, справа двічі ходила в
- > апеляцію і двічі - в касацію, дві скарги
- > подані до ВРЮ - і ніхто не захистив наших
- > прав. Навпаки, нам повністю закрили
- > доступ до суду.

31.17. Остаточного рішення у

- > справі немає до сьогодні.

АБ. Друга справа

- > №212/7915/2012 (№ змінений на 212/10573/2012)

32. 28.05.12 я

- > подала Ленінському суду другий позов до
- > ПФУ м.Вінниці - про порушення моїх прав
- > на інформацію, на власність та на
- > соціальний захист. Справі присвоєний
- > №212/7915/2012, в подальшому змінений на
- > 212/10573/2012. Справа розподілена судді
- > Федчишену С.А.

32.1. Я подала 31.05.12 заяву про

- > відвід судді Федчишену С.А., мотивуючи
- > тим, що в справі №212/1471/2012 за моїм
- > аналогічним позовом про порушення права
- > на інформацію суддя Федчишен С.А. ухвалив
- > два рішення, які грубо порушили мої права
- > на доступ до суду: від 27.01.12р. про
- > залишення позову без руху (в ЄДРСР
- > відсутня) та від 07.02.12р. про повернення
- > позову <https://reyestr.court.gov.ua/Review/21314227>. Причому
- > друге рішення прийняте шляхом його
- > підробки, оскільки ухвалене суддею
- > Федчишеним С.А. від імені судді Сало Т.В.,
- > що підтвердив голова Ленінського суду.
- > Незаконність обох судових рішень
- > встановлена двома апеляційними ухвалами
- > ВААС від 01.03.12р. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/21985253>
- > та від 20.03.12р. <https://reyestr.court.gov.ua/Review/22157330>.
- > додала до заяви про відвід копії усіх
- > наведених рішень, якими підтверджується
- > протиправність дій судді Федчишена
- > С.А.

32.2. Ухвалою від 30.05.12 (в ЄДРСР відсутня)

- > суддя Федчишен С.А. без повідомлення мене
- > про день розгляду, без моєї участі в суді
- > та без заслуховування моїх аргументів
- > залишив мій позов без руху і завимагав
- > сплати судового збору, протиправно
- > відмовивши в клопотанні про звільнення
- > від його сплати з посиланням на
- > «незастосовність судової практики в
- > інших справах до цієї справи», ігноруючи

> наявну судову практику звільнення судами
> позивачів від сплати судового збору в
> аналогічних спорах.

32.3. Ухвалою від 01.06.12

> (в ЄДРСР відсутня) суддя Федчишен С.А. без
> повідомлення мене про день розгляду, без
> моєї участі в суді та без заслуховування
> моїх аргументів відмовив у відводі
> самому собі, проігнорувавши принцип nemo
> iudex in causa sua.

32.4. 01.06.12 я подала повторно

> клопотання про звільнення від сплати
> судових витрат, надавши копії
> апеляційних та касаційних рішень про
> звільнення мене від сплати судових
> витрат за аналогічними клопотаннями,
> однак, ухвалою від 05.06.12 (в ЄДРСР відсутня)
> суддя Федчишен С.А. без повідомлення мене
> про день розгляду, без моєї участі в суді
> та без заслуховування моїх аргументів
> повернув мій позов всупереч скасуванню
> апеляцією його власних аналогічних
> рішень та наявністю протилежної судової
> практики в аналогічних справах.

32.5. Я

> подала на усі три ухвали апеляції від
> 07.06.12, 08.06.12 та 11.06.12 і просила, серед іншого,
> визнати порушення суддею Федчишеним С.А.
> мого права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ.

32.6. Ухвалою від

> 11.07.12 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/25373697> ВААС в
> складі суддів Смілянець Е.С., Гонтарук В.М.
> та Ватаманюк Р.В. скасував усі три ухвали
> судді Федчишена С.А. від 30.05.12, 01.06.12 та
> 05.06.12. Однак, суд не розглянув вимогу
> визнати порушення суддею Федчишеним С.А.
> мого права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ.

32.6.1. Це означає,

> що з 07.06.12 до сьогодні, тобто, протягом
> майже 9 років, на розгляді ВААС (7ААС)
> знаходяться не розглянуті по суті судові
> вимоги у справі №212/7915/2012 (212/10573/2012) про
> визнання порушення мого права на доступ
> до суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ, суддею
> Ленінського суду (ВМС) Федчишеним С.А. Це
> порушення є триваючим, триває в даний час
> і продовжує тривати надалі.

32.7. Ухвалою

> Ленінського суду від 30.07.12р. у справі (в
> ЄДРСР відсутня) суддя Борисюк І.Е. без
> повідомлення мене про день розгляду, без
> моєї участі в суді та без заслуховування
> моїх аргументів залишила більшу частину
> позову без розгляду. 13.08.12 я подала другу
> апеляцію в справі на цю ухвалу і просила,
> серед іншого, визнати порушення суддею
> Борисюк І.Е. мого права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ.

32.8. Ухвалою від

> 16.10.12 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/26497442> ВААС в
> складі суддів Совгира Д.І., Курко О.П.,
> Матюхнюк Д.Б. частково скасував
> оскаржувану ухвалу, відмовивши в
> оскарженні скороченого провадження,
> однак, не розглянув вимогу визнати
> порушення суддею Борисюк І.Е. мого права
> на доступ до суду, гарантованого ст.6.1
> ЄКПЛ.

32.8.1. Це означає, що з 13.08.12 до

> сьогодні, тобто, протягом понад 8 років, на
> розгляді ВААС (7ААС) знаходиться
> розпочата провадженням і не розглянута
> по суті судовою вимога у справі №212/7915/2012
> (212/10573/2012) про визнання порушення мого
> права на доступ до суду, гарантованого
> ст.6.1 ЄКПЛ, суддею (ВМС) Борисюк І.Е. Це

> порушення є триваючим, триває в даний час
> і продовжує тривати надалі.
32.9. 14.11.12 я
> подала касацію на ухвали в цій справі від
> 30.07.12 та 16.10.12, і просила, серед іншого,
> визнати порушення оскаржуваними
> ухвалами мого права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ.
32.10. Суддя ВАСУ
> Пасічник С.С. ухвалою від 21.11.12 №К/9991/71997/12
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/27726801> без повідомлення
> мене про день розгляду, без моєї участі в
> суді та без заслуховування моїх
> аргументів відмовив у відкритті
> касаційного провадження з посиланням на
> ст.211.2 КАСУ, мотивуючи тим, що ухвала про
> призначення справи до скороченого
> провадження не перешкоджає подальшому
> провадженню у справі, а тому не підлягає
> оскарженню. Вимоги про визнання порушень
> мого права на справедливий суд,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ не розглянуті, і
> про них навіть не згадано.
32.10.1. Це
> означає, що з 14.11.12 до сьогодні, тобто,
> протягом понад 8 років, на розгляді ВАСУ
> (ВС) знаходиться не розглянута по суті
> судова вимога у справі №212/7915/2012 (212/10573/2012)
> про визнання порушення мого права на
> доступ до суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ,
> суддями суду I інстанції та апеляційного.
> Це порушення є триваючим, триває в даний
> час і продовжує тривати надалі.
32.11. ВМС
> присвоїв справі новий №212/10573/2012. Ухвалою
> від 26.11.12 суддя Романчук Р.В. відкрила
> провадження в справі, а постановою від
> 31.05.13 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/31874797> частково
> задовольнила позовні вимоги. Відмовила в
> позові, зокрема, про визнання порушень
> ст.1 Протоколу 1 та ст.10 ЄКПЛ - без жодного
> обґрунтування, та про зобов'язання ПФУ
> надати розрахунок втраченої мною пенсії,
> так само безмотивно, пояснюючи це так: «Що
> стосується позовної вимоги про
> зобов'язання відповідача надати
> помісячний розрахунок суми пенсії, яку
> вона отримувала б без перерахунку, за
> період з дати перерахунку (переведення на
> інший вид пенсії) по день розгляду справи
> судом суд приходить до висновку, що
> позивачем в даному випадку не вірно
> обрано спосіб захисту порушеного права
> (!!! - авт.) і дана позовна вимога
> задоволенню не підлягає». А який закон я
> цим порушила? І чому суд не застосував
> закон, який він вважав належним, і не
> захистив мої порушені права в інший
> спосіб? за принципом *jura novit curia*?
32.12. я
> подала 08.07.13 третю апеляцію в справі на
> вказане рішення і просила, серед іншого,
> визнати порушення відповідачем моїх прав
> людини, гарантованих ст.10 та ст.1
> Протоколу 1 ЄКПЛ. Ухвалою від 06.08.13
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/45046346> суддя ВААС
> Боровицький О.А. без повідомлення мене
> про день розгляду, без моєї участі в суді
> та без заслуховування моїх аргументів
> відмовив в клопотанні про звільнення від
> сплати судового збору, пославшись на
> начебто відсутність у справі доказів
> моєї малозабезпеченості, та запропонував
> сплатити судовий збір, ігноруючи наявні в
> справі довідки про розмір наших доходів
> та судову практику звільнення судами
> позивачів від сплати судового збору в
> аналогічних спорах. При цьому він навіть

> не згадав про апеляційну та позовну
> вимогу про визнання порушень ЄКПЛ, яка не
> обкладається судовим збором. Ухвалою від
> 30.09.13 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/33837159> суддя
> Боровицький О.А. знову без повідомлення
> мене про день розгляду, без моєї участі в
> суді та без заслуховування моїх
> аргументів повернув мою апеляцію без
> розгляду. Апеляцію та позов в частині
> порушень ЄКПЛ так і не розглянув.

32.12.1. Це

> означає, що з 08.07.13 до сьогодні, тобто,
> протягом понад 7 років, на розгляді ВААС
> (7ААС) знаходиться не розглянута по суті
> судова вимога у справі №212/7915/2012 (212/10573/2012)
> про визнання порушення відповідачем моїх
> прав людини, гарантованих ст.10 та ст.1
> Протоколу 1 ЄКПЛ, та моєї апеляції на
> постанову ВС від 31.05.13 про відмову
> визнати порушення ЄКПЛ. Це порушення є
> триваючим, триває в даний час і продовжує
> тривати надалі.

32.13. 05.11.13 я подала другу

> касацію в справі на ухвалу ВААС від 30.09.13 з
> клопотанням про звільнення від сплати
> судових витрат з причини
> малозабезпеченості, і просила, серед
> іншого, визнати порушення суддею
> Боровицьким О.А. мого права на доступ до
> суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ.

32.14.

> Постановою від 29.10.13
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/34531317> ВААС в складі
> суддів Боровицький О.А., Сапальова Т.П.,
> Полотнянко Ю.П. частково скасував
> постанову суду першої інстанції,
> відмовивши в позові про стягнення
> моральної шкоди. При цьому він не
> послався на жодний закон, а лише на
> постанову Пленуму Верховного Суду
> України від 31.03.1995 року №4 і вказав єдину
> причину скасування моральної шкоди:
> «...позивачем.. не доведено фактичними
> доказами, якими саме діями відповідача
> вона (шкода) спричинена та не надано
> жодних доказів в обґрунтування розміру
> заявленої до відшкодування моральної
> шкоди».

32.15. Суддя ВАСУ Голяшкін О.В.

> ухвалою від 14.11.13 МК/800/55817/13
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/35333077> без повідомлення
> мене про день розгляду, без моєї участі в
> суді та без заслуховування моїх
> аргументів відмовив в клопотанні про
> звільнення від сплати судових витрат,
> оскільки «Наведені скаржником у
> касаційній скарзі обставини не свідчать
> про наявність підстав для звільнення від
> сплати судових витрат», тобто, фактично
> без мотивації, ігноруючи наявну судову
> практику звільнення судами позивачів від
> сплати судового збору в аналогічних
> спорах, і залишив касацію без руху, а
> ухвалою від 25.12.13 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/36470549>
> МК/800/55817/13 повернув мою касацію без
> розгляду через несплату судового збору.
> Судову вимогу про визнання порушення
> суддею Боровицьким О.А. мого права на
> доступ до суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ,
> яка не обкладається судовим збором,
> касаційний суд не розглядав і навіть не
> згадав про неї.

32.15.1. Це означає, що з 05.11.13

> до сьогодні, тобто, протягом понад 7 років,
> на розгляді ВАСУ (ВС) знаходиться
> нерозглянута судова вимога у справі
> №212/7915/2012 (212/10573/2012) про визнання порушення
> суддею Боровицьким О.А. мого права на

> доступ до суду, гарантованого ст.6.1 ЕКПЛ.
> Це порушення є триваючим, триває в даний
> час і продовжує тривати надалі.

32.16. В

> результаті, справа тричі ходила в
> апеляцію і двічі - в касацію, і ніхто не
> захистив наших прав. Навпаки, скасували
> моральну шкоду ще й перекрили нам доступ
> до суду. Як наслідок, безкарність
> породила ще більші порушення: вже 9 років
> я не можу добитися розрахунку втраченої
> пенсії, а ПФУ продовжує грабувати народ і
> не повідомляти мене, як і усіх
> пенсіонерів, про інші мої та їх пенсійні
> права.

АВ. Третя справа №212/11100/2012

33. 09.08.12 я

> подала Ленінському суду третій позов -
> до заступника начальника ПФУ в м. Вінниці
> Вересюк Л.С. про протиправність її дій з
> таємного переведення мене з 01.01.04 з пенсії
> по інвалідності в розмірі за віком,
> призначеної за законом України «Про
> пенсійне забезпечення», на пенсію по
> інвалідності, призначивши її за новим
> фашистським законом «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування». Серед іншого, мій позов
> містив вимоги про визнання порушень ст.1
> Протоколу 1 та ст.10 ЕКПЛ. Справі
> присвоєний №212/11100/2012.

33.1. Ухвалою від 15.08.12

> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/25633470> суддя Сало Т.В.

> без повідомлення мене про день розгляду,
> без моєї участі в суді та без
> заслуховування моїх аргументів залишив
> позов без розгляду з причини начебто
> пропуску мною строку позовної
> давності.

33.2. 28.08.12 я подала апеляційну

> скаргу на вказану ухвалу з клопотанням
> про звільнення від сплати судового збору
> з причини інвалідності та
> малозабезпеченості, підтверджених
> довідками про інвалідність та доходи.
> Серед іншого, я просила скасувати
> оскаржуване рішення та задовольнити
> позов повністю.

33.3. Ухвалою від 08.10.12

> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/45177689> суддя ВААС

> Білоус О.В. без повідомлення мене про день
> розгляду, без моєї участі в суді та без
> заслуховування моїх аргументів відмовив
> в клопотанні про звільнення від сплати
> судових витрат з мотивацією:
> «Переконливі докази, які б дали підстави
> для звільнення позивача від сплати
> судових витрат, в матеріалах справи
> відсутні», тобто, фактично без мотивації,
> ігноруючи наявну в справі довідку про
> розмір моїх доходів та судову практику
> звільнення судами позивачів від сплати
> судового збору в аналогічних спорах.

> Іншою ухвалою від 08.10.12

> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/45177675> суддя Білоус О.В.

> так само без повідомлення мене про день
> розгляду, без моєї участі в суді та без
> заслуховування моїх аргументів залишив
> апеляцію без руху та запропонував
> сплатити судовий збір, знову ігноруючи
> довідку та наявну судову практику
> звільнення судами позивачів від сплати
> судового збору в аналогічних спорах.

> Третьою ухвалою від 23.10.12

> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/26500029> знову без

> повідомлення мене про день розгляду, без
> моєї участі в суді та без заслуховування
> моїх аргументів повернув апеляцію без

> розгляду. І жодного разу навіть не згадав
> про судові вимоги про визнання порушень
> ЄКПЛ, які не обкладаються судовим збором.

>
33.3.1. Це означає, що з 28.08.12 до сьогодні,
> тобто, протягом понад 8 років, на розгляді
> ВААС (7ААС) знаходиться нерозглянута
> судова вимога у справі №212/11100/2012 про
> визнання порушень відповідачкою ст.1
> Протоколу 1 та ст.10 ЄКПЛ та апеляція про
> оскарження ухвали суду першої інстанції
> від 15.08.12 в цій частині. Це порушення є
> триваючим, триває в даний час і продовжує
> тривати надалі.

33.4. 14.11.12 я подала касацію
> на ухвалені в цій справі судові ухвали і
> включила до неї клопотання про
> звільнення від сплати судового збору з
> причини малозабезпеченості. Серед
> іншого, я просила в касації визнати
> порушення суддею Білоусом О.В. щодо мене
> права на доступ до суду, ч.1 ст.6 ЄКПЛ, та
> права не бути підданою жорстокому
> поведженню, ст.3 ЄКПЛ шляхом покладення на
> мене обов'язку зі сплати судового збору,
> в той час як за станом здоров'я на той час,
> в гіпсі, я ОЧЕВИДНО була позбавлена такої
> фізичної можливості.

33.5. Суддя ВАСУ
> Амелін С.Є. ухвалою від 22.11.12 №К/9991/72001/12
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/28077124> без повідомлення
> мене про день розгляду, без моєї участі в
> суді та без заслуховування моїх
> аргументів залишив касацію без руху з
> причини начебто пропуску строку на її
> подання, обраховуючи строк звернення не з
> моменту отримання судового рішення, а з
> його дати. Претензій до несплати судового
> збору не висловив, клопотання не
> розглянув. 03.01.13 я мусила доповнювати
> касацію повторними аргументами вчасного
> її подання та примусовим клопотанням про
> визнання встановленого судом пропуску
> строку - з поважних причин.

33.6. Суддя
> Амелін С.Є. ухвалою від 23.01.13 №К/9991/72001/12
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/29149786> знову без
> повідомлення мене про день розгляду, без
> моєї участі в суді та без заслуховування
> моїх аргументів відмовив у відкритті
> касаційного провадження, визнавши
> правомірними рішення нижчих судів.
> Клопотання про звільнення від сплати
> судового збору та і не розглянув. Судову
> вимогу визнати порушення суддею Білоусом
> О.В. щодо мене права на доступ до суду, ч.1
> ст.6 ЄКПЛ, та права не бути підданою
> жорстокому поведженню, ст.3 ЄКПЛ шляхом
> покладення на мене обов'язку зі сплати
> судового збору касаційний суд не
> розглядав і навіть не згадав про неї.

33.6.1.
> Це означає, що з 14.11.12 до сьогодні, тобто,
> протягом понад 8 років, на розгляді ВАСУ
> (ВС) знаходяться нерозглянуті 1) судова
> вимога у справі №212/11100/2012 про визнання
> порушення суддею Білоусом О.В. щодо мене
> права на доступ до суду, ч.1 ст.6 ЄКПЛ, та
> права не бути підданою жорстокому
> поведженню, ст.3 ЄКПЛ шляхом покладення на
> мене обов'язку зі сплати судового збору,
> в той час як за станом здоров'я, в гіпсі, я
> ОЧЕВИДНО була позбавлена такої фізичної
> можливості; 2) клопотання про звільнення
> від сплати судового збору. Це порушення є
> триваючим, триває в даний час і продовжує
> тривати надалі.

33.7. В результаті, справа

> пройшла усі три інстанції судової
> вертикалі, але ніхто не захистив моїх
> прав. Навпаки, повністю перекрили мені
> доступ до суду.
33.8. Остаточного рішення у
> справі немає до сьогодні.
АГ. Четверта
> справа №212/7917/2012 (змінений на 212/10464/2012)
34.
> 28.05.12 я знову подала Ленінському суду вже
> четвертий позов до ПФУ в м. Вінниці у
> власних інтересах та інтересах
> малолітньої доньки Щербатої А.В. про
> порушення наших пенсійних прав на
> власність, приватне та сімейне життя та
> інформацію. Ми включили до тексту позову
> клопотання про звільнення від усіх видів
> судових витрат. Серед іншого, ми просили
> визнати порушення щодо нас ст.1 Протоколу
> 1, ст.8 та ст.10 ЕКПЛ, а щодо дитини Щербатої
> А.В. – також ст.ст.24 та 27 Конвенції ООН про
> права дитини. Справі присвоєний №212/7917/2012,
> змінений з часом на №212/10464/2012. Ми
> доповнили позовні вимоги 15.02.13 та 15.05.15.
34.1.
> Ухвалою від 31.05.12 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/24471845>
> суддя Король О.П. без повідомлення нас про
> день розгляду, без нашої участі в суді та
> без заслуховування наших аргументів
> залишив позов без руху і завимагав
> сплатити судовий збір з майнових вимог
> 368,48 грн. (від сплати яких звільнив закон),
> з немайнових вимог 32,19 грн., а разом 400,67
> грн., ігноруючи наявну судову практику
> звільнення судами позивачів від сплати
> судового збору в аналогічних спорах, а
> також завимагав надати докази родинних
> стосунків з донькою. Суддя «не помітив» в
> справі ні свідчення про народження
> дитини, ні клопотання про звільнення від
> усіх видів судових витрат, а тому не
> розглянув його.
34.1.1. Це означає, що з 28.05.12
> до сьогодні, тобто, протягом майже 9 років,
> на розгляді Ленінського суду (ВМС)
> знаходиться нерозглянуте клопотання у
> справі №212/7917/2012 (№212/10464/2012) про
> звільнення від усіх видів судових витрат.
> Це порушення є триваючим, триває в даний
> час і продовжує тривати надалі.
34.2. 05.06.12
> ми подали заяву про відвід судді Королю
> О.П., а 07.06.12 – апеляцію на його ухвалу.
> Серед іншого, ми просили визнати
> порушення суддею Королем О.П. порушення
> ст.6.1 ЕКПЛ в частині наших прав на
> безсторонній суд та на доступ до суду.
34.3.
> Ухвалою від 05.07.12 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/27446641>
> ВААС в складі суддів Ватаманюк Р.В.,
> Смілянець Е.С., Сторчак В.Ю. скасував
> оскаржену ухвалу, однак, вимогу про
> визнання порушення ст.6.1 ЕКПЛ не
> розглядав та не вирішував.
34.3.1. Це
> означає, що з 07.06.12 до сьогодні, тобто,
> протягом майже 9 років, на розгляді ВААС
> (7ААС) знаходиться не розглянута по суті
> судова вимога у справі №212/7917/2012
> (№212/10464/2012) про визнання порушення наших
> прав на доступ до суду та на безсторонній
> суд, гарантованих ст.6.1 ЕКПЛ, суддею
> Ленінського суду (ВМС) Королем О.П. Це
> порушення є триваючим, триває в даний час
> і продовжує тривати надалі.
34.4. Ухвалою
> судді Ленінського суду Борисюк І.Е. від
> 30.07.12 (в ЄДРСР відсутня) без повідомлення

> нас про день розгляду, без нашої участі в
> суді та без заслуховування наших
> аргументів залишена без розгляду частина
> вимог нашого позову, а саме: визнання
> незаконним і скасування рішення
> відповідача від 03.06.09р.; визнання
> незаконними і скасування рішень
> відповідача про здійснення перерахунку
> пенсії по інвалідності з 2004 року;
> визнання протиправною та незаконною
> бездіяльності відповідача з виконання
> п.11 ч.2 ст.64 закону України «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування» щодо 1) інформування в
> період з 01.01.04р. по 28.11.11р.; 2) інформування в
> період з 01.01.03р. по 28.11.11р. Також, суддя
> відкрила скорочене провадження у
> справі.

34.5. 16.08.12 ми подали другу апеляцію
> в справі на ухвалу ВМС від 30.07.12 і просили,
> серед іншого, визнати порушення суддею
> Борисюк І.Е. щодо нас ст.10 та ст.1 Протоколу
> 1 в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ шляхом
> дискримінації нас у формі віктимізації в
> праві на власність, а також порушення ч.1
> ст.6 Конвенції в частині права на доступ
> до суду, шляхом відкриття скороченого
> провадження у справі, в якій воно
> незастосовне.

34.6. Ухвалою від 08.01.13
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/29806615> ВААС в складі
> суддів Сторчак В. Ю., Полотнянко Ю.П.,
> Смілянєць Е.С. частково скасував ухвалу
> від 30.07.12 як протиправну. Жодної оцінки
> аргументів апеляції в частині
> відмовлених апеляційних вимог, жодної
> мотивації відмови суд не навів,
> обмежившись таким: «В іншій частині
> ухвали Ленінського районного суду
> м.Вінниці від 30.07.2012 року, на думку колегія
> суддів, судом I інстанції повно та
> об'єктивно досліджено матеріали справи, в
> результаті чого прийнято правильне
> рішення». Тобто, відмовив безмотивно. I
> вирішив: «В іншій частині ухвалу
> Ленінського районного суду м. Вінниці від
> 30.07.2012 року залишити без змін». В якій саме
> іншій? Догадайся, мол, сама? Вимоги про
> порушення ЄКПЛ суд не розглядав і навіть
> не згадав про них в рішенні.

34.6.1. Це
> означає, що з 16.08.12 до сьогодні, тобто,
> протягом понад 8 років, на розгляді ВААС
> (7ААС) знаходиться не розглянута по суті
> судова вимога у справі №212/7917/2012
> (№212/10464/2012) про визнання порушення суддею
> Борисюк І.Е. щодо нас ст.10 та ст.1 Протоколу
> 1 в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ шляхом
> дискримінації нас у формі віктимізації в
> праві на власність, а також порушення ч.1
> ст.6 Конвенції в частині права на доступ
> до суду, шляхом відкриття скороченого
> провадження у справі, в якій воно
> незастосовне. Це порушення є триваючим,
> триває в даний час і продовжує тривати
> надалі.

34.7. Ми 22.01.13 подали заяву про
> відвід судді ВМС Борисюк І.Е. Ухвалою від
> 01.02.13 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/32339540> суддя
> Борисюк І.Е., розглянувши нашу заяву про
> відвід від 22.01.13 та перекрутивши її
> вказанням на начебто наявність у нас лише
> сумнівів в її неупередженості,
> замовчавши наведені нами кричущі факти
> її системних протиправних дій та рішень,
> задовольнила заяву про самовідвід з
> посиланням на п.4 ч.1 ст.27 КАСУ України, яка
> регулює питання усунення судді від

> справи за наявності обставин, які
> викликають сумнів у неупередженості
> судді, проігнорувавши при цьому принцип
> nemo iudex in causa sua.
34.8. Ухвалою від 05.02.13
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/29281617> суддя ВМС
> Кашпрук Г.М. призначив справу до розгляду
> в скороченому провадженні з посиланням
> на ст.1832 КАСУ. Ми 13.02.13 оскаржили цю ухвалу
> третьою апеляцією в справі. Ухвалою від
> 25.02.13 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/29566449> суддя ВААС
> Матохнюк Д.В. без повідомлення нас про
> день розгляду, без нашої участі в суді та
> без заслуховування наших аргументів
> відмовив у відкритті апеляційного
> провадження з посиланням на ст.185.2 КАСУ,
> оскільки оскаржувана ухвала не
> перешкоджає подальшому розгляду
> справи.
34.9. 07.02.13 ми подали касацію на
> ухвалу ВМС від 30.07.12 та ухвалу ВААС від
> 08.01.13, включивши до неї клопотання про
> звільнення від сплати судового збору.
> Ухвалою від 15.02.13 [№К/800/7843/13](https://reyestr.court.gov.ua/Review/29761238)
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/29761238> суддя ВАСУ
> Стародуб О.П. звільнив нас від сплати
> судового збору та відкрив касаційне
> провадження у справі. Ми також 12.03.14
> доповнили касацію з посиланням на
> преюдиційну постанову ВМС від 31.05.13р. у
> справі [№212/10573/2012](http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/31874797)
> (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/31874797>), яка
> підтверджує непропущення нами строку
> позову, а відтак, протиправність рішень
> нижчих судів про залишення позову без
> розгляду через пропуск строку на його
> подання. Ухвалою від 04.03.15 [№К/800/7843/13](https://reyestr.court.gov.ua/Review/43309152)
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/43309152> ВАСУ в складі
> Стародуб О.П., Емельянова В.І.,
> Рецебуринський Ю.Й. відмовив в
> задоволенні касації повністю.
34.9.1. Це
> означає, що касація розглядалась
> касаційною інстанцією з 07.02.13 до 04.03.15,
> тобто, протягом двох років та 25 днів.
34.10.
> 21.03.13 ми подали другу касаційну скаргу на
> ухвалу ВМС від 05.02.13 та ухвалу ВААС від
> 25.02.13. Суддя Стародуб О.П. ухвалою від 28.03.13
> [№К/800/16333/13](https://reyestr.court.gov.ua/Review/30738046) <https://reyestr.court.gov.ua/Review/30738046>
> залишив касацію без руку, вважаючи строк
> на її подання пропущеним, вказавши таке:
> «Посилання у касаційній скарзі на
> несвоєчасне отримання рішення
> апеляційного суду не може свідчити про
> дотримання строку касаційного
> оскарження, а може бути підставою для
> його поновлення в разі подачі
> відповідної заяви». 23.05.13 ми змушені були
> доповнити нашу касацію повторним
> аргументом про відсутність пропуску
> строку касаційного оскарження, з
> посиланням на практику ЄСПЛ. Ми також
> 12.03.14 доповнили касацію з посиланням на
> преюдиційну постанову ВМС від 31.05.13р. у
> справі [№212/10573/2012](http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/31874797)
> (<http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/31874797>).
34.11. Суддя
> Стародуб О.П. ухвалою від 15.07.13 [№К/800/16333/13](https://reyestr.court.gov.ua/Review/32452751)
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/32452751> відкрив
> касаційне провадження з визнанням
> поважними підстав подачі касаційної
> скарги після закінчення строку
> касаційного оскарження, а ухвалою від
> 04.03.15 [№К/800/16333/13](https://reyestr.court.gov.ua/Review/43333227) <https://reyestr.court.gov.ua/Review/43333227>
> ВАСУ в складі суддів Стародуб О.П.,
> Емельянова В.І., Рецебуринський Ю.Й.
> закрити касаційне провадження, вказавши

> таке: «Ухвала Вінницького міського суду
> Вінницької області від 05.02.2013р. не
> переглядалася в апеляційному порядку і
> подальшому провадженню у справі не
> перешкоджає. За таких обставин касаційне
> провадження за поданою касаційною
> скаргою підлягає закриттю як помилково
> відкрите». Жодного слова про скорочене
> провадження та ухвалу ВААС від 25.02.13. в
> ухвалі ВАСУ немає.

34.11.1. Це означає, що
> касація розглядалась касаційною
> інстанцією з 21.03.13 до 04.03.15, тобто, протягом
> одного року 11 місяців та 11 днів.

34.12.
> Ухвалою від 14.04.15 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/43633945>
> суддя ВМС Жмудь О.О. відкрив скорочене
> провадження у справі. 27.04.15 ми подали
> четверту апеляцію в справі з незгодою зі
> скороченим провадженням, включивши до її
> тексту заяву про відвід кільком суддям,
> включно Сторчаку В.Ю.

34.13. Ухвалою від 05.05.15
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/43964073> суддя ВААС
> Сторчак В.Ю., без розгляду заяви про
> відвід йому і навіть не згадуючи її,
> відмовив у відкритті апеляційного
> провадження з посиланням на ст.185.2 КАСУ
> оскільки оскаржена нами ухвала не може
> бути предметом апеляційного оскарження.
> Це означає, що без розгляду заяви про
> відвід ухвала прийнята неповноважним
> судом.

34.13.1. Це означає, що з 27.04.15, тобто,
> протягом 5 років та 10 місяців на розгляді
> ВААС (7ААС) знаходиться нерозглянута
> заява про відвід судді Сторчаку В.Ю., а
> рішення суду від 5.05.15 про відмову нам в
> доступі до суду ухвалене неповноважним
> суддею, а відтак, не має юридичної
> сили.

34.14. Ухвалою від 20.05.15
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/44326917> суддя ВМС Жмудь
> О.О. «...дійшов висновку, що ухвалення
> законного судового рішення у даній
> адміністративній справі неможливе без
> проведення судового засідання та виклику
> осіб, які беруть участь у справі». В такий
> спосіб він де-факто визнав
> неправомірність свого рішення про
> скорочене провадження - адже жодних змін
> в справі за минулий час не відбулося, і
> нове рішення ухвалене на тих самих
> матеріалах справи.

Щодо
> судово-економічної експертизи

35. 15.05.15 ми
> подали суду клопотання про витребування
> доказів, включно а) управлінські рішення
> невідомої дати та номери про здійснення
> перерахунку мені з 2004 року пенсії по
> інвалідності в розмірі за віком на пенсію
> по інвалідності, та наступні
> управлінські рішення про перерахунки
> пенсії; б) помісячний розрахунок суми
> пенсії, яку я отримувала б без
> перерахунку, за період з дати перерахунку
> по день розгляду справи судом; в) копію
> управлінського рішення про первинне
> призначення пенсії; г) рішення Управління
> ПФУ в м. Вінниці від 03.06.2009 року. Ухвалою
> від 09.06.15 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/44779778> суд
> витребував вказані докази. Оскільки
> відповідач не виконав рішення суду і не
> надав помісячного розрахунку суми
> пенсії, яку я отримувала б без зміни
> (перерахунку) пенсії, тобто, розрахунку за
> приписами закону України «Про пенсійне

> забезпечення», на моє повторне
> клопотання ухвалою від 27.08.15
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/49257760> суд повторно
> витребував у відповідача такий
> розрахунок. У відповідь відповідач надав
> суду сфальсифікований занижений вп'ятеро
> розрахунок, виконаний за приписами
> закону України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування», а не
> закону України «Про пенсійне
> забезпечення», приховавши розмір
> призначеної з 01.07.2003 року пенсії (783,02 грн.).
> 28.09.15 ми надали докази фальсифікації і
> вчергове просили суд завимагати усі
> альтернативні розрахунки. Ухвалою від
> 29.09.15 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/51599291> суд
> вчергове завимагав від відповідача
> докази - усі альтернативні розрахунки
> моєї пенсії. І це рішення суду не
> виконане. 26.10.15 ми подали чергову заяву до
> суду і вчергове просили витребувати
> розрахунок, подати раніше ухвалені дві
> ухвали суду про витребування помісячного
> розрахунку до виконавчої служби для їх
> примусового виконання, скласти
> адмінпротокол про неповагу до суду з боку
> відповідача, та допитати як фахівця
> керівника ПФУ в м. Вінниці Корчаку О.С. та
> заступника Лобу А.П. Ухвалою від 20.11.15
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/53718872> суд відмовив нам
> в усіх клопотаннях. Виснажені
> кількарічною даремною боротьбою в суді
> за розрахунок втраченої пенсії, 17.12.15 ми
> змушені були звернутися до суду з третім
> клопотанням про (i) витребування
> розрахунку; (ii) подання раніше ухвалених
> ухвал суду про витребування цього
> розрахунку до виконавчої служби для їх
> примусового виконання; (iii) складення
> адмінпротоколу про неповагу до суду з
> боку відповідача; (iiii) подання
> матеріалів до прокуратури м. Вінниці для
> притягнення до кримінальної
> відповідальності винних посадових осіб;
> (iiiiii) призначення економічної
> експертизи для складення ненаданого
> відповідачем помісячного розрахунку
> втраченої пенсії та покласти її оплату на
> відповідача.

35.1. Але лише на четверте
> клопотання від 18.01.16 у справі №212/10464/2012
> суддя ВМС Жмудь О.О. ухвалою від 25.01.16
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/55205000> призначив
> судово-економічну експертизу, на
> вирішення якої поставив єдине питання:
> «Подати суду помісячний розрахунок суми
> пенсії, яку Щербата Н.М. отримувала б
> виходячи з призначеного розміру пенсії
> (783,02 грн./міс.) без його перерахунку, за
> період з дати перерахунку 01.01.2004 року по
> день проведення експертизи із посиланням
> на нормативно-правові акти». Однак,
> витрати на експертизу, всупереч моему
> клопотанню, суд поклав на мене. В усіх
> інших клопотаннях відмовив! І при цьому
> вказав, що «...на ухвали суду про
> витребування доказів ПФУ м. Вінниці
> завжди надавались документи, що
> витребувались, що підтверджується
> матеріалами справи». Насправді,
> матеріалами справи підтверджується
> протилежне - ПФУ надавало суду лише
> фейкові розрахунки, приховуючи
> призначену мені до 01.01.2004 року пенсію, і до
> сьогодні не надало мені та суду реального
> розрахунку втраченої мною після 01.01.2004
> року пенсії, призначеної за законом «Про
> пенсійне забезпечення». Усі надані суду

> розрахунки ПФУ виконувало виключно за
> новим законом №1058-IV, і жодного – за
> законом «Про пенсійне забезпечення», як
> належало. Наприклад, листом від 19.06.15 №203
> ПФУ надав суду, начебто на виконання
> ухвали від 09.06.15, стовпчик цифр з
> розмірами моєї втраченої пенсії, який
> повністю співпадає з фактично
> виплаченою! Без будь-яких розрахунків! А
> листом на моє ім'я від 17.08.15 №4202/06-33-1/02-1,
> поданим також і суду, ПФУ надало мені
> начебто умовний розрахунок втраченої
> пенсії, вказавши основний розмір моєї
> пенсії на 01.01.2004 року – 99,39 грн., в той час
> як раніше документально підтвердило
> розмір призначеної мені за законом «Про
> пенсійне забезпечення» пенсії станом на
> 01.01.2004 року в розмірі 783,02 грн. І навіть без
> чергових підвищень пенсії ПФУ мало
> показати цю суму як мою втрачену пенсію
> щонайменше ще 7 років і 9 місяців – по
> вересень 2011 року! Саме стільки моя
> призначена пенсія продовжувала
> залишатись більшою від виплаченої!
> Листом від 03.09.15 (вхідний ВМС №70467 від
> 04.09.15) ПФУ надало суду черговий начебто
> розрахунок моєї втраченої пенсії, але
> повністю побудований на приписах закону
> України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування» – в листі
> є 9 посилань прямим текстом на цей закон!
> Вони просто відверто знушаються над
> нами!

35.1.1. 01.08.16 ми подали до ВМС заяву про
> виправлення описки в ухвалі від 25.01.16 та
> покладення витрат з проведення
> експертизи на відповідача як винуватця в
> ненаданні запитаного у експертів
> розрахунку. Ухвалою від 01.08.16
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/59428208> суддя Жмудь О.О.
> відмовив у виправленні описки, вказавши,
> що витрати на позивача покладені
> правильно.

Це означає, що суддя ВМС Жмудь
> О.О. створив у справі №212/10464/2012 фінансові
> перешкоди моему доступу до суду в частині
> призначеної судом судово-економічної
> експертизи шляхом протиправного
> покладення на мене витрат на проведення
> експертизи, внаслідок чого, серед іншого,
> експертиза не проведена до сьогодні.
> Порушення є триваючим і продовжує
> тривати надалі.

35.2. Листом від 30.03.16 №090/16
> експертна установа «Соломон», якій суд
> доручив проведення судово-економічної
> експертизи у справі, подала суду
> клопотання уточнити поставлені перед
> експертами питання. Листом від 18.05.16,
> серед іншого, я висловила своє
> нерозуміння питань експерта і просила
> викликати експерта в суд для уточнення
> клопотання та вирішення питання
> експертизи. Однак, суд все відтягував та
> відтягував розгляд цього питання.

35.3. Суд
> безпричинно скасував призначене на 31.08.16
> судове засідання. Оскільки на той час суд
> отримав вимогу ВАСУ надіслати йому
> справу для касаційного розгляду, 31.08.16 я
> подала ВМС клопотання не направляти
> справу до ВАСУ до вирішення питання
> клопотання експертів; для цього спочатку
> провести раніше призначене на цей же
> день, 31.08.16, скасоване судове засідання та
> зобов'язати експертну установу виконати
> не виконуване протягом 8 місяців судове
> рішення і провести, нарешті, призначену

> судом судово-економічну експертизу у
> справі. Однак, справа того дня так і
> розглядалась, а 01.09.16 надіслана до ВАСУ.
> Наскільки мені відомо, клопотання
> експертної установи не розглянуте судом
> до сьогодні, відтак, експертиза так і не
> проведена.

35.3.1. Це означає, що в справі
> №212/10464/2012 з 25.01.16 до сьогодні, протягом
> понад 5 років, є невиконане з вини суду
> судові рішення про проведення
> судово-економічної експертизи -
> внаслідок нерозгляду та невіршення
> судом клопотання експертного закладу. Це
> порушення є триваючим, триває в даний час
> і продовжує тривати надалі.

36. 17.03.16 ми

> подали до ВАСУ (втретє) заяву про перегляд
> за нововиявленими обставинами ухвали
> ВАСУ (<https://www.reyestr.court.gov.ua/Review/43309152>) від 04.03.15
> №К/800/7843/13. Ми послались на факт зникнення
> з матеріалів справи (чи не долучення до
> них), під час касаційного провадження в
> ВАСУ, нашого доповнення до касації від
> 12.03.14, яким ми подали важливі для справи
> преюдиційні рішення, прийняті після
> подання нами основної касації -
> постанову ВМС від 31.05.13р.
> (<https://www.reyestr.court.gov.ua/Review/31874797>) та постанову
> ВААС від 29.10.13р.
> (<https://www.reyestr.court.gov.ua/Review/34531317>) у справі
> №212/10573/2012, котрими суди встановили факт
> порушення відповідачем моїх прав,
> зокрема, у формі неповідомлення про
> переведення мене на іншу пенсію. Ці
> судові рішення не були відомі
> касаційному суду під час прийняття
> ухвали від 04.03.15, оскільки незрозуміло як
> наше доповнення до касації від 12.03.14 зі
> вказаними судовими рішеннями щезло з
> матеріалів справи, докази чому ми
> отримали і надали ВАСУ. Про відсутність
> цих доречних доказів в справі нам також
> не було і не могло бути відомо на час
> розгляду справи 04.03.15 - я випадково, під
> час ознайомлення з матеріалами справи в
> 2016 році після її повернення з ВАСУ,
> помітила відсутність в ній нашого
> доповнення до касації від 12.03.14 з
> додатками. Я двічі зверталась з цього
> питання до ВАСУ. Листом від 16.02.16 №МЩ-139,
> Щ-448, отриманим 23.02.16, ВАСУ офіційно
> підтвердив, що вказане доповнення до
> касації дійсно не було предметом
> касаційного розгляду 04.03.15, і
> порекомендував подати заяву за
> нововиявленими обставинами - що ми і
> зробили через 22 дні. Ми також подали ВАСУ
> клопотання забезпечити нам надання
> публічної правової допомоги у справі.

36.1.

> Ухвалою від 19.08.16 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/59815594>
> №Н/800/58/16 суддя ВАСУ Мороз Л.Л. відкрив
> провадження та витребував справу з ВМС.
> Ухвалою від 30.07.19 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83356518>
> №Зн/9901/11/18 цей суддя відмовив мені в
> клопотанні про участь в судовому
> засіданні, а вже наступного дня, без
> повідомлення мене про час та місце
> розгляду справи, ухвалою від 31.07.19
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83379379> №Зн/9901/11/18 ВАСУ в
> складі суддів Мороз Л.Л., Бучик А.Ю.,
> Рибачук А.І. відмовив в наших вимогах.
> Клопотання про забезпечення судом
> безоплатної правової допомоги не
> розглядалось і навіть згадки про його
> існування в ухвалі немає. Мотивуючи своє
> рішення, суд вказав: «Не можуть вважатися

> нововиявленими ті обставини, що
> встановлюються на підставі доказів, які
> не були своєчасно подані сторонами чи
> іншими особами, які беруть участь у
> справі. Позивач вказує, як на
> нововиявлені обставини, порушення Вищим
> адміністративним судом України норм
> процесуального права при постановленні
> судового рішення, однак вказані
> обставини не є нововиявленими у
> розумінні норм статті 361 Кодексу
> адміністративного судочинства України, а
> тому не можуть бути підставою для
> перегляду судового рішення». Однак,
> вказані твердження є неправдивими, що
> підтверджується матеріалами справи.

По-перше, ми ще ЗА РІК до ухвалення
> оскаржуваного рішення від 04.03.15 - 12.03.14,
> подали до ВАСУ докази, на які послалась в
> заяві від 17.03.16, але незрозумілим чином ці
> докази зникли в ВАСУ зі справи - цей факт
> став відомим нам лише після повернення
> справи з ВАСУ. Саме тому ці докази не були
> відомі і складу суду, який 04.03.15 ухвалював
> рішення про відмову нам в касації - це
> підтвердив сам ВАСУ, і ми подали копію
> підтвердження разом із заявою від 17.03.16.
> Наведені обставини прямо свідчать про
> допущення ВАСУ як першим судом судової
> помилки через пропажу в суді суттєвих
> доказів, які змінюють правову ситуацію в
> справі. Сукупність усіх цих факторів
> змусила нас звернутись до ВАСУ єдино
> можливим шляхом виправлення спричиненої
> стороннім впливом помилки в таких
> обставинах, рекомендованим самим ВАСУ -
> заявою про нововиявлені, що ми і зробили,
> і вдруге надали ті самі зниклі доречні
> докази.

По-друге, ми взагалі не вказували
> в заяві від 17.03.16, як це стверджується
> судом, жодних порушень суддями ВАСУ, що
> ухвалювали рішення від 04.03.15. Навпаки, ми
> вказали, що судді не мали поданих нами
> доказів, і з цієї об'єктивної причини
> ухвалили протиправне рішення. Ми не
> посилались на ст.361 КАСУ - такої статті
> немає в нашій заяві, і її взагалі не
> існувало в КАСУ і в природі на час подання
> нами заяви від 17.03.16 - ця стаття прийнята
> півтора року пізніше законом України від
> 3.10.17 №2147-VIII, і вперше з'явилась в
> правовому полі України лише 15.12.17 - з
> набуттям чинності нової редакції КАСУ.
> Водночас, жодної згадки про наші
> обставини, аргументи та докази в рішенні
> теж немає. Це означає, що суд взагалі не
> розглядав нашої заяви, а розглянув якусь
> іншу справу, і обставини тієї іншої
> справи поклав в основу та мотивацію цього
> рішення. Це означає, що наша заява від
> 17.03.16 станом на сьогодні не розглянута по
> суті, навіть при наявності ухвали від
> 31.07.19 на кшталт «на городі бузина, а в
> Києві дядько».

37. Це означає, що а) наша
> заява від 17.03.16 про нововиявлені
> обставини знаходилась на розгляді
> касаційної інстанції без руху до 31.07.19,
> тобто, протягом трьох років чотирьох
> місяців та 14 днів; б) наша заява від 17.03.16
> станом на сьогодні не розглянута, і з 17.03.16
> до сьогодні, тобто, протягом майже 5 років,
> знаходиться на розгляді ВАСУ (ВС) як не
> розглянута по суті судова вимога у справі
> №212/7917/2012 (№212/10464/2012), а рішення у справі
> де-факто ухвалене за обставинами іншої

> невідомої нам справи; в) на розгляді ВАСУ
> (ВС) у справі №212/7917/2012 (№212/10464/2012)з 17.03.16 до
> сьогодні, тобто, протягом майже 5 років,
> знаходиться нерозглянуте клопотання про
> забезпечення судом надання нам публічної
> правової допомоги. Ці порушення є
> триваючими, і продовжують тривати в даний
> час.

38. Ухвалою від 27.09.19

> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84548220> суддя ВМС Медяна
> Ю.В. прийняла справу до свого
> провадження.

38.1. 02.12.19 я повідомила суду,

> що не можу в даний час і не зможу в
> майбутньому особисто брати участь в
> судових засіданнях у справі за станом
> здоров'я та через заборону мені МСЕК
> будь-яких навіть ПОМІРНИХ фізичних,
> динамічних та статичних навантажень, а
> також у зв'язку з тим, що у мене на руках
> важко хвора лежача протягом 20 років
> 82-річна мама, інвалід найвищої 1А групи,
> яка потребує постійного догляду та
> допомоги, і яку я не можу залишати одну. І
> тому просила суд забезпечити мені
> публічного адвоката, який би представляв
> мене в суді. Ухвалою
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86008751> від 02.12.19 суддя
> ВМС Медяна Ю.В. відмовила в забезпеченні
> судом надання мені адвоката, стверджуючи,
> що я взагалі не зверталася із заявою до
> ВМЦБВПД. Схоже, вона справу не читала.

38.2.

> Ухвалою від 22.10.20 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92386331>

> суддя ВМС Медяна Ю.В. задовольнила
> клопотання представника відповідача
> Вербицької Т.А. та залишила позов без
> розгляду, мотивуючи неявкою позивачів в
> судові засідання 22.09.20 та 22.10.20 без
> поважних причин. З клопотанням
> Вербицької Т.А. суд до сьогодні нас не
> ознайомив, так само, як і з документами, що
> підтверджують належність її
> представництва. Судове рішення надіслане
> судом 27.10.20 та вручене мені поштою 29.10.20. Що
> ж до повісток, покладених в основу
> рішення, то мені повістка на 22.09.20
> надіслана судом 23.09.20 листом 2105018371778 і
> вручена поштою 25.09.20, на 22.10.20 - надіслана
> судом 22.10.20 листом 2105018722376 і вручена
> поштою 26.10.20; доньці обидві повістки
> надіслані судом 22.10.20 листами відповідно
> на 22.09.20 - 2105018722392 та на 22.10.20 - 2105018722384, і
> обидві вручені 26.10.20. Сміх та й годі! І так
> надсилались багато повісток у справі.

38.3.

> В результаті, справа перебуває в судах
> вже 9 років, чотири рази ходила в апеляцію
> та тричі - в касацію, однак, суд наші
> права не захистив, а позбавив доступу до
> суду. Ця заява є вже п'ятою ходкою за
> справедливістю. А в усіх моїх пенсійних
> справах в суді - це ОДИНАДЦЯТА!

Щодо

> забезпечення судом публічної правової
> допомоги

39. Ухвалою від 09.06.15

> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/44779764> суд задовольнив
> наше клопотання і зобов'язав
> регіональний центр безоплатної правової
> допомоги надати безоплатну правову
> допомогу у справі обом позивачкам. Однак,
> така допомога не надавалась. 17.07.15 ми
> звернулись до вінницького місцевого
> центру безоплатної вторинної правової
> допомоги (ВМЦБВПД) і просили надати нам
> повноаспектну правову допомогу в усіх
> справах. Рішенням від 27.07.15 №24/04 ВМЦБВПД

> ухвалив надати нам запитану правову
> допомогу. Але лише через понад місяць,
> після повторного звернення, призначив
> адвоката Грачова А.В. за дорученнями №57
> та 58 від 21.08.15.

39.1. Адвокат Грачов А.В.

> посидів в кількох судових засіданнях
> нікими меблями, жодного процесуального
> документу, як ми просили, не склав, і
> відмовився надавати нам будь-яку реальну
> допомогу, зокрема, скласти оновлений
> позов з урахуванням 3-річного спливу часу
> з первинного позову. Він запропонував нам
> самостійно писати собі новий позов. З
> цієї причини 13.10.15 та 26.10.15 ми звернулись
> до суду з повторними клопотаннями
> забезпечити надання нам на практиці цієї
> конкретної правової допомоги, якої ми
> потребуємо. Ухвалою від 20.11.15
> <https://reestr.court.gov.ua/Review/53718855> суд відмовив нам
> в клопотанні. Ми знову звертались до суду
> з цим же питанням 20.11.15 та 14.12.15. Ми подали
> суду п'яте клопотання 17.01.16. та знову
> просили забезпечити виконання адвокатом
> конкретних завдань у справі. 25.01.16 ми
> заявили шосте таке ж клопотання та
> просили додатково подати матеріали до
> КДКА. Ухвалою від 25.01.16
> <https://reestr.court.gov.ua/Review/55205000> суд вчергове
> відмовив нам в клопотанні.

39.2. Після

> оскарження нами бездіяльності адвоката
> Грачова А.В. до суду наказами від 23.02.16 та
> 09.03.16 ВМЦБВПД скасував доручення адвоката
> Грачова А.В. в обох справах №127/3089/13а та
> №212/10464/2012, а нового на заміну не виділив,
> тобто, повністю позбавив нас адвоката.
> 14.05.16 ми подали до ВМС чергове клопотання
> про забезпечення нам судом публічної
> правової допомоги, але даремно.

39.3. з

> прийняттям справи до провадження суддею
> Медяною Ю.В. 02.12.19 я подала до ВМС чергове
> клопотання про забезпечення судом
> надання мені та моїй доньці публічної
> правової допомоги у справі, повідомивши
> про ухвалення та невиконання ВМЦБВПД
> рішення від 27.07.15 про наданням нам
> безоплатної правової допомоги, включно
> виділення адвоката на заміну Грачову А.В.
> Ухвалою <https://reestr.court.gov.ua/Review/86008751> від 02.12.19
> суддя ВМС Медяна Ю.В. відмовила в
> забезпеченні судом надання мені
> адвоката, стверджуючи, що я взагалі не
> зверталася із заявою до ВМЦБВПД. Схоже,
> вона справи не читала. Клопотання в
> частині забезпечення судом надання
> публічної правової допомоги доньці
> Щербатій А.В., законним представником
> якої я є, не розглянуте до сьогодні.

39.4.

> 13.01.20 донька Щербата А.В. подала судді
> Медяній Ю.В. клопотання про забезпечення
> судом надання їй безоплатної правової
> допомоги та виділення адвоката на заміну
> Грачова А.В., а 19.02.20, не отримавши жодної
> відповіді, подала ще одного листа і
> просила повідомити про долю звернення
> від 13.01.20. Жодної відповіді не отримала.
> Клопотання не розглянуте до сьогодні.

39.5.

> 21.02.20 донька Щербата А.В. подала судді
> Медяній Ю.В. чергове клопотання про
> забезпечення судом надання їй
> безоплатної правової допомоги.
> Клопотання проігнороване і не розглянуте
> до сьогодні. Того ж дня донька подала
> черговий запит про долю її клопотання про

> правову допомогу від 13.01.20. Він так само
> проігнорований.

39.6. 24.02.20 я та донька знову
> подали судді Медяній Ю.В. два клопотання
> про забезпечення судом надання
> безоплатної правової допомоги. Обидва
> клопотання проігноровані і не розглянуті
> до сьогодні.

39.7. ВМЦБВПД повідомив нас, що
> ВМС та суддя Медяна Ю.В. жодного разу не
> інформували їх про судові засідання в
> справі №212/10464/2012 та про потребу участі в
> них публічних адвокатів для позивачів. На
> наше звернення ВМЦБВПД лише 26 травня 2020
> року виділив нам адвоката Кадочнікова
> А.О., однак, відмовився посвідчити
> довіреності від нашого з донькою імені.
> Не маючи вибору, 15.06.20 я подала до ВМС лист
> 427ДовіреністьКадочнікову, в якому
> пояснила ситуацію, просила допустити
> адвоката Кадочнікова А.О. до участі в
> справі та додала дві власноручно
> підписані довіреності (одна - за
> приписами національного закону, друга -
> за практикою ЄСПЛ) на ім'я Кадочнікова А.О.
> на право представляти мої інтереси в
> суді. Так само донька 15.06.20 подала до ВМС
> лист 428ДовіреністьКадочнікову з двома
> аналогічними довіреностями адвокату
> Кадочнікову А.О. Однак, суддя Медяна Ю.В.
> відмовила в допуску нашого адвоката
> Кадочнікова А.О. до участі в справі,
> мотивуючи відсутністю на виданих нами
> довіреностях наших електронних цифрових
> підписів.

39.8. 17.06.20 ми з донькою подали два
> клопотання судді Медяній Ю.В. про
> забезпечення судом надання нам
> безоплатної правової допомоги з огляду
> на відмову ВМЦБВПД посвідчити наші
> довіреності адвокату Кадочнікову А.О. Я
> повідомила також про неможливість
> особистої явки в усі судові засідання з
> поважних особистих причин. Клопотання
> вчергове проігноровані і не розглянуті
> до сьогодні.

39.9. 06.08.20 ми з донькою знову
> подали ВМС два клопотання про
> забезпечення судом надання нам правової
> допомоги, і знову повідомили, що ВМЦБВПД
> відмовляється посвідчити наші
> довіреності адвокату Кадочнікову А.О. Я
> знову повідомила, що ні тепер, ні в
> майбутньому не зможу особисто брати
> участь в судових засіданнях за станом
> здоров'я та у зв'язку з доглядом за
> лежачою престарілою матір'ю, і тому прошу
> забезпечити мою участь в справі в особі
> публічного адвоката. Ухвалою від 06.08.20
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90829456> суддя Медяна Ю.В.
> відмовила нам в розгляді наших клопотань
> та повернула їх без розгляду як подані
> без ЕЦП.

39.10. Всього ми подали щонайменше 14
> клопотань про забезпечення публічною
> правовою допомогою в справі, з них 11 в
> провадженні судді Медяній Ю.В., 10 з яких не
> розглянуті до сьогодні. Жодне клопотання
> не принесло нам успіху в питанні.

39.11. Це
> означає, що
1) на розгляді в ВМС в справі
> №212/10464/2012 в провадженні судді Медяної Ю.В.
> з 13.01.20 до сьогодні, тобто, протягом понад
> року, знаходяться ДЕСЯТЬ нерозглянутих
> заяв позивачок від різних дат з
> клопотаннями про забезпечення судом
> надання публічної правової допомоги. Ці

> порушення є триваючими, і продовжують
> тривати надалі;
2) повертаючи заяви від
> 06.08.20 ідентифікованих судом позивачок
> начебто непідписаними, поклавши на нас
> неіснуючий обов'язок скріпити такі заяви
> кваліфікованим електронним підписом,
> насправді суддя Медяна Ю.В. переслідувала
> іншу мету - за всяку ціну позбавити
> позивачок права на доступ до суду в
> частині забезпечення судом публічної
> правової допомоги та наступним
> позбавленням нас доступу до суду. І ця
> ухвала є одним із серії кроків судді для
> досягнення її мети.

Щодо розумного

> строку розгляду справи

40. Приймавши

> справу №212/10464/2012 до провадження 27.09.19, за
> весь час так званого її розгляду суддя
> Медяна Ю.В. провела щонайменше 10 судових
> засідань, але не зробила жодного
> конструктивного процесуального кроку,
> який би наблизив справу до її
> справедливого судового розгляду та
> ухвалення рішення по суті вимог, а
> саме:

40.1. не ознайомилась з матеріалами

> справи, стверджуючи, що я не зверталась до
> ВМЦБВПД, в той час як в справі наявні і
> наші звернення до ВМЦБВПД, і рішення
> ВМЦБВПД про призначення нам правової
> допомоги, і дані про участь адвоката
> Грачова А.В. в справі, і дані про його
> заміну, і невиконані ухвали суду з цього
> питання;

40.2. не розглянула клопотань та не

> витребувала відсутніх в справі запитаних
> доказів, в наданні яких відповідачем нам
> відмовлено, а саме:

а) поданих п.78 позову

> від 28.05.12 з доповненнями від 15.02.13 та від
> 15.05.15, зокрема, про витребування від
> відповідача-монополіста помісячного
> розрахунку, за законом «Про пенсійне
> забезпечення», суми втраченої пенсії, яку
> я отримувала б без перерахунку за законом
> «Про загальнообов'язкове державне
> пенсійне страхування», за період з дати
> перерахунку (783,02 грн.) по день розгляду
> справи судом. Без такого розрахунку, яким
> монополює володіє відповідач, неможливо
> точно визначити ціну позову та ухвалити
> законне рішення;

б) про витребування та

> огляд в судовому засіданні матеріалів
> справи №212/10573/2012;

в) про виклик в судове

> засідання та особистий допит як фахівців
> керівника ПФУ Корчаку О.С. та профільного
> заступника Лобу А.П.;

40.3. не повідомила

> жодного разу протягом півтора року
> ВМЦБВПД про дати судових засідань у
> справі, в якій призначена публічна
> правова допомога, для уможливлення
> участі в них нашого адвоката;

40.4. не

> розглянула клопотання експертної
> установи та палець-о-палець не вдарила
> для уможливлення проведення призначеної
> майже 5 років назад, ще 25.01.16,
> судово-експертної експертизи та
> отримання її висновків для ухвалення
> об'єктивного судового рішення;

40.5. не

> допустила нашого адвоката Кадочнікова
> А.О. до участі в справі, не дозволила йому

> ознайомитись з матеріалами справи, а
> відтак, унеможливила складення та
> подання повноцінного актуального позову
> взамін первинного, що базується на даних
> 2012 року та не має жодного розрахунку ціни
> позову з вини відповідачів;
40.6. не вчинила
> жодної іншої релевантної процесуальної
> дії в справі.
40.7. Усі ці факти в їх
> сукупності свідчать про ІМІТАЦІЮ
> розгляду справи №212/10464/2012 суддею Медяною
> Ю.В., а насправді, про навмисне
> затягування розумного строку її
> розгляду. Це означає, що ВСМ в особі судді
> Медяної Ю.В. порушив розумний строк
> розгляду справи №212/10464/2012 в період з 27.09.19
> по 22.10.20, тобто, протягом 1 року та 25 днів.
>

40.8. Остаточного рішення у справі немає до
> сьогодні.

Щодо жорстокого поводження з

> позивачками

41. Позивачки у справі

> №212/10464/2012 неодноразово повідомляли судді
> Медяній Ю.В. про неможливість їх
> особистої явки в судові засідання з
> поважних об'єктивних причин. Зокрема,
> заявами від 02.12.19, 17.06.20 та 06.08.20 я
> повідомляла суд про неможливість моєї
> особистої участі в усіх майбутніх
> судових засіданнях з двох причин:

-

> по-перше, інвалідності та станом здоров'я,
> за яким МСЕК заборонила мені будь-які,
> навіть помірні, навантаження, а наявне
> захворювання щитоподібної залози в
> принципі виключає будь-які
> психо-емоційні навантаження для
> будь-якого пацієнта. При такому анамнезі
> особиста участь в судових засіданнях, які
> апіорі є негативно емоційними, не лише
> шкідлива для здоров'я пацієнта, а часом
> небезпечна і для його життя;

- по-друге,

> цілодобового догляду за престарілою
> мамою 82 років, лежачим протягом 21 року
> інвалідом 1А групи, яка з 2004 року, за
> висновком МСЕК (наданий в справу),
> потребує постійного стороннього догляду
> та допомоги, і яку нема як залишати одну
> через хворобу і безпорадність.

41.1. Я

> також заявою від 02.12.19 повідомила, що моя
> донька Щербата А.В. є студенткою вузу
> стаціонарного навчання та проживає в
> іншій області України, і з цієї причини не
> зможе брати участь в судових засіданнях.
>

41.2. Заявами від 13.01.20 та 21.02.20 донька

> Щербата А.В. повідомляла суд, що є
> студенткою вузу стаціонарного навчання
> та проживає в іншій області України, і з
> цієї причини не зможе брати участь в усіх
> наступних судових засіданнях.

41.3. Усі

> наведені повідомлення супроводжувались
> також чисельними клопотаннями про
> забезпечення судом надання нам публічної
> правової допомоги з метою нашого
> представництва адвокатом в судових
> засіданнях. Усі звернення просто
> проігноровані судом; натомість, суддя
> всюди пише, що ніяких повідомлень про
> поважну неявку від нас не надходило. Вона
> дійсно, схоже, не читає матеріалів справи,
> включно і нових звернень. І регулярно
> відмовляє в правовій допомозі.

42. 3

> березня 2020 року і до сьогодні Україна, як
> і весь світ, перебуває в перманентному
> карантині як захисті від смертельно
> небезпечного ковіду-19. Наша родина людей
> з інвалідністю входить до групи
> підвищеного ризику, яким уряд наказує, з
> метою збереження від смертельної
> небезпеки нашого життя і здоров'я,
> залишатись вдома. Однак, судді Медяній
> Ю.В. до лампочки і наше життя та здоров'я, і
> життєзберігаючі вказівки уряду. Вона
> по-садистськи регулярно викликає нас
> особисто прийти до суду, всупереч
> постійним спалахам ковіду в ВМС, про які
> регулярно повідомляє сам суд.

42.1. Таке

> відношення судді Медяної Ю.В. до трьох
> людей з інвалідністю, включно лежачої, є
> не просто неповажним - це жорстоке
> поводження, заборонене ст.3 ЄКПЛ.

Щодо

> доступу до матеріалів справи №212/7917/2012
> (№212/10464/2012)

43. 14.05.16 ми подали до ВМС запит

> та заяву про забезпечення судом надання
> публічної правової допомоги (заміну
> адвоката) та надання нових невідомих нам
> копій документів у справі, отриманих
> судом після 25.01.16, однак, до сьогодні
> жодного документу нам так і не
> надали.

43.1.1. Це означає, що з 14.05.16 до

> сьогодні, тобто, протягом майже 5 років,
> ВМС не надав нам доступу до матеріалів
> нашої судової справи №212/10464/2012. Це
> порушення є триваючим, триває в даний час
> і продовжує тривати надалі.

43.2. 10.06.16 ми

> подали до ВМС запит та заяву про надання
> нам копій документів у справі, отриманих
> судом за 2012-2016 роки, та роздруки технічних
> записів процесів, однак, до сьогодні
> жодного документу нам так і не надали.

>

43.2.1. Це означає, що з 10.06.16 до сьогодні,

> тобто, протягом майже 5 років, ВМС не надав
> нам доступу до матеріалів нашої судової
> справи №212/10464/2012. Це порушення є
> триваючим, триває в даний час і продовжує
> тривати надалі.

43.3. 27.01.20 я звернулася до

> ВМС, керівника ВМС та судді Медяної Ю.В. з
> листом 88Адвокат і серед іншого просила
> надати мені копії окремих документів зі
> справи №212/10464/2012. Мій лист містив 10 заяв, в
> порядку звернення, про отримання
> інформації, необхідної мені для
> реалізації моїх прав людини, 10 запитів на
> доступ до публічної інформації, 10 запитів
> на доступ до моїх персональних даних, 10
> заяв на доступ до інформації та
> матеріалів моєї судової справи. Голова
> суду та суддя Медяна Ю.В. не відповіли і
> ніяк не відреагували на листа до
> сьогодні, матеріалів справи мені не
> надали. Листом від 30.01.20 керівник апарату
> суду Гудемчук Н.Й. відмовила в наданні
> запитаних копій, мотивуючи відсутністю
> на листі цифрового електронного підпису,
> хоча для таких документів він не
> вимагається жодним законом України.
> Жодний запитаний документ не наданий
> мені до сьогодні.

43.3.1. Це означає, що з

> 27.01.20 до сьогодні, тобто, протягом понад
> року, ВМС, голови суду тодішній
> Михайленко А.В. та теперішня Гайду Г.В.,

> суддя Медяна Ю.В., керівники апарату суду
> тодішня Гудемчук Н.Й. та теперішній Цибко
> О.В. не надали нам доступу до матеріалів
> судової справи №212/10464/2012, персональних
> даних, публічної інформації та
> інформації, необхідної для реалізації
> наших прав людини. Це порушення є
> триваючим, триває в даний час і продовжує
> тривати надалі.

43.4. 18.02.20 я подала на ім'я
> особисто голови ВМС листа 10464Документи, в
> якому об'єднала вимоги скарги на
> протиправні дії Гудемчук Н.Й. та інших
> посадових осіб ВМС, заяви про надання
> первинної правової допомоги шляхом
> складення від мого імені скарг з цього ж
> питання, повторні запити на доступ до
> публічної інформації та персональних
> даних, повторні заяви на отримання
> інформації у справі №212/10464/2012. Через 11
> хвилин зворотнім анонімним листом з
> офіційної електронної адреси ВМС я
> отримала таке повідомлення: «Шановний
> користувач! Вінницький міський суд
> Вінницької області повідомляє, що Ваші
> документи не можуть бути визнані, як такі,
> що надійшли до суду, оскільки не
> підписані електронним цифровим підписом,
> чим порушені вимоги частини 1 статті 6
> Закону України "Про електронні документи
> та електронний документообіг". Жодних
> інших повідомлень від ВМС з приводу цього
> листа я не отримувала. Моя скарга не
> розглянута до сьогодні, жодне рішення за
> нею не ухвалене, мені не надіслане та на
> сайті ВМС не оприлюднене для
> громадськості, жодний запитаний повторно
> документ не наданий.

43.4.1. Це означає, що з
> 18.02.20 до сьогодні, тобто, протягом майже
> року, ВМС, голови суду тодішній
> Михайленко А.В. та теперішня Гайду Г.В.,
> керівники апарату суду тодішня Гудемчук
> Н.Й. та теперішній Цибко О.В. не надали
> мені за моїм зверненням 10464Документи
> доступу до суду, а саме до квазі-судового
> оскарження порушень моїх прав, а також до
> матеріалів моєї судової справи №212/10464/2012,
> моїх персональних даних, публічної
> інформації та інформації, необхідної
> мені для реалізації моїх прав людини. Ці
> порушення є триваючими, тривають в даний
> час і продовжують тривати надалі.

43.5. Того
> ж 18.02.20 я подала до територіального
> управління Державної судової
> адміністрації у Вінницькій області
> (ВТУДСА) та його керівника листа 149Док10464,
> в якому об'єднала вимоги скарги на
> протиправні дії посадових осіб ВМС, заяви
> про надання первинної правової допомоги
> шляхом складення від мого імені скарг з
> цього ж питання, повторні запити на
> доступ до публічної інформації та
> персональних даних, повторні заяви на
> отримання інформації у справі №212/10464/2012.
> Результат був той самий, жодних змін.
> ВТУДСА жодного рішення не ухвалило, мені
> не надіслало та не оприлюднило на
> власному сайті як акт індивідуальної дії,
> не поновило мої порушені права та не
> забезпечило мені доступу до суду в
> частині доступу до матеріалів справи ні
> інструментами квазі-судової процедури,
> ні наданням первинної правової допомоги.
> ВМС та його посадовці в черговий раз не
> надали мені доступу до матеріалів моєї
> судової справи, моїх персональних даних,

> публічної інформації та інформації,
> необхідної мені для реалізації моїх прав
> людини.

43.5.1. Це означає, що з 18.02.20 до
> сьогодні, тобто, протягом майже року, за
> моїм зверненням 149Док10464 ВТУДСА та його
> керівник Білик В.В. як квазі-судова
> інституція не поновили мої порушені
> права на доступ до суду в частині доступу
> до матеріалів справи; як умовно
> «державний адвокат», не склали мені скарг
> в якості первинної правової допомоги, а
> ВМС, голови суду тодішній Михайленко А.В.
> та теперішня Гайду Г.В., керівники апарату
> суду тодішня Гудемчук Н.Й. та теперішній
> Цибко О.В. не надали мені доступу до суду в
> частині доступу до матеріалів моєї
> судової справи №212/10464/2012, моїх
> персональних даних, публічної інформації
> та інформації, необхідної мені для
> реалізації моїх прав людини. Ці порушення
> є триваючими, тривають в даний час і
> продовжують тривати надалі.

43.6. 21.02.20 я
> подала до ВТУДСА, його керівнику, голові
> ВМС та судді Медяній Ю.В. листа
> 88-1АдвокатПовторно, в якому об'єднала
> повторні запити на доступ до публічної
> інформації та персональних даних,
> повторні заяви на отримання інформації
> та копії матеріалів у справі №212/10464/2012.
> Документи не надані.

43.6.1. Це означає, що з
> 21.02.20 до сьогодні, тобто, протягом майже
> року, ВМС, голови суду тодішній
> Михайленко А.В. та теперішня Гайду Г.В.,
> суддя Медяна Ю.В., керівники апарату суду
> тодішня Гудемчук Н.Й. та теперішній Цибко
> О.В. не надали мені доступу до матеріалів
> моєї судової справи №212/10464/2012, моїх
> персональних даних, публічної інформації
> та інформації, необхідної мені для
> реалізації моїх прав людини. Це порушення
> є триваючим, триває в даний час і
> продовжує тривати надалі.

43.7. Того ж 21.02.20
> я подала до ВТУДСА, його керівника, голові
> ВМС листа 145-1-10464ДокументиПовторно, в
> якому об'єднала вимоги скарги на
> протиправні дії посадових осіб ВМС, заяви
> про надання первинної правової допомоги
> шляхом складення від мого імені скарг з
> цього ж питання, повторні запити на
> доступ до публічної інформації та
> персональних даних, повторні заяви на
> отримання інформації у справі №212/10464/2012.
> Нічого не надано. ВТУДСА жодного рішення
> не ухвалило, мені не надіслало та не
> оприлюднило на власному сайті як акт
> індивідуальної дії, не поновило мої
> порушені права та не забезпечило мені
> доступу до суду в частині доступу до
> матеріалів справи ні інструментами
> квазі-судової процедури, ні наданням
> первинної правової допомоги. ВМС та його
> посадовці в черговий раз не надали мені
> доступу до матеріалів моєї судової
> справи, моїх персональних даних,
> публічної інформації та інформації,
> необхідної мені для реалізації моїх прав
> людини.

43.7.1. Це означає, що з 21.02.20 до
> сьогодні, тобто, протягом майже року, за
> моїм зверненням 145-1-10464ДокументиПовторно
> ВТУДСА та його керівник Білик В.В., ВМС,
> голови суду тодішній Михайленко А.В. та
> теперішня Гайду Г.В. не надали мені
> доступу до суду в частині доступу до

> матеріалів моєї судової справи №212/10464/2012,
> моїх персональних даних, публічної
> інформації та інформації, необхідної
> мені для реалізації моїх прав людини; як
> умовно «державний адвокат», не склали
> мені скарг в якості первинної правової
> допомоги. Ці порушення є триваючими,
> тривають в даний час і продовжують
> тривати надалі.

43.8. 18-19.01.21 я подала до ВМС 8
> листів 42Рішення судів, 43Рішення судів,
> 44Рішення судів, 45Рішення судів, 50Рішення
> судів, 51Рішення судів, 52Рішення судів,
> 53Рішення судів, в яких об'єднала запити
> на доступ до публічної
> інформації=офіційних документів та
> персональних даних, заяви на отримання
> інформації та заяви на доступ до
> матеріалів судових справ і просила, серед
> іншого, надати копії усіх рішень судів
> усіх інстанцій в моїх справах №№212/4209/2012,
> 212/10573/2012, 212/11100/2012, 212/10464/2012 та дані з цих
> справ. 27.01.21, з прострочкою на 1 день,
> керівник апарату ВМС Цибко О.В. відмовив в
> усіх вимогах запитів на доступ до
> публічної інформації=офіційних
> документів та в доступі до матеріалів
> судових справ з посиланням на відомчу
> інструкцію, за якою людина має прийти до
> суду, щоб отримати потрібні копії
> документів зі справи.

43.9. В результаті, ми
> протягом П'ЯТИ РОКІВ ми просимо надати
> нам доступ до матеріалів справи,
> щонайменше 12 разів зверталися з цього
> питання до ВМС, де знаходиться справа,
> щонайменше тричі в квазі-судовому
> порядку звертались за захистом порушених
> прав, але ніхто нам так і не допоміг,
> порушення продовжуються.

Щодо надання
> публічної правової допомоги

44. Ухвалою
> від 09.06.15 <https://reyestr.court.gov.ua/Review/44779764> суд
> задовольнив наше клопотання і зобов'язав
> регіональний центр безоплатної правової
> допомоги надати безоплатну правову
> допомогу у справі обом позивачкам. Однак,
> така допомога не надавалась. 17.07.15 ми
> звернулись до ВМЦБВПД і просили надати
> нам повноаспектну правову допомогу в
> усіх справах. Рішенням від 27.07.15 №24/04
> ВМЦБВПД ухвалив надати нам запитану
> правову допомогу. Але лише через понад
> місяць, після повторного звернення,
> призначив адвоката Грачова А.В. за
> дорученнями №№57 та 58 від 21.08.15.

44.1.
> Адвокат Грачов А.В. посидів в кількох
> судових засіданнях протягом місяця
> нікими меблями, жодного процесуального
> документу, як ми просили, не склав, і
> відмовився надавати нам будь-яку реальну
> допомогу, зокрема, скласти оновлений
> позов з урахуванням 3-річного спливу часу
> з первинного позову. Він запропонував нам
> самостійно писати собі новий позов. На
> звернення надати звіт про виконану
> роботу не відповів до сьогодні. 13.10.15 та
> 26.10.15 ми звернулись до суду з повторними
> клопотаннями забезпечити надання нам на
> практиці конкретної потрібної правової
> допомоги та оскаржили бездіяльності
> адвоката Грачова А.В. до суду.

44.2. Наказами
> від 23.02.16 та 09.03.16 ВМЦБВПД скасував
> доручення адвоката Грачова А.В. в обох
> справах №127/3089/13а та №212/10464/2012, а нового на

> заміну не виділив, тобто, повністю
> позбавив нас адвоката.
44.3. 18.02.20 я та
> донька звернулись до ВМЦБВПД і просили
> повідомити, хто з адвокатів призначений
> на заміну адвоката Грачова А.В. У
> відповідь 20.02.20 ВМЦБВПД повідомив, що
> адвокат не призначений. І кілька місяців
> після цього знову палець-о-палець не
> вдарив для призначення адвоката.
44.4. 21.05.20
> ми знову звернулись до ВМЦБВПД і
> завимагали виділити адвоката. 26.05.20
> ВМЦБВПД повідомив, що виділяє мені та
> доньці адвоката Кадочнікова А.О. - на
> виконання власного рішення ще від 9.03.2016. З
> доданого доручення ми дізналися, що
> адвокат виділений лише для
> представництва наших інтересів, хоча ми
> просили повноаспектної правової
> допомоги в цій пенсійній справі, включно
> і представництва в інших органах та перед
> іншими особами, і складення
> адміністративно-правових,
> цивільно-правових, кримінально-правових,
> конституційно-правових процесуальних та
> інших документів, захисту прав як
> потерпілого за кримінальним правом та
> КУПАП. 28.05.20 ми попросили доповнити
> доручення відсутніми повноваженнями,
> однак керівник ВМЦБВПД Смішна Н.В. в цьому
> нам відмовила.
44.5. 04.06.20 ВМЦБВПД надіслав
> нам бланки довіреностей адвокату. Ми
> попросили забезпечити посвідчення наших
> з донькою підписів на довіреностях за
> місцем нашого проживання у зв'язку з
> інвалідностями та доглядом за лежачою
> престарілою мамою.
44.6. 11.06.20 ВМЦБВПД
> надіслав нам проекти довіреностей
> адвокату. Наступного дня ми повернули
> проекти з правками і знову просили
> забезпечити посвідчення наших підписів
> вдома. Але даремно.
44.7. 16.06.20 ми з донькою
> подали до ВМЦБВПД по дві електронних
> довіреності адвокату, підписаних за
> приписами національного права та права
> ЄКПЛ, і просили їх засвідчити та
> повернути нам. Однак, керівник ВМЦБВПД
> Смішна Н.В. завимагала від нас оформляти
> лише той текст довіреності, який вона нам
> надала. Відмовилась також посвідчувати
> довіреності в нашому помешканні,
> натомість, запропонувала зробити це на
> вулиці.
44.8. 03.11.20 я звернулась до ВМЦБВПД і
> просила забезпечити складення апеляцій
> та заяв про злочини в цій справі. Після
> цього адвокат Кадочніков А.О., хоча суд не
> допустив його навіть ознайомитись зі
> справою, склав проект апеляції, - дякую
> йому за це. І це єдина реальна правова
> допомога у справі за 5 років. Заяви про
> злочини не складені до сьогодні.
44.9. Жодна
> інша правова допомога ВМЦБВПД нам не
> надавалась.
Б. Заява про стверджувані
> порушення Конвенції та/або Протоколів до
> неї та їх аргументація
Сторони не
> зобов'язані (але вправі) надавати суду
> посилання на приписи права, застосовні в
> їх справі: достатньо вказати факти та
> стверджуване порушення. Суд сам знає
> право.

45. Відповідно до п.2 постанови
> Пленуму ВСУ від 01.11.96 №9 «Про застосування
> Конституції України при здійсненні
> правосуддя» <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0009700-96>,
>

«Оскільки Конституція України, як
> зазначено в її ст.8, має найвищу юридичну
> силу, а її норми є нормами прямої дії, суди
> при розгляді конкретних справ мають
> оцінювати зміст будь-якого закону чи
> іншого нормативно-правового акта з точки
> зору його відповідності Конституції і в
> усіх необхідних випадках застосовувати
> Конституцію як акт прямої дії. Судові
> рішення мають ґрунтуватись на
> Конституції, а також на чинному
> законодавстві, яке не суперечить їй...

Суд

> безпосередньо застосовує Конституцію у
> разі:

1) коли зі змісту норм Конституції не
> випливає необхідність додаткової
> регламентації її положень законом;

2) коли

> закон, який був чинним до введення в дію
> Конституції чи прийнятий після цього,
> суперечить їй...»

46. Відповідно до п.18

> Постанови Пленуму ВСУ від 13.06.2007 №8 «Про
> незалежність судової влади»,
> <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0008700-07> «19. Відповідно
> до статей 8 та 22 Конституції України не
> підлягають застосуванню судами закони та
> інші нормативно-правові акти, якими
> скасовуються конституційні права і
> свободи людини та громадянина, а також
> нові закони, які звужують зміст та обсяг
> встановлених Конституцією України і
> чинними законами прав і свобод».

Порушення, допущені Кабінетом

> Міністрів (КМУ) та Верховною Радою України
> (ВРУ) як законодавчою владою:

Право

> власності

47. Порушення нашого з донькою

> права власності, ст.1 Протоколу 1 в
> сукупності з правом не бути
> дискримінованим, ст.14 ЄКПЛ - щонайменше 5
> фактів:

Факт 1 - обмеження розміру пенсії

> законом України «Про пенсійне
> забезпечення».

47.1. Подання КМУ до ВРУ

> неякісного законопроекту з наступним
> його ухваленням ВРУ 05.11.1991 року і не
> скасуванням до сьогодні ст.ст.19.5, 29.4(5)
> закону України «Про пенсійне
> забезпечення», за якими «Максимальний
> розмір пенсії не може перевищувати
> трьох... мінімальних пенсій за
> віком».

Аргумент 1

Відібрання власності.

> Ці приписи порушують ст.41.4, 41.5, 41.6
> Конституції України відповідно:

«Ніхто

> не може бути протиправно позбавлений
> права власності. Право приватної
> власності є непорушним.

Примусове

> відчуження об'єктів права приватної
> власності може бути застосоване лише як
> виняток з мотивів суспільної
> необхідності, на підставі і в порядку,
> встановлених законом, та за умови
> попереднього і повного відшкодування їх
> вартості. Примусове відчуження таких

> об'єктів з наступним повним
> відшкодуванням їх вартості допускається
> лише в умовах воєнного чи надзвичайного
> стану.

Конфіскація майна може бути

> застосована виключно за рішенням суду у
> випадках, обсязі та порядку, встановлених
> законом».

А от влада захотіла - і забрала

> власність. Просто так. Без причин і
> пояснень.

Аргумент 2

Дискримінація щодо

> держслужбовців. Ці приписи порушують ст.24
> Конституції України, яка передбачає:
> «Громадяни мають рівні конституційні
> права і свободи та є рівними перед
> законом.

Не може бути привілеїв чи

> обмежень за ознаками раси, кольору шкіри,
> політичних, релігійних та інших
> переконань, статі, етнічного та
> соціального походження, майнового стану,
> місця проживання, за мовними або іншими
> ознаками».

Натомість, ст.37.3 закону

> України «Про державну службу» від 16
> грудня 1993 року №3723-ХІІ в редакції станом з
> 21.03.02 по 31.12.2003 років (період дії закону
> України «Про пенсійне забезпечення» в
> частині обмеження розміру моєї пенсії)
> передбачала: «Пенсія державному
> службовцю виплачується у повному розмірі
> незалежно від його заробітку (прибутку),
> одержуваного після виходу на пенсію.» І
> це при тому, що пенсії держслужбовцям
> обраховувались за іншим алгоритмом, в
> результаті чого на практиці були не
> просто не просто вищі, а на порядок
> більших розмірів, ніж звичайні.

Це

> означає, що приписи ст.ст.19.5, 29.4(5) закону
> України «Про пенсійне забезпечення»
> дискримінували український народ та мене
> в порівнянні з держслужбовцями.

Аргумент

> 3

Прожитковий мінімум. Ці приписи

> порушують ст.46.3 Конституції України, яка
> передбачає: «Пенсії, інші види соціальних
> виплат та допомоги, що є основним
> джерелом існування, мають забезпечувати
> рівень життя, не нижчий від прожиткового
> мінімуму, встановленого законом».

>

Натомість, такий обмежений розмір пенсії

> не сягав навіть половини прожиткового
> мінімуму.

Аргумент 4

Обмеження прав. Ці

> приписи порушують ст.22 Конституції
> України, яка передбачає:

«2.Конституційні

> права і свободи гарантуються і не можуть
> бути скасовані.

3. При прийнятті нових

> законів або внесенні змін до чинних
> законів не допускається звуження змісту
> та обсягу існуючих прав і свобод».

>

Натомість, КМУ подав, а ВРУ ухвалила

> приписи ст.ст.19.5, 29.4(5) закону України «Про
> пенсійне забезпечення», якими звужили
> обсяг пенсійних прав, наданих законом
> України «Про пенсійне забезпечення»,
> зокрема, його ст.ст.12, 20 та ін.

В Рішенні

> КСУ від 18 червня 2007 року №4-рп/2007 у справі

> №1-23/2007 КСУ навів таку мотивацію:
(абз. 6, 7
> п.3.2) «Зупиняючи на 2007 рік дію наведених
> положень законів України "Про державну
> службу" 3723-12, "Про статус суддів" 2862-12 та
> визначаючи обмеження розміру пенсії або
> щомісячного довічного грошового
> утримання усім категоріям суддів
> України, Верховна Рада України діяла
> всупереч закріпленому частиною третьою
> статті 22 Конституції України 254к/96-ВР
> положенню щодо недопустимості при
> прийнятті нових законів звуження змісту
> та обсягу існуючих прав і свобод.
> Встановлення Законом 489-16 граничного
> розміру щомісячного довічного грошового
> утримання чи пенсії обмежило їх обсяг,
> який визначається Законом України "Про
> статус суддів" 2862-12. Залишивши незмінним
> зміст права на пенсію та щомісячне
> довічне грошове утримання суддів, Закон
> 489-16 звужив обсяг цього права, встановивши
> граничну межу для таких виплат суддям, і
> водночас знизив досягнутий рівень
> гарантій незалежності працюючих суддів.
>

Таким чином, положення пунктів 20, 33
> статті 71, статті 97 Закону 489-16 не
> узгоджуються з конституційним
> положенням про недопустимість звуження
> змісту чи обсягу існуючих прав і свобод
> при прийнятті нових законів або внесенні
> змін до чинних законів та порушують
> принцип незалежності суддів, а тому не
> відповідають частині третій статті 22,
> частині першій статті 126 Основного Закону
> України 254к/96-ВР».

Враховуючи

> однакості застосування права, тією ж
> мірою вказаний висновок КСУ стосується
> будь-яких обмежень розміру пенсій,
> введених будь-якими законами. Це означає,
> що приписи ст.ст.19.5, 29.4(5) закону України
> «Про пенсійне забезпечення», з огляду на
> висновок КСУ в Рішенні від 18 червня 2007
> року №4-рп/2007, так само є
> неконституційними.

Висновок:

Приписи

> ст.ст.19.5, 29.4(5) закону України «Про
> пенсійне забезпечення» про обмеження
> розміру пенсії порушують моє з донькою
> право мирно володіти своїм майном,
> гарантоване ст.1 Протоколу 1 ЄКПЛ, в
> сукупності з порушенням заборони бути
> дискримінованим в порівнянні з
> держслужбовцями, ст.14 ЄКПЛ, у формі
> втручання в моє право власності –
> відібрання значної частини заробленої
> пенсії. На перший погляд здається, що
> втручання було законним – на підставі
> закону України «Про пенсійне
> забезпечення». Однак, в розумінні ЄКПЛ за
> принципом верховенства права «законом»
> вважається найвища застосовна правова
> норма, в цій ситуації – наведені вище
> ШІСТЬ статей Конституції України. Це
> означає, що втручання у формі створення
> неякісних приписів ст.ст.19.5, 29.4(5) закону
> України «Про пенсійне забезпечення»
> здійснене не «за законом». Цього висновку
> достатньо, щоб припинити подальший
> трискладовий тест правомірності
> втручання. Однак вважаю за необхідне
> додати, що вказані приписи права
> поширюються на більшість суспільства,
> обкрадають і дискримінують його, а тому
> не відповідають інтересам суспільства в

> цілому.
> Це означає, що має місце порушення
> мого права мирно володіти майном в
> сукупності з правом не бути
> дискримінованим, гарантованих ст.1
> Протоколу 1 в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ, у
> формі створення застосовних до мене
> неякісних приписів ст.ст.19.5, 29.4(5) закону
> України «Про пенсійне
> забезпечення».
> Факт 2 - обмеження розміру
> пенсії законом України «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування».
> 47.2. Подання КМУ до ВРУ
> неякісного законопроекту з наступним
> його ухваленням ВРУ 8 липня 2011 року і не
> скасуванням до сьогодні статті 2 закону
> України «Про заходи щодо законодавчого
> забезпечення реформування пенсійної
> системи» №3668-VI, а саме:
> «Стаття 2.
> Максимальний розмір пенсії або
> щомісячного довічного грошового
> утримання
> {Стаття 2 втратила чинність в
> частині поширення її дії на Закон України
> "Про судоустрій і статус суддів" від 7
> липня 2010 року №2453-VI, як така, що є
> неконституційною, на підставі Рішення
> Конституційного Суду №3-рп/2013 від 03.06.2013}
> 1.
> Максимальний розмір пенсії (крім
> пенсійних виплат, що здійснюються з
> Накопичувального пенсійного фонду) або
> щомісячного довічного грошового
> утримання (з урахуванням надбавок,
> підвищень, додаткової пенсії, цільової
> грошової допомоги, пенсії за особливі
> заслуги перед Україною, індексації та
> інших доплат до пенсії, встановлених
> законодавством, крім доплати до надбавок
> окремим категоріям осіб, які мають
> особливі заслуги перед Батьківщиною),
> призначених (перерахованих) відповідно
> до Митного кодексу України, законів
> України "Про державну службу", "Про
> прокуратуру", "Про статус народного
> депутата України", "Про Національний банк
> України", "Про Кабінет Міністрів України",
> "Про дипломатичну службу", "Про службу в
> органах місцевого самоврядування", "Про
> судову експертизу", "Про статус і
> соціальний захист громадян, які
> постраждали внаслідок Чорнобильської
> катастрофи", "Про державну підтримку
> засобів масової інформації та соціальний
> захист журналістів", "Про наукову і
> науково-технічну діяльність", "Про
> пенсійне забезпечення осіб, звільнених з
> військової служби, та деяких інших осіб",
> "Про загальнообов'язкове державне
> пенсійне страхування", "Про пенсійне
> забезпечення", "Про судоустрій і статус
> суддів", Постанови Верховної Ради України
> від 13 жовтня 1995 року "Про затвердження
> Положення про помічника-консультанта
> народного депутата України", не може
> перевищувати десяти прожиткових
> мінімумів, установлених для осіб, які
> втратили працездатність...»
> 47.2.1.
> Доповнення ст.27 закону України «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування» такою неякісною частиною 3:
> «3. Максимальний розмір пенсії (з
> урахуванням надбавок, підвищень,
> додаткової пенсії, цільової грошової

> допомоги, пенсії за особливі заслуги
> перед Україною, індексації та інших
> доплат до пенсії, встановлених
> законодавством, крім доплати до надбавок
> окремим категоріям осіб, які мають
> особливі заслуги перед Батьківщиною) не
> може перевищувати десяти прожиткових
> мінімумів, установлених для осіб, які
> втратили працездатність.» і не
> скасуванням її до сьогодні.

Обидва

> приписи є застосовними щодо
> мене.

Аргументи 1-4

Усі чотири аргументи та

> висновок, викладені в п.47.1. цього
> документу, є повністю застосовними до цих
> приписів права.

Аргумент 4

> (доповнення)

Відповідно до ст.22.3

> Конституції України, «При прийнятті
> нових законів або внесенні змін до чинних
> законів не допускається звуження змісту
> та обсягу існуючих прав і свобод». Це
> означає, що звуження змісту та обсягу
> існуючих прав і свобод не допускається ні
> за яких обставин. Всупереч цьому
> конституційному припису, а також
> релевантному рішенню КСУ від 18 червня 2007
> року №4-рп/2007 у справі №1-23/2007, яким
> визнаний неконституційним припис закону
> про обмеження розміру пенсійного
> забезпечення суддів, КМУ подав
> законопроект, а ВРУ ухвалила 8 липня 2011
> року і не скасувала до сьогодні статтю 2
> закону України «Про заходи щодо
> законодавчого забезпечення реформування
> пенсійної системи» №3668-VI (закон №3668-VI), а
> також доповнила ст.27 закону України «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування» неякісною частиною 3, обидві
> з яких значно зменшили (звужили) обсяг
> (розмір) наявного пенсійного
> забезпечення людей, включно і мене, тобто,
> є законами, спрямованими на масове
> пограбування українського народу.
>

Рішенням від 3 червня 2013 року №3-рп/2013 у
> справі №1-2/2013 Конституційний Суд України
> (КСУ) визнав неконституційним обмеження
> розміру виплачуваної суддям пенсії
> (довічного грошового утримання), і в цій
> частині вказаний припис втратив
> чинність. При цьому, КСУ так мотивував
> своє рішення:

(абз.2, 3 п.6.1.) «У Рішенні від 18
> червня 2007 року №4-рп/2007 Конституційний
> Суд України вже вирішував питання про
> недопустимість встановлення в законі
> максимального розміру пенсії суддів або
> їх щомісячного довічного грошового
> утримання, наголошуючи, що це обмежить їх
> обсяг, а також зазначав, що, залишивши
> незмінним зміст права на пенсію та
> щомісячне довічне грошове утримання
> суддів, закон звужив обсяг цього права,
> встановивши граничну межу для таких
> виплат суддям (абзац шостий підпункту 3.2
> пункту 3 мотивувальної
> частини).

Враховуючи, що однією з гарантій

> незалежності суддів є заборона при
> прийнятті нових законів або внесенні
> змін до чинних законів звужувати зміст та
> обсяг визначених Конституцією України
> таких гарантій, Конституційний Суд
> України вважає, що положення третього

> речення частини п'ятої статті 138 Закону
> № 2453, статті 2 Закону № 3668 стосовно
> встановлення максимального розміру
> пенсії (щомісячного довічного грошового
> утримання) суддів суперечать частині
> першої статті 126 Основного Закону
> України».

Тобто, знаючи про наявність

> рішення КСУ від 18 червня 2007 року №4-рп/2007 у
> справі №1-23/2007 про визнання
> неконституційним закону про обмеження
> розміру пенсійного забезпечення та
> всупереч йому, КМУ та ВРУ вдруге вчинили
> все для повторного ухвалення такого ж
> неконституційного закону №3668-VI.

Такі дії

> є вже злочином.

Аргумент 5

Дискримінація

> щодо суддів. Як наслідок, з'явилась
> законодавча дискримінація усіх інших
> людей в порівнянні з суддями у вигляді
> застосування неконституційного
> обмеження розміру виплачуваної пенсії
> для усіх та усунення КСУ (відсутність)
> такого обмеження для суддів. КМУ та ВРУ,
> на виконання ст.24 Конституції України,
> мали оперативно виправити цю
> дискримінацію і змінити закон, де-факто
> визнаний КСУ неконституційним і в решті
> позицій, оскільки аргументи вказаного
> рішення щодо недопустимості звуження
> змісту чи обсягу існуючих прав і свобод
> поширюються на кожного та базувались на
> рішенні КСУ від 18 червня 2007 року №4-рп/2007 у
> справі №1-23/2007. Однак, цього не відбулося
> до сьогодні. В результаті, за даними ПФУ
> <https://www.pfu.gov.ua/2128328-dani-pro-serednij-rozmir-pensiyi-stanom-na-01-01-2021/>,
> станом на 01.01.21 середній розмір пенсії за
> віком в Україні є нижчим фактичного
> прожиткового мінімуму і складає 3 538,97
> грн., тобто, нижчий межі бідності, при
> максимальному розмірі пенсії 17 690 грн., а
> довічного грошового утримання суддів – 67
> 961,39 грн., або майже в 20 разів (2 порядки!)
> більший. І середній фактичний розмір
> пенсійного забезпечення судді майже в 4
> рази вищий за максимальну пенсію для
> усіх. Це вже кримінальна
> дискримінація.

Приписи статті 2 закону

> України «Про заходи щодо законодавчого
> забезпечення реформування пенсійної
> системи» №3668-VI та доповнення ст.27 закону
> України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування» частиною
> 3 (щодо обмеження розміру пенсії 10
> прожитковими мінімумами для осіб, які
> втратили працездатність) порушують моє
> право мирно володіти своїм майном,
> гарантоване ст.1 Протоколу 1 ЄКПЛ, в
> сукупності в порушенням заборони бути
> дискримінованим в порівнянні з суддями,
> ст.14 ЄКПЛ, у формі втручання в моє право
> власності – відібрання значної частини
> заробленої пенсії. На перший погляд
> здається, що втручання було законним – на
> підставі двох законів України. Однак, в
> розумінні ЄКПЛ за принципом верховенства
> права «законом» вважається найвища
> застосовна правова норма, в цій ситуації
> – наведені вище ЧОТИРИ статті
> Конституції України. Це означає, що
> втручання у формі створення неякісного
> припису ст.2 закону України «Про заходи
> щодо законодавчого забезпечення
> реформування пенсійної системи» №3668-VI та
> ст.27.3 закону України «Про

> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування» здійснене не «за законом».
> Цього висновку достатньо, щоб припинити
> подальший трискладовий тест
> правомірності втручання. Однак вважаю за
> необхідне додати, що вказаний припис
> права поширюється на більшість
> суспільства і кримінально дискримінує
> його в порівнянні з суддями, а тому не
> відповідає інтересам суспільства в
> цілому.

Крім цього, має місце також

> втручання у формі бездіяльності КМУ та
> ВРУ з 8 липня 2011 року до сьогодні з
> усунення вказаних неконституційних та
> дискримінаційних приписів з правового
> поля України з урахуванням аргументів
> рішень КСУ від 18 червня 2007 року №4-рп/2007 у
> справі №1-23/2007 та від 3 червня 2013 року
> №3-рп/2013. Обов'язки зі створення та
> ухвалення адекватних законів в Україні
> покладені на КМУ та ВРУ відповідно.
> Протягом 10 років до сьогодні ці
> конституційні обов'язки не виконуються,
> що і є втручанням не за законом.

Висновок:

>
> Це означає, що має місце порушення мого з
> донькою права мирно володіти майном в
> сукупності з правом не бути
> дискримінованим, гарантованих ст.1
> Протоколу 1 в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ, у
> формі створення та довготривалого
> нескасування застосованих до мене
> неякісних приписів ст.2 закону України
> «Про заходи щодо законодавчого
> забезпечення реформування пенсійної
> системи» №3668-VI та ст.27.3 закону України
> «Про загальнообов'язкове державне
> пенсійне страхування».

Факт 3 -

> антиконституційні умови та формула
> розрахунку пенсії.
47.3. Подання КМУ до ВРУ
> неякісного законопроекту з наступним
> його ухваленням ВРУ 9 липня 2003 року і не
> скасуванням до сьогодні закону України
> «Про загальнообов'язкове державне
> пенсійне страхування» №1058-IV, яким
> запроваджені такі умови та алгоритм
> (формула) розрахунку розміру пенсії при
> її призначенні (перерахунку), які (i)
> значно - в разі i на порядок, зменшують
> розмір пенсії в порівнянні із законом
> України «Про пенсійне забезпечення»,
> зокрема, зменшили в 5,56 разів мою пенсію,
> призначену за законом України «Про
> пенсійне забезпечення», а також (ii) в
> усіх розрахунках розмір пенсії є значно
> меншим за прожитковий мінімум; зокрема,
> призначена мені за цим законом пенсія
> склала 38,9% прожиткового мінімуму і
> \$0,85/день, та дискримінаційним в
> порівнянні з пенсійним забезпеченням
> суддів.

47.3.1. Закон «Про

> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування» від 9.07.03 року №1058-IV (закон
> №1058-IV) набув чинності 1.01.2004 року і,
> всупереч ст.22 Конституції України, вніс
> суттєві антиконституційні зміни в
> пенсійне забезпечення громадян, зокрема,
> звужив і повністю скасував права людини
> на наявні види пенсійного забезпечення,
> зменшив розміри зароблених пенсій в 5-20
> разів в порівнянні з законом «Про
> пенсійне забезпечення» до рівня нижче
> прожиткового мінімуму, відібрав у

> інвалідів наявне раніше право на
> призначення пенсії в розмірі за віком до
> вповнення пенсійного віку. За цим
> законом, призначена пенсія не досягає
> розміру прожиткового мінімуму. Закон
> спочатку скасував обмеження розміру
> виплачуваної пенсії, а з часом ввів його
> знову.

Аргумент 1

Обмеження прав.

> Відповідно до ст.22.3 Конституції України,
> «При прийнятті нових законів або
> внесенні змін до чинних законів не
> допускається звуження змісту та обсягу
> існуючих прав і свобод». Це означає, що
> звуження змісту та обсягу існуючих прав і
> свобод не допускається ні за яких
> обставин – ні шляхом ухвалення таких
> законів, ні шляхом їх виконання, якщо такі
> антиконституційні закони ухвалюються.
> Всупереч цьому конституційному припису,
> КМУ подав законопроект, а ВРУ ухвалила
> закон №1058-IV, який значно зменшив (звужив)
> обсяг (розмір) наявного пенсійного
> забезпечення людей, включно і мене, тобто,
> закон, спрямований на масове
> пограбування українського народу.
>

Аргумент 2

Прожитковий мінімум.

> Відповідно до ст.46.3 Конституції України,
> «Пенсії, інші види соціальних виплат та
> допомоги, що є основним джерелом
> існування, мають забезпечувати рівень
> життя, не нижчий від прожиткового
> мінімуму, встановленого законом». Закон
> №1058-IV встановлює КОЖНОМУ, включно і мені,
> розмір пенсії, значно менший за
> прожитковий мінімум; зокрема, призначена
> мені за цим законом пенсія склала 38,9%
> прожиткового мінімуму і
> \$0,85/день.

Аргумент 3

Життєвий рівень.

> Відповідно до Конституції України,
> «Стаття 48. Кожен має право на достатній
> життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що
> включає достатнє харчування, одяг,
> житло», «Стаття 49. Кожен має право на
> охорону здоров'я, медичну допомогу...». За
> ст.2 закону України «Про прожитковий
> мінімум», «Прожитковий мінімум
> застосовується для: ...встановлення
> розмірів мінімальної заробітної плати та
> мінімальної пенсії за віком, визначення
> розмірів соціальної допомоги, допомоги
> сім'ям з дітьми, допомоги по безробіттю, а
> також стипендій та інших соціальних
> виплат виходячи з вимог Конституції
> України та законів України». Однак, в
> національний прожитковий мінімум чи
> інший закон влада не включила витрати на
> придбання, оренду та капітальний ремонт
> житла, оплату газу для опалення житла,
> медичну допомогу (за виключенням
> програми державних гарантій вартістю
> 400-800 грн. на рік), охорону здоров'я,
> раціональне харчування. Інші фінансові
> джерела оплати таких послуг також не
> передбачені законом. Це означає, що
> пенсія як єдине джерело витрат на життя
> має забезпечувати оплату всього
> необхідного для життя, в першу чергу
> державних гарантій, передбачених
> Конституцією України. Для цього її розмір
> має бути суттєво більшим за розмір
> прожиткового мінімуму. Оскільки закон
> №1058-IV не забезпечує розмір пенсії як

- > частини відкладеної зарплати не лише
- > необхідний для оплати всього необхідного
- > для життя, а не досягає прожиткового
- > мінімуму і складає \$0,85/день, що менше
- > рівня стандарту ООН фізичного виживання
- > - абсолютних злиднів, має місце
- > порушення щонайменше ще двох державних
- > гарантій, передбачених ст.ст.48 та 49
- > Конституції України.

Аргумент

> 4

Дискримінація щодо суддів. Умови

- > пенсійного забезпечення та формула
- > розрахунку пенсії закону №1058-IV (далі -
- > Формула) містять щонайменше СІМ
- > дискримінаційних та економічно
- > необґрунтованих складових, які порушують
- > моє і кожного українця право власності:

1)

- > Різний стаж, необхідний для пенсійного
- > забезпечення. За ст.28 закону №1058-IV, для
- > призначення пенсії необхідний страховий
- > стаж не менше для чоловіків - 35 років, для
- > жінок - 30 років. Для суддів, за ст.142
- > закону України «Про судоустрій та статус
- > суддів», достатньо стажу роботи на посаді
- > судді не менше 20 років.

2) Різний вік

- > початку пенсійного забезпечення. Для
- > призначення та виплати пенсії закон
- > №1058-IV встановив базовий вік 60 років. Для
- > початку пенсійного забезпечення у формі
- > довічного грошового утримання судді у
- > відставці, за ст.142 закону України «Про
- > судоустрій та статус суддів», немає
- > вікових обмежень.

3)

- > Наявність/відсутність актуалізації
- > заробітку. Формула включає суму усіх
- > заробітків за період з 01.07.2000 року в
- > номінальному розмірі (ст.40 закону №1058-IV).
- > Жодної актуалізації цих заробітків не
- > передбачено. Однак, внаслідок інфляції,
- > за яку відповідальна держава, купівельна
- > спроможність грошей постійно падає, і
- > ціни весь час ростуть. Саме тому
- > заробітна плата постійно підвищується, і
- > різниця космічна. Наприклад, мінімальна
- > заробітна плата в липні 2000 року складала
- > в Україні 118 грн., а в січні 2021 року - 6 000
- > грн. - в 51 раз більше! І не тому, що країна
- > розбагатіла і платить достойно своїм
- > громадянам - просто гривня знецінилась:
- > насправді за 118 грн. на той час можна було
- > купити більше, ніж тепер за 6 000 грн. Але
- > для пенсії усі зарплати за усі періоди
- > просто додаються 1:1, без актуалізації.
- > Такий підхід є несправедливим,
- > економічно необґрунтованим і
- > дискримінаційним в порівнянні,
- > наприклад, з суддями. Зокрема, за ст.142
- > закону України «Про судоустрій і статус
- > суддів» базою для обрахунку
- > альтернативної пенсії судді є ТЕПЕРІШНЯ
- > оплата праці судді, що працює на такій
- > самій посаді, а не колишня оплата праці
- > судді-пенсіонера. В такий спосіб
- > актуалізується отримана оплата праці,
- > знецінена на час вирішення пенсійних
- > питань. Натомість, в законі №1058-IV
- > відсутня не тільки така, а будь-яка
- > актуалізація знеціненого заробітку.

4)

- > Різна відсоткова «вага» стажу. В законі
- > №1058-IV (ст.25) передбачена відсоткова
- > «вага» одного року страхового стажу,
- > необхідного для призначення пенсії,
- > максимум 1% і менше. Це означає, що

- > стандартний 30-річний стаж враховується
- > для розрахунку розміру пенсії на рівні
- > 30%.

Водночас, для призначення довічного

- > грошового утримання суддів включається
- > стаж 20 років (ст.116 закону України «Про
- > судоустрій і статус суддів») що
- > відповідає 100%. Це означає, що кожен рік
- > стажу судді відповідає у відсотках 5
- > рокам стажу інших українців.

Такий

- > неоднаковий розрахунковий підхід є
- > очевидно дискримінаційним.

5) Включення

- > до розрахунку пенсії середньої зарплати
- > по державі. Закон №1058-IV передбачає (ст.40),
- > що при розрахунку пенсії враховується
- > середня заробітна плата (дохід) в Україні,
- > з якої сплачено страхові внески, за три
- > календарні роки, що передують року
- > звернення за призначенням пенсії,
- > причому визначена не статистично, а ПФУ.
- > Середня зарплата по державі не має
- > жодного розумного стосунку до зарплати,
- > заробленої конкретною людиною, і за
- > логікою не має враховуватися при
- > обрахунку пенсії. Зроблено це для однієї
- > мети: зрівняти усіх, обікрати тих, хто
- > заробив більше, і за їх рахунок виконати
- > функцію держави доплати до малих
- > розмірів пенсій. Черговий спосіб
- > обкрадання людей. Натомість, цей
- > компонент не передбачений законом
- > України «Про судоустрій і статус суддів»,
- > а відтак, не враховується при розрахунку
- > довічного утримання суддів.

6) Врахування

- > сплати/несплати страхових внесків.
- > Розрахунок пенсії за законом №1058-IV
- > передбачає врахування лише таких
- > доходів, з яких сплачені страхові
- > соціальні внески. Натомість, закон
- > України «Про судоустрій і статус суддів»
- > враховує виключно розмір суддівської
- > винагороди за працю незалежно від сплати
- > страхових внесків. Намагання влади
- > внести зміни в цю частину закону з метою
- > визначення розміру довічного грошового
- > утримання судді з врахуванням
- > суддівської винагороди, з якої сплачені
- > страхові внески, припинені КСУ: Рішенням
- > від 3 червня 2013 року №3-рп/2013 у справі
- > №1-2/2013 КСУ визнав неконституційними
- > внесені до суддівського закону вказані
- > зміни.

В результаті на сьогодні існує

- > законодавча дискримінація усіх інших
- > людей в порівнянні з суддями у вигляді
- > врахування, для визначення розміру їх
- > пенсії, лише доходів, з яких сплачені
- > страхові внески, в той час як такої умови
- > для суддів немає.

7) Право/його

- > відсутність вибору форми пенсійного
- > забезпечення. КСУ в Рішенні від 14 грудня
- > 2011 року №18-рп/2011 у справі №1-33/2011
- > розтлумачив: «3.2. (абз.5): ...щомісячне
- > довічне грошове утримання судді у
- > відставці є належним утриманням цього
- > судді після припинення виконання ним
- > своїх професійних обов'язків та
- > особливою формою його соціального
- > забезпечення». Це означає, що щомісячне
- > довічне грошове утримання судді є
- > альтернативною «пенсією», і кожен суддя
- > пенсійного віку при наявності від 20 років
- > суддівського стажу може обрати або
- > пенсію, призначену за законом №1058-IV, або

- > щомісячне довічне грошове утримання
- > судді у відставці в розмірі від 80%
- > актуального грошового утримання
- > працюючого на відповідній посаді судді.
- > Такого вибору між пенсіями, наприклад,
- > призначеними за законами «Про пенсійне
- > забезпечення» та №1058-IV, простий смертний
- > не має.

Умови та алгоритм пенсійного

- > забезпечення, закладені в законі №1058-IV, є
- > антиконституційними і дискримінаційними
- > в порівнянні з суддями, і такими, що
- > значно погіршили існуюче пенсійне
- > забезпечення кожного і моє зокрема. В
- > результаті 11,5 млн. «простих» пенсіонерів
- > знаходяться за межею бідності та
- > абсолютних злиднів і отримують пенсії 1-5
- > тис. грн., в середньому 3,5 тис. грн., а 3,5 тис.
- > суддів-пенсіонерів, яких обслуговує ПФУ,
- > отримують довічне грошове утримання в
- > середньому 69 тис. грн. – на 2 порядки
- > більше. Результатом застосування цього
- > закону є зuboжіння, рабство та стрімке
- > вимирання пенсійного населення
- > України.

Висновок:

Це означає, що має

- > місце порушення мого з донькою права
- > мирно володіти майном в сукупності з
- > правом не бути дискримінованим, включно
- > щодо суддів, гарантованих ст.1 Протоколу 1
- > в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ, у формі
- > прийняття, застосування щодо мене та
- > довготривалого нескасування неякісного
- > закону України «Про загальнообов'язкове
- > державне пенсійне страхування».

За 17

- > років існування та застосування закону
- > №1058-IV національні суди розглянули за ним
- > мільйони пенсійних спорів. Наведені вище
- > неякісні приписи цього закону є лише
- > частиною від усіх його бракованих норм.
- > Але за усі роки ні в одній судовій справі
- > ніхто і пальцем не поворухнув, аби
- > вчинити хоча б ЩОСЬ для анулювання
- > будь-яким законним шляхом цього відверто
- > грабницького закону. Схоже, влада
- > замінила пристяжному суду зарплати
- > завуальованими хабарями для
- > закріпачення та утримання народу в
- > рабстві, а правосуддя зробила
- > «потёмкинськими деревнями».

Факт 4 -

- > подвійне оподаткування відкладеної
- > зарплати у формі фінансування нею витрат
- > ПФУ.

47.4. Джерелом витрат ПФУ на здійснення

- > його функцій є страхові пенсійні внески.
- > ПФУ є центральним органом виконавчої
- > влади, і виконує управлінські функції.
- > Фінансове і матеріально-технічне
- > забезпечення діяльності центральних
- > органів виконавчої влади, відповідно до
- > Бюджетного кодексу України, здійснюються
- > за рахунок коштів Державного бюджету
- > України. Однак, за законом №1058-IV, ПФУ
- > фінансується за рахунок, серед іншого,
- > страхових пенсійних внесків як частини
- > відкладеної і вже оподаткованої
- > зарплати. В той же час, податківці
- > фінансуються не за рахунок збираних ними
- > податків, а з державного бюджету; так само
- > судді отримують оплату праці не зі
- > стягуваних судових зборів, а з державного
- > бюджету. Неякісний закон №1058-IV вдруге
- > наклав на сплачені страхові пенсійні
- > внески, як на частину вже оподаткованої
- > зарплати, податок на утримання ПФУ. В

- > такий спосіб ще й штучно приховав
- > (зменшив) реальний обсяг витрат на
- > страшенно роздутий штат державних
- > чиновників та їх кількість. Жодних
- > індикаторів таких витрат не встановлено
- > - ПФУ сам собі вирішує, скільки йому
- > треба, і бере собі народних грошей,
- > скільки хоче, включно і на закармані
- > зарплати.

Подвійне оподаткування

- > пенсійного забезпечення, закладене в
- > закон №1058-IV, є варварським пограбуванням
- > владою недоторканої власності людини.
- >

Висновок:

Це означає, що має місце

- > порушення мого та доньки як людей з
- > інвалідністю права мирно володіти майном
- > в сукупності з правом не бути
- > дискримінованим, гарантованих ст.1
- > Протоколу 1 в сукупності зі ст.14 ЕКПЛ, у
- > формі створення та довготривалого
- > некасування застосовного до мене
- > неякісного закону України «Про
- > загальнообов'язкове державне пенсійне
- > страхування».

Факт 5 - фейкові ЕПМ

47.5. КМУ

- > та ВРУ з 2005 року по сьогодні, тобто,
- > протягом останніх 17 років підряд,
- > забезпечують ухвалення в щорічних
- > законах про державний бюджет фейкових
- > розмірів прожиткових мінімумів (ЕПМ), які
- > все менші від фактичного (ФПМ). Причому
- > абсолютний розрив між ФПМ, обрахованим
- > МСП нормативним способом статистично, і
- > виссаним з пальця та ухваленим в законі
- > про бюджет (ЕПМ) все збільшується, і в 2021
- > році ЕПМ ледве сягає 46% від
- > ФПМ.

Відповідно до Закону України "Про

- > державні соціальні стандарти та державні
- > гарантії", прожитковий мінімум (ПМ) є
- > базовим державним соціальним стандартом,
- > на основі якого визначаються розміри
- > основних державних соціальних гарантій.
- > Єдиний спосіб визначення ПМ у всьому
- > світі, як і в Україні - це зафіксувати
- > поточні фактичні ціни на весь
- > нормативний перелік товарів і послуг ПМ,
- > і поражувати суму їх вартості. Що і робить
- > МСП. Однак за телефонним правом усі
- > органи влади, включно і ПФУ, застосовують
- > виключно ЕПМ, хоча він відверто фейковий.
- > І тому у нас - все хорошо, прекрасная
- > маркиза! А ФПМ - так, для меблів.

47.5.1. В

- > проекти закону України «Про державний
- > бюджет на 2020 рік», оприлюдненому на сайті
- > ВРУ за посиланням
- > http://w1.cl.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=66853, в ст.7 КМУ
- > запропонував:

«Стаття 7. Установити у 2020

- > році прожитковий мінімум на одну особу в
- > розрахунку на місяць у розмірі з 1 січня
- > 2020 року - 2027 гривень,
- > з 1 липня - 2118
- > гривень, з 1 грудня - 2189
- > гривень...

Кабінету Міністрів України

- > здійснити рішучі кроки щодо наближення у
- > 2020 році розміру прожиткового мінімуму до
- > його реальної величини, яка може
- > становити розрахунково близько 4251 гривню
- > з відповідним коригуванням розміру
- > прожиткового мінімуму для основних
- > соціальних і демографічних груп
- > населення».

В такий спосіб КМУ визнав, що

- > в Бюджет закладається фейковий БПМ, який
- > складає всього 47% від реального – ФПМ.

>

- Слід додати, що ФПМ в розмірі 4 251 грн.,
- > вказаному КМУ, обрахований МСП ще за
- > липень 2019 року, а в 2020 році він знаходився
- > в діапазоні 4 335,09 – 4 546,14 грн.

Встановлюючи

- > протягом 17 років підряд БПМ як базовий
- > соціальний стандарт «від балди» в
- > розмірі менше половини ФПМ, обрахованого
- > МСП, КМУ та ВРУ усвідомлено і навмисно усі
- > ці роки обкрадають український народ і
- > включно мене з донькою шляхом
- > запровадження фейкового заниженого
- > державного стандарту, від якого
- > відповідно занижуються і соціальні
- > виплати, включно пенсії. Це означає, що
- > усі бюджетні закони за 2005-2021 роки є
- > неякісними.

Висновок:

Це означає, що має

- > місце порушення мого з донькою як осіб з
- > інвалідністю права мирно володіти майном
- > в сукупності з правом не бути
- > дискримінованим, гарантованих ст.1
- > Протоколу 1 в сукупності зі ст.14 ЕКПЛ, у
- > формі прийняття та застосування щодо нас
- > 17 неякісних законів України про держаний
- > бюджет на 2005-2021 роки.

Право на приватне та

- > сімейне життя

48. Порушення права на

- > приватне та сімейне життя, ст.8 в
- > сукупності з правом не бути
- > дискримінованим, ст.14 ЕКПЛ:

48.1. Подання

- > КМУ до ВРУ неякісного законопроекту з
- > наступним його ухваленням ВРУ 9 липня 2003
- > року і не скасуванням до сьогодні закону
- > України «Про загальнообов'язкове
- > державне пенсійне страхування» №1058-IV,
- > яким запроваджений такий алгоритм
- > (формула) розрахунку розміру пенсії при
- > її призначенні (перерахунку), який (i)
- > значно – в разі i на порядок, зменшує
- > розмір пенсії в порівнянні із законом
- > України «Про пенсійне забезпечення»,
- > зокрема, зменшив в 5,56 разів мою пенсію,
- > призначену за законом України «Про
- > пенсійне забезпечення», а також (ii) в
- > усіх розрахунках розмір пенсії є значно
- > меншим за прожитковий мінімум; зокрема,
- > призначена мені за цим законом пенсія
- > склала 38,9% прожиткового мінімуму та
- > \$0,85/добу, що є нижчим межі абсолютних
- > злиднів та фізичного виживання.

>

Мотивація цього порушення повністю

- > співпадає з Аргументом 3, наведеним в п.
- > 47.3.1 цього документу.

Висновок:

Це

- > означає, що має місце порушення мого та
- > доньки як людей з інвалідністю права
- > мирно володіти майном в сукупності з
- > правом не бути дискримінованим за
- > ознакою інвалідності, гарантованим ст.1
- > Протоколу 1 в сукупності зі ст.14 ЕКПЛ, у
- > формі створення та довготривалого
- > нескасування застосовного до мене
- > неякісного закону України «Про
- > загальнообов'язкове державне пенсійне
- > страхування».

Право на свободу від

- > рабства

49. Порушення нашого з дитиною

> права на заборону рабства в сукупності з
> правом не бути дискримінованими за
> ознакою інвалідності, ст.ст.4, 14 ЄКПЛ:
49.1.
> Юридичну дефініцію «рабство» ввела
> ратифікована Україною 27.01.1959 року
> Конвенція ООН про рабство від 25 вересня
> 1926 року в статті 1: «1. Рабство есть
> состояние или положение человека, над
> которым осуществляются атрибуты права
> собственности или некоторые из
> них».

Рабство заборонене і є міжнародним
> злочином. Існують критерії визначення
> сучасного рабства, і кожен окремий
> критерій є показником рабського стану:

-
> Діяльність людини контролюється іншими
> особами за допомогою насильства або
> погроз його застосування.
- Людина
> знаходиться в певному місці і займається
> певною діяльністю не по своїй волі, а
> також позбавлена можливості змінити
> ситуацію за власним бажанням.
- За свою
> роботу вона або взагалі не отримує
> платню, або отримує мінімальну оплату, що
> не покриває її потреб на захист,
> повноцінне харчування, оздоровлення,
> лікування, освіти тощо.

За даними
> Міжнародної організації з міграції, такі
> форми рабства, як примусова праця,
> торгівля людьми, трудове рабство
> поширені в світі, і є в Україні. Форма
> рабства, коли людина за свою роботу
> отримує мінімальну оплату, що не покриває
> її потреб на захист, повноцінне
> харчування, оздоровлення, лікування,
> освіти тощо, відома, мабуть, в кожному
> населеному пункті країни. А от про
> державне рабство, в якому перебуває
> більшість українських пенсіонерів,
> отримуючи частину оплати своєї праці за
> все життя у формі мізерної пенсії, ніхто
> не говорить. Разом з тим, якщо закон
> передбачає пенсію, якої вистачає лише на
> харчі на кілька днів - він є законом, що
> встановлює рабство і утримує в ньому
> людей.

Подання КМУ до ВРУ неякісного
> законопроекту з наступним його
> ухваленням ВРУ 9 липня 2003 року і не
> скасуванням до сьогодні закону України
> «Про загальнообов'язкове державне
> пенсійне страхування» №1058-IV, яким
> запроваджений такий алгоритм (формула)
> розрахунку розміру пенсії при її
> призначенні (перерахунку), який є значно
> меншим за прожитковий мінімум; зокрема,
> призначена мені за цим законом пенсія
> склала 38,9% прожиткового мінімуму та
> \$0,85/добу, що є нижчим межі абсолютних
> злиднів та фізичного виживання та не
> забезпечує придбання всього необхідного
> для життя, що є утриманням в рабстві.

Це
> означає, що створення та багаторічне
> не скасування закону №1058-IV, так само, як і
> його застосування, порушує права людини і
> є міжнародним кримінальним злочином,
> винні у вчиненні якого мають бути за
> ґратами.

Моя пенсія є моєю відкладеною
> зарплатою. На двох з дитиною вона зараз
> складає менше одного ПМ і не перевищує
> встановленої ООН для Європи межі

> бідності 5,05\$ на добу на особу. І це при
> тому, що в ПМ не включені обов'язкові, за
> стандартами ООН, витрати на придбання
> житла, медичну допомогу, освіту. Навіть
> газ для опалення Гройсман звідти викинув,
> а шоколаду і взимку фруктів (крім яблук)
> там не було ніколи. Не купиш за ПМ паспорт,
> прописку, послуг адвоката та нотаріуса,
> мобільку та інтернет. За міжнародними
> стандартами, якщо людина за свої
> зароблені доходи не може купити собі
> необхідного для життя, вона утримується в
> рабстві.

Висновок:

Це означає, що має

> місце порушення мого та моєї доньки як
> людей з інвалідністю права не
> утримуватись в рабстві в сукупності з
> правом не бути дискримінованими за
> ознакою інвалідності, гарантованих ст.4 в
> сукупності зі ст.14 ЕКПЛ, у формі створення
> та довготривалого некасування
> застосовного до нас неякісного закону
> України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування».

Право на

> справедливий суд

50. Порушення права на

> справедливий суд в сукупності з правом не
> бути дискримінованим за ознаками
> інвалідності та малозабезпеченості,
> ст.ст.6.1, 14 ЕКПЛ.

50.1. Національне

> законодавство України містить цілу низку
> антиконституційних та антиконвенційних
> приписів, і з часом їх кількість все
> збільшується. Зокрема,

Щодо відводу

50.1.1.

> Відповідно до ст.40 КАСУ, «3. Питання про
> відвід судді вирішується судом, який
> розглядає справу...»

В справі Revtyuk v. Russia

> (Ревт'юк проти Російської Федерації),
> №31796/10, 09.01.18, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-179877>, ЄСПЛ
> вказав:

«16. В статті 65 УПК РФ установлена
> процедура рассмотрения заявлений об
> отводе. Отвод, заявленный судьей,
> единолично рассматривающему уголовное
> дело, разрешается этим же судьей (пункт 4
> статьи 65 УПК РФ).

17. Конституционный Суд

> Российской Федерации последовательно
> отказывался признавать пункт 4 статьи 65
> УПК РФ не соответствующим Конституции,
> утверждая, что требования рассмотреть
> заявление об отводе в соответствии со
> статьями 61 - 63 УПК РФ и вынести
> мотивированное решение, основанное на
> определенных фактических
> обстоятельствах дела, являются
> достаточными гарантиями против
> произвольного применения пункта 4 статьи
> 65 УПК РФ. К тому же "справедливость и
> беспристрастность решения судьи
> гарантируются всей совокупностью
> уголовно-процессуальных средств и
> процедур, включающих контроль со стороны
> вышестоящих судебных инстанций" (см.
> Определения Конституционного Суда
> Российской Федерации от 19 марта 2009 г. N
> 237-О-0, от 21 ноября 2013 г. N 1807-О, от 29 мая 2014 г.
> N 1048-О, от 29 сентября 2015 г. N 2082-О и от 28
> января 2016 г. N 115-О).

26. ...В соответствии с

> пунктом 4 статьи 65 УПК РФ (см. §16
> настоящего Постановления) заявление об

> отводе рассматривается тем же судьей, в
> отношении которого был заявлен отвод.
> Европейский Суд уже указывал, что
> процедура, при которой судьи не
> разрешают, а только делают вид, что
> разрешают заявления об отводе их самих,
> несовместима с требованием
> беспристрастности суда (см.
> упоминавшееся выше Постановление
> Европейского Суда по делу "А.К. против
> Лихтенштейна", §§76 - 84, и Постановление
> Европейского Суда по делу "А.К. против
> Лихтенштейна (№2)" (А.К. v. Liechtenstein) (№2) от 18
> февраля 2016 г., жалоба №10722/13, §66). Это
> заключение тем более применимо в
> настоящем деле, в котором судьи
> рассматривали и отказывали в
> удовлетворении заявлений об отводе,
> касавшихся их самих, чем нарушали
> основополагающий принцип правосудия
> "никто не может быть судьей в своем
> собственном деле" (nemo iudex in causa
> sua)».

Висновок:

Це означає, що будь-який
> розгляд справи суддею щодо себе є
> несумісним з ЄКПЛ, а тому і закон, що
> встановив такий припис, є неконвенційним
> і має бути змінений як неякісний. Так само
> є неконвенційною практика застосування
> такого неякісного закону.

Щодо залишення

> позову без розгляду
50.1.2. Відповідно до
> ст.240 КАСУ, «1. Суд своєю ухвалою залишає
> позов без розгляду, якщо:

4) позивач не
> прибув (повторно не прибув, якщо він не є
> суб'єктом владних повноважень) у
> підготовче засідання чи у судове
> засідання без поважних причин або не
> повідомив про причини неявки, якщо від
> нього не надійшло заяви про розгляд
> справи за його відсутності».

В справі Golder

> v. The United Kingdom (Голдер проти Об'єднаного
> Королівства), 4451/70, 21.02.1975,
> <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-57496>,
> https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/980_086 ЄСПЛ вказав
> таке:

35. ... По мнению Суда, было бы
> немыслимо, чтобы статья 6 п.1 №95_004
> содержала подробное описание
> предоставляемых сторонам процессуальных
> гарантий в гражданских делах и не
> защищала бы в первую очередь того, что
> дает возможность практически
> пользоваться такими гарантиями -
> доступа к суду. Такие характеристики
> процесса, как справедливость,
> публичность, динамизм, лишаются смысла,
> если нет самого судебного
> разбирательства.

36. ...Таким образом, Суд

> приходит к выводу, что, даже и не прибегая
> к "дополнительным средствам толкования",
> предусмотренным в статье 32 Венской
> Конвенции 995_118, статья 6 п.1 995_004
> обеспечивает каждому человеку право на
> рассмотрение в суде любого спора,
> относящегося к его гражданским правам и
> обязанностям. Она признает "право на суд",
> где право доступа, понимаемое как
> возможность инициировать судебное
> производство по гражданским делам,
> составляет лишь один из аспектов. К этому
> следует добавить гарантии статьи 6 п. 1,
> относящиеся к организации и составу суда

> и к движению процесса. Короче говоря, все
> это в целом представляет собой право на
> справедливое разбирательство.
Заява
> №45835/05 від 31 липня 2012 року (остаточне
> 31.10.2012), http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/974_942
У справі
> Sharovalov v. Ukraine Шаповалов проти України, 45835/05
> 31.07.12 <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-112570>,
> http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/974_942 Суд вказує:
«57.

> Провадження у справі заявника було
> припинено без розгляду справи по суті. На
> думку Суду, ця ситуація становить відмову
> в правосудді, що порушило саму сутність
> права заявника на доступ до суду,
> гарантованого пунктом 1 статті 6
> Конвенції. Отже, було порушення цього
> положення».

Висновок:

Це означає, що
> відсутність розгляду по суті поданої до
> суду скарги порушує право на доступ до
> суду і є відмовою в правосудді. Відтак, і
> закон, який дозволяє так вчиняти, і
> практика його застосування є
> неконвенційними, а тому мають бути
> змінені.

Щодо запровадження ЄСІТС та

> обов'язковості ЕЦП
50.1.3. Відповідно до
> КАСУ,

ст.18: «1. У судах функціонує Єдина
> судова інформаційно-телекомунікаційна
> система.

13. Положення про Єдину судову
> інформаційно-телекомунікаційну систему
> затверджується Вищою радою правосуддя за
> поданням Державної судової
> адміністрації України та після
> консультацій з Радою суддів
> України».

ст.44: «10. Якщо документи
> подаються учасниками справи до суду або
> надсилаються іншим учасникам справи в
> електронній формі, такі документи
> скріплюються електронним цифровим
> підписом учасника справи (його
> представника)».

Ст.18 КАС України в новій
> редакції передбачила функціонування в
> судах Єдиної судової
> інформаційно-телекомунікаційної системи
> (ЄСІТС), положення про яку доручено
> затвердити Вищій раді правосуддя за
> поданням Державної судової
> адміністрації України та після
> консультацій з Радою суддів України.
> Однак, унормування діяльності ЄСІТС
> неможливе без визначення релевантних
> прав та обов'язків приватних осіб як її
> користувачів, тобто, зачіпає права людини
> щонайменше на доступ до суду, що є
> виключною компетенцією ВРУ. При таких
> обставинах ми вважаємо приписи цієї
> статті КАС неконституційними, а тому
> неконвенційними, виходячи з таких
> аргументів:

Аргумент 1

Наділяючи народних
> депутатів делегованими законотворчими
> повноваженнями, український народ не
> надав ні окремому депутату, ні ВРУ як
> єдиному представницькому органу
> державної влади, що здійснює законодавчу
> владу, права передоручення наданих
> повноважень. Це означає, що передоручення
> будь-якій третій особі власних

> повноважень зі створення приписів права
> є поза межами повноважень ВРУ та
> народного депутата, визначених ст.ст.85, 92
> Конституції України, а тому є ultra vires, а
> тому є свавільно протиправним. Відтак,
> вже з цієї причини наведений припис права
> не має юридичної сили та не створює
> юридичних наслідків.

Аргумент 2

Вища рада

> правосуддя (ВРП) є органом судової влади і
> за визначенням не може мати повноважень
> іншої гілки влади. Наділення її
> неприцанними повноваженнями
> законодавчої влади є порушенням
> конституційного принципу розподілу влад,
> закріпленого ст.6 Конституції України:
> «Державна влада в Україні здійснюється
> на засадах її поділу на законодавчу,
> виконавчу та судову. Органи законодавчої,
> виконавчої та судової влади здійснюють
> свої повноваження у встановлених цєю
> Конституцією межах і відповідно до
> законів України». Це означає, що ВРП не
> можуть бути делеговані законодавчі
> повноваження зі створення приписів
> права, що зачіпають права людини,
> оскільки для неї такі повноваження є ultra
> vires. Відтак, вже з цієї причини наведений
> припис ст.18 КАС не має юридичної сили та
> не створює юридичних наслідків.

Аргумент

> 3

Через ЄСІТС передбачене подання
> електронних документів, виключно з
> електронним цифровим підписом
> посиленого сертифікату (відповідник -
> кваліфікований цифровий підпис) та
> обов'язкове отримання усієї судової
> кореспонденції через цю електронну
> систему. В той же час, загальний припис
> права - ст.5 закону України «Про
> звернення громадян», чинна з 28.10.2015, не
> передбачає жодних ЄСІТСів чи інших
> спеціальних систем: вона дозволяє
> подання звернень через інтернет без
> будь-яких обмежень та спеціальних умов.
> При цьому, спеціальна норма 4-го речення
> ст.5.7 цього закону передбачає, включно для
> письмового електронного звернення:
> «Застосування електронного цифрового
> підпису при надсиланні електронного
> звернення не вимагається» - що
> відповідає усталеній світовій практиці.
> Чомусь УСІ міжнародні органи, включно
> судові та квазі-судові, вважають за
> неможливе ускладнювати життя людей
> есітсами та збільшувати в такий спосіб
> витрати платників податків: вже протягом
> багатьох років людина може звернутись,
> наприклад, в будь-який орган ООН -
> включно в Міжнародний Кримінальний Суд -
> простим електронним листом без
> спеціального підпису з будь-якого
> питання, і цей лист буде прийнятий і
> розглянутий. Єдиною умовою електронної
> переписки з Європейським Судом з прав
> людини (ЄСПЛ) є попередня валідація
> (перевірка актуальності, працездатності)
> обраної заявником електронної адреси, і
> ніякий підпис не вимагається. З
> урахуванням дії ст.22.3 Конституції
> України, ст.5 закону України «Про
> звернення громадян» та практики ЄСПЛ
> новий припис права щодо обов'язковості
> кваліфікованого електронного підпису на
> зверненнях до судів є таким, що обмежує
> юридичний доступ до суду і порушує ст.6.1

> ЕКПЛ.

Аргумент 4

Проект положення про

> ЄСІТС, рішення Ради суддів України від
> 02.03.2018 №17 та оприлюднена ДСА
> відеодопомога з реєстрації в підсистемі
> ЄСІТС «Електронний суд» покладають на
> приватного користувача додаткові
> обов'язки, не передбачені жодним законом
> України, невиконання яких унеможлиблює
> електронний доступ до суду через цю
> систему, а саме:
- завчасно отримати
> кваліфікований цифровий підпис
> (посиленого сертифікату);
- створити нову
> електронну адресу всередині системи
> ЄСІТС;
- всі відправлення та отримання
> судової кореспонденції здійснювати
> виключно з використанням спеціально
> створеної електронної адреси заявника;
-
> зареєструвати в ЄСІТС власний мобільний
> телефон та уможливити його використання
> адміністраторами ЄСІТС, всупереч не лише
> забороні законом протиправного
> використання персональних даних, а й
> існуючій кримінальній відповідальності
> за використання таких конфіденційних
> персональних даних, якщо це не
> передбачене законом.

Умови отримання

> кваліфікованого цифрового підпису
> (посиленого сертифікату) передбачають
> наявність у людини
а) сучасного
> комп'ютера з сучасним програмним
> забезпеченням, на який необхідно
> завантажити спеціальне програмне
> забезпечення;
б) підключення комп'ютера
> до інтернету;
в) флеш-карти чи оптичного
> диску, іншого носія цифрових даних.
Для
> реєстрації в підсистемі «Електронний
> суд» та користування нею необхідно
> мати
а) сучасного комп'ютера з сучасним
> програмним забезпеченням, на який вже
> завантажено програмне забезпечення,
> необхідне для створення кваліфікованого
> цифрового підпису та його використання;
>
б) під'єднання комп'ютера до мережі
> інтернет; в) завантажити додаткове
> спеціальне цільове програмне
> забезпечення для ЄСІТС;
г) власний
> сучасний апарат мобільного зв'язку з
> відповідним програмним забезпеченням;
д)
> підключення мобільного телефону до
> провайдера телефонного зв'язку.
Мабуть,
> доступ в ставку Гітлера можна було
> отримати простіше і дешевше.
Це означає,
> що електронний доступ до суду в Україні є
> надзвичайно дорогим. Якщо порівняти з
> умовами електронної кореспонденції,
> наданими ст.5 закону України «Про
> звернення громадян», то там вони на
> кілька порядків дешевші: навіть не маючи
> ні комп'ютера, ні послуги інтернету, ні
> мобільного телефону, можна в будь-якому
> інтернет-кафе за доступні 5 копійок

- > створити та надіслати суду електронне
- > звернення з доказами - без будь-якого
- > додаткового обладнання та
- > софту.

Аргумент 5

Крім того, забезпечення

- > доступу владою до будь-якого права
  - > людини, включно права на доступ до суду,
  - > передбачене ст.1 СКПЛ і вимагає надання
  - > кожному сукупності щонайменше 4 типів
  - > доступу до кожного права: юридичного,
  - > інформаційного, фінансового та
  - > фізичного. Це означає, зокрема, що влада
  - > зобов'язана забезпечити кожному
  - > українцю юридичний доступ до перелічених
  - > вище девайсів та послуг, у вигляді
  - > визначення джерел адекватних доходів, та
  - > фінансовий доступ, тобто, можливість
  - > придбати їх з отриманих власних доходів.
  - > Механізм забезпечення такого доступу
  - > передбачає реальну можливість отримання
  - > релевантних доходів у вигляді заробітної
  - > плати, стипендії, пенсії, соціальної
  - > допомоги тощо. Відповідно до ст.2 закону
  - > України «Про прожитковий мінімум»,
  - > (<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/966-14>), в Україні доходи
  - > людей мають формуватися на базі
  - > прожиткового мінімуму, перелік якого
  - > затверджується урядом, і який
  - > застосовується для «встановлення
  - > розмірів мінімальної заробітної плати та
  - > мінімальної пенсії за віком, визначення
  - > розмірів соціальної допомоги, допомоги
  - > сім'ям з дітьми, допомоги по безробіттю, а
  - > також стипендій та інших соціальних
  - > виплат виходячи з вимог Конституції
  - > України та законів України; визначення
  - > права на призначення соціальної
  - > допомоги; визначення державних
  - > соціальних гарантій і стандартів
  - > обслуговування та забезпечення в галузях
  - > охорони здоров'я, освіти, соціального
  - > обслуговування та інших». Відповідно до
  - > скасованої судом, але до сьогодні
  - > застосовуваної владою, наче ніякого суду
  - > і не було, оприлюдненої на сайті ВРУ як
  - > ЧИННОЇ (!) постанови КМУ від 11 жовтня 2016р.
  - > №780 «Про затвердження наборів продуктів
  - > харчування, наборів непродовольчих
  - > товарів та наборів послуг для основних
  - > соціальних і демографічних груп
  - > населення» (<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/780-2016-p>)
  - > ЖОДНІ з необхідних для доступу до
  - > українського електронного суду девайсів
  - > та послуг не передбачені в переліку
  - > прожиткового мінімуму, а відтак, не
  - > забезпечуються владою нікому. Так само,
  - > не передбачені вони і оприлюдненою на
  - > сайті ВРУ як нечинною та ігнорованою
  - > владою, хоча відновленою судом,
  - > постановою КМУ від 14 квітня 2000 р. №656 «Про
  - > затвердження наборів продуктів
  - > харчування, наборів непродовольчих
  - > товарів та наборів послуг для основних
  - > соціальних і демографічних груп
  - > населення (<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/656-2000-p>). Це
  - > означає, що влада нікому не забезпечила
  - > ЮРИДИЧНОГО доступу до суду шляхом
  - > визначення джерел доходів для придбання
  - > приладів та послуг як необхідних
  - > інструментів такого доступу. Має місце
  - > порушення ст.6.1 СКПЛ у формі відмови в
  - > юридичному доступі до електронного
  - > суду.
- А якщо врахувати, що фактичний (за
- > переліком) прожитковий мінімум (ФПМ) в
  - > січні 2021 року обрахований владою - МСП в
  - > сумі 4713,99 грн. (<http://www.msp.gov.ua/news/12286.html>), а

> фейковий бюджетний прожитковий мінімум
> (БПМ), за яким обраховуються мінімальні
> доходи людей, висмоктаний з пальця і
> прописаний в законі про бюджет на
> поточний січень в сумі 2189,00 грн., тобто, 46,4%
> від реального, стає зрозумілим, що
> зекономити на інших витратах теж не
> вдасться – грошей не вистачає навіть
> поїсти щодня. Це ж підтверджує і
> статистика
> http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2020/gdn/dvn/dvn_u/dvn_kv19_u.htm:
> середньомісячний дохід на людину в 2019
> році (останні оприлюднені дані) склав 5 627
> грн. Зрозуміло, що це з врахуванням
> зарплат суддів, прокурорів і
> топ-чиновників в сотні тисяч і мільйони
> гривень. А якщо їх не враховувати, то на
> кожного навряд чи й тисяча залишиться. В
> 2016 році, за оприлюдненими у відкритих
> джерелах даними ООН, 60% українців жили
> нижче межі прожиткового мінімуму;
> сьогодні таких, очевидно, біля 90%.

Це

> означає, що влада нікому не забезпечила
> ФІНАНСОВОГО доступу до електронного суду
> шляхом забезпечення релевантних
> розмірів доходів для придбання приладів
> та послуг як необхідних інструментів
> такого доступу. Має місце порушення ст.6.1
> ЕКПЛ у формі відмови в фінансовому
> доступі до електронного суду.

Аргумент

> 6

Жодний закон України не передбачає
> можливості використання приватного
> мобільного телефону в електронному
> судочинстві, яке запровадила ДСА в
> «Електронному суді». Приписи
> законодавства про персональні дані
> кваліфікують такі дії як грубі порушення,
> за які передбачена адміністративна
> відповідальність посадових осіб вперше
> – від 5 100 до 17 000 грн.; повторно – вдвічі
> більше. Також, передбачена кримінальна
> відповідальність за протиправну обробку
> таких конфіденційних персональних даних.
> Це означає, що унормування в проекті ДСА
> використання приватного мобільного
> телефону та існуюча практика з такого
> використання є ultra vires, тобто, без
> повноважень, тобто, свавільно
> протиправна, і складає порушення права на
> приватне життя, ст.8.2 ЕКПЛ, у формі
> протиправної обробки персональних
> даних.

Аргумент 7

Нововведення щодо

> підпису суттєво обмежують право на
> електронний доступ до суду. А якщо додати,
> що нова редакція КАСУ поклала на сторони
> ще й надсилання іншим учасникам справи
> копій паперових документів, що раніше
> було функцією суду, при тому, що
> рекомендовані листи так само не включені
> в перелік ПМ і не фінансуються нікому, то
> КАСУ встановив обмеження і на паперовий
> доступ до суду. Очевидно, що такі
> обмеження порушують ст.22.3 Конституції
> України, а тому є неконституційними і,
> значить, неконвенційними.

У справі Melis

> v.Greece, 30604/07, 22.07.10, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-100055>

> ЕСПЛ вказав таке:

«25. ...Суд повинен

> перевірити, чи застосовані обмеження не
> обмежують доступ, який пропонується
> окремій особі, таким чином або до такої
> міри, що право порушується в самій його

> суті. Більше того, таке обмеження права на
> доступ до суду є сумісним з пунктом 1
> статті 6 лише у випадку, якщо воно є
> законним і прагне досягти законної мети
> та якщо існує розумне співвідношення
> пропорційності між використаними
> засобами та метою, що переслідується.
> Дійсно, право на доступ до суду
> порушується в тому випадку, якщо його
> нормативні акти перестають відповідати
> цілям правової визначеності та належного
> здійснення правосуддя та становлять
> свого роду бар'єр, який заважає стороні,
> яка звертається до суду, вирішити питання
> по суті компетентним судом (Koskina та інші
> проти Греції, §21, 21 лютого 2008 року).
26. На
> сьогоднішній день Суд неодноразово
> доходив висновку, що застосування
> національними судами формальностей, які
> мають бути виконані для подання позову,
> може порушити право доступу до суду. Це
> той випадок, коли неприйнятність заяви є
> наслідком приписування вини заявнику, за
> яку останній об'єктивно не відповідає.
> (див в цей ефект Platakou ст. Греція, №38460/97,
> §§36-39, ECHR 2001 I, Anonymous Society Sotiris і Нікос Koutras
> ATTEE v. Greece, п про 39442/98, §§19-23, ECHR
> 2000-XII)».

Очевидно, що обмеження доступу до
> суду, запроваджені новою редакцією КАСУ,
> є реальним - в першу чергу, фінансовим -
> бар'єром на шляху до
> правосуддя.

Висновок:

Наведені зміни до

> законодавства та практики порушили мое і
> доньки право на доступ до суду, ст.6.1 ЕКПЛ,
> у формі протиправних обмежень - вимоги
> створення нової спеціальної електронної
> адреси, вимоги подання суду звернень,
> підписаних кваліфікованим цифровим
> підписом; вимоги подання звернень суду
> лише через ЄСІТС; вимоги реєстрації та
> використання в ЄСІТС приватного
> мобільного телефону, що порушує також
> ст.8.2 ЕКПЛ у формі протиправної обробки
> персональних даних.

Щодо розгляду справи

> без повідомлення сторін

50.1.4. В КАСУ є
> низка приписів, які уможливають розгляд
> справи без виклику сторін: скорочене
> (раніше), спрощене, письмове провадження,
> попереднє судове засідання тощо
> (наприклад, ст.262.5 КАСУ).

У справі Staszuk v.

> Ukraine (Сташук проти України) №70840/10, 05.10.17,
> <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-177347> ЄСПЛ вказує, що
> неповідомлення про судове засідання є
> порушенням Конвенції, якщо це суттєво
> вплинуло на права особи або позбавило її
> змоги надати нові важливі пояснення.
>

Висновок:

Очевидно, що закріплення

> законом можливості не повідомляти
> сторони про слухання унеможлиблює
> подання ними вчасно нових фактів чи їх
> доказів, що суттєво обмежує права
> особи.

Порушення, допущені виконавчою та

> судовою владою

КМУ - порушення права на

> доступ до суду, ст.6.1 ЕКПЛ:

51. Відповідно до

> скасованої судом, але до сьогодні
> застосовуваної владою, наче ніякого суду

> і не було, оприлюдненої на сайті ВРУ як
> ЧИННОЇ (!) постанови КМУ від 11 жовтня 2016р.
> №780 «Про затвердження наборів продуктів
> харчування, наборів непродовольчих
> товарів та наборів послуг для основних
> соціальних і демографічних груп
> населення» (<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/780-2016-p>)
> ЖОДНІ з необхідних для доступу до
> українського електронного суду девайсів
> та послуг не передбачені в переліку
> прожиткового мінімуму, а відтак, не
> забезпечуються владою нікому. Так само,
> не передбачені вони і оприлюдненою на
> сайті ВРУ як нечинною та ігнорованою
> владою, хоча відновленою судом,
> постановою КМУ від 14 квітня 2000 р. №656 «Про
> затвердження наборів продуктів
> харчування, наборів непродовольчих
> товарів та наборів послуг для основних
> соціальних і демографічних груп
> населення» (<https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/656-2000-p>). Це
> означає, що влада нікому не забезпечила
> ЮРИДИЧНОГО доступу до суду шляхом
> визначення джерел доходів для придбання
> приладів та послуг як необхідних
> інструментів такого доступу. Має місце
> порушення ст.6.1 СКПЛ у формі відмови в
> юридичному доступі до електронного
> суду.

ПФУ в особі правління ПФУ -

> порушення право власності

52. Порушення

> мого та доньки права власності в

> сукупності з правом не бути

> дискримінованим за ознаками

> інвалідності, ст.ст. 1 Протоколу 1, 14 СКПЛ.

>

52.1. Створення без наданих повноважень,

> тобто, ultra vires, нормативно-правового акту

> «Порядок подання та оформлення

> документів для призначення (перерахунку)

> пенсій відповідно до закону України «Про

> загальнообов'язкове пенсійне

> страхування», затвердженого постановою

> правління ПФУ від 25.11.05 №22-1, застосовного

> і застосованого щодо мене.

Аргумент

> 1

Відповідно до ст.19.2 Конституції України,

> «Органи державної влади.., їх посадові

> особи зобов'язані діяти лише на підставі,

> в межах повноважень та у спосіб, що

> передбачені Конституцією та законами

> України». Серед іншого, це означає, що

> НИХТО, крім ВРУ, не може нікого наділяти

> повноваженнями. Начхавши на Конституцію

> України, правління ПФУ наділило

> підвідомчі органи ПФУ та їх посадових

> осіб обмеженими конкретним списком

> повноваженнями з прийняття документів

> для призначення пенсій - без законних

> повноважень на такі дії, передбачених

> ст.61 закону України «Про

> загальнообов'язкове пенсійне

> страхування», чим порушило і власне

> Конституцію України, і моє право на

> пенсію шляхом ухвалення ultra vires

> неякісного обмежувального

> «закону».

Аргумент 2

Жоден закон не

> обмежує органи та посадових осіб ПФУ в

> прийнятті будь-яких документів, які

> підтверджують право людини на

> призначення (перерахунок) пенсії та

> збільшення її розміру. Це зробило

> правління ПФУ. Ultra vires. І якраз через це

> обмеження (п.28) Ленінське ПФУ не прийняло

- > у мене та не врахувало інші документи, що
- > підтверджують мій статус непрацюючої
- > особи, а відтак, відмовило в призначенні
- > пенсії по інвалідності в розмірі пенсії
- > за віком, доплати до пенсії та надбавки на
- > дитину.

Аргумент 3

Виключно законами

- > визначаються права людини. Жоден закон
- > України не визначає вичерпного переліку
- > документів, що можуть бути доказами права
- > на призначення (перерахунок) пенсії:
- > кожна людина вільна надавати будь-які
- > документи, що мають доказову цінність, і
- > розраховувати на їх врахування при
- > прийнятті рішення щодо пенсії. А от
- > постанова правління ПФУ від 25.11.05 №22-1
- > визначила такий перелік. Досить
- > обмежений. Ultra vires. І жодні інші документи
- > до уваги не беруться. В такий спосіб
- > вказана постанова обмежила мої та інших
- > осіб пенсійні права людини.

Таким чином,

- > правління ПФУ постановою від 25.11.05 №22-1, на
- > яку послалися чиновники ПФУ, (i)
- > перевищило надані йому ст.61 закону
- > України «Про загальнообов'язкове
- > державне пенсійне страхування»
- > повноваження, (ii) ultra vires визначило
- > відсутні в законі межі повноважень
- > органів ПФУ та їх посадових осіб щодо
- > прийняття документів для оформлення
- > пенсії, (iii) наклало на людину, включно на
- > мене, не передбачені законом обов'язки та
- > обмеження у вигляді виключного
- > безальтернативного переліку документів,
- > що можуть подаватися для оформлення
- > пенсії.

Висновок:

Ухваленням ultra vires

- > свавільної постанови від 25.11.05 №22-1 як
- > неякісного «закону» правління ПФУ
- > порушило мої та дитини пенсійні права, що
- > складає порушення ст.1 Протоколу 1 ЄКПЛ в
- > сукупності зі ст.14 ЄКПЛ.

ДСА - порушення

> права на справедливий суд

53. Ухвалення та

- > вимога виконання наказів №367 від 23.03.17,
- > №628 від 22.12.18, №429 від 26.04.19, №247 від 01.06.20,
- > якими обмежуються права людини на доступ
- > до суду - ultra vires, без повноважень на такі
- > рішення, з обов'язковою вимогою вчинення
- > забороненого законом
- > кримінально-караного збирання приватних
- > даних мобільних телефонів, без
- > офіційного оприлюднення цих наказів - є
- > свавіллям.

53.1. Проведення, протягом

- > ЧОТИРЬОХ років не передбаченого жодним
- > законом дослідження та тестування
- > практично в усіх судах України власних
- > інформаційно-технічних ресурсів, а
- > насправді повноцінне їх застосування з
- > юридичними наслідками для сторін судових
- > проваджень - є свавіллям.

Висновок:

>

Наведені дії порушують мої та дитини

- > права людини на справедливий суд в
- > сукупності з правом не бути
- > дискримінованим за ознакою інвалідності
- > та з правом не бути підданим зловживанням
- > правом, гарантовані ст.ст.6.1, 14, 17 ЄКПЛ.
- >

Порушення, допущені ВОПФУ (включно з

> правопопередниками):

Право власності

54.

> Відповідач стверджує, що провів мені
> ПЕРЕРАХУНОК пенсії на вимогу нового
> закону №1058-IV. Власне підстави
> перерахунку, тобто, обставини, які
> спричинюють перерахунок, передбачені в
> самому законі №1058-IV, а саме: ст.35.1 - У разі
> зміни групи інвалідності, ст.38.2 - у
> зв'язку з втратою годувальника, ст.42.3 - У
> разі якщо застрахована особа після
> призначення пенсії продовжувала
> працювати, ст.48.1 - Під час перебування
> пенсіонера на повному державному
> утриманні у відповідній установі
> (закладі).

54.1. Однак це не є новелою - усі

> цитовані нижче закони є чинними до
> сьогодні:

Ст.43.1. закону №1058-IV від

> 09.07.03:

«Перерахунок пенсій за віком, по
> інвалідності, в разі втрати годувальника,
> за вислугу років, призначених до набрання
> чинності цим Законом, здійснюється за
> нормами цього Закону на підставі
> документів про вік, страховий стаж,
> заробітну плату (дохід) та інших
> документів, що знаходяться на час
> перерахунку в пенсійній справі та
> відповідають вимогам законодавства, що
> діяло раніше, а також додаткових
> документів, одержаних органами
> Пенсійного фонду».

Ст.98 закону України

> «Про пенсійне забезпечення» від 5.11.91 року
> №1788-ХІІ:

«Перерахунок пенсії провадиться на
> підставі документів про вік, стаж,
> заробіток та інших, наявних на час
> перерахунку в пенсійній справі, а також
> додаткових документів, поданих
> пенсіонером на час перерахунку».

Ст.125

> закону СРСР «Про пенсійне забезпечення
> громадян в СРСР» від 15.05.90
> №1480-І

«Перерахунок пенсії провадиться на
> підставі документів про вік, стаж,
> заробіток та інших, наявних на час
> перерахунку в пенсійній справі, а також
> додаткових документів, поданих
> пенсіонером на час перерахунку».

54.2.

> Очевидно, що приписи права про порядок
> проведення перерахунку пенсій, як і про
> фактичні обставини, які тягнуть
> перерахунок, ніяка не новела - вони
> існували та існують до сьогодні ще з
> часів Горбачова, щонайменше протягом 15
> років до введення в дію закону №1058-IV.
> Просто ледащі чиновники кожного разу,
> створюючи новий закон, переписували в
> нього все зі старого. Тому й зміст
> змінився несуттєво. І всі вони чинні до
> сьогодні. Крім того, п.1 ст.43 закону №1058-IV
> не дає і не може давати вказівку провести
> перерахунок пенсій, та ще й з 01.01.2004 року -
> у нього професія інша: він процесуальна
> норма, і дає відповідь на питання «ЯК
> робити». А припису закону, який би дав
> відповідь на питання «ЩО робити», тобто,
> імперативної норми з вказівкою провести
> перерахунок пенсій на 01.01.2004 року, просто
> не існує - ні всередині закону №1058-IV, ні
> деінде. Це означає, що ПФУ вчинило підміну
> понять - застосувало нерелевантну
> процедурну норму до відносин, де
> застосовуються ФАКТИ (обставини), а не

> ПРАВО, аби «припудрити» власні
> протиправні дії.

54.3. Насправді, це була
> масштабна афера, злочин, який
> продовжується до сьогодні: маючи
> законний обов'язок забезпечити кожному
> достойну пенсію, ПФУ не тільки не
> забезпечило її і палець-о-палець не
> вдарило для цього, а ще й усною вказівкою
> зверху відібрало у людей усі зароблені
> пенсії, призначені за законом «Про
> пенсійне забезпечення», і натомість під
> прикриттям процедурної норми про правила
> перерахунку таємно від людей примусово
> призначило нові пенсії, але зменшені в 5-20
> разів - усі менші від прожиткового
> мінімуму!, за придуманим ними ж
> антиконституційним законом №1058-IV. І
> закріпили все пенсійне населення
> України, загнали в державне рабство. Крім
> держчиновників і суддів, звичайно.

54.4.
> Тобто, діючи як організована злочинна
> антинародна група і бажаючи закріпачення
> українського народу в рабстві та його
> винищення, чиновники ПФУ, виконуючи усні
> злочинні вказівки керівництва ПФУ з
> Києва, з 01.01.2004 року таємно, з порушенням
> принципу процесуальної справедливості,
> примусово провели за процедурою нового
> нерелевантного антиконституційного
> закону, придуманого самими ж чиновниками
> ПФУ і поданого через МСП та КМУ до ВРУ, не
> передбачений жодним законом масштабний
> свавільний так званий перерахунок усіх
> пенсій, включно моєї, а насправді таємно
> позбавили усіх людей, включно мене,
> зароблених пенсій, та взамін примусово
> свавільно призначили усім, включно мені,
> нові пенсії, в разі і на порядок менші від
> раніше призначених. В такий спосіб
> підмінили зароблені пенсії на пшик.
> Зокрема, моя зароблена пенсія станом на
> 01.07.2003 року складала 783,02 грн. і
> відповідала 15,7 мінімальних пенсій за
> віком та 2,3 ПМ. Цієї пенсії мене позбавили
> шляхом припинення виплати з 01.01.2004 року до
> сьогодні на протязі 18 років, і взамін за
> тими ж документами пенсійної справи без
> мого звернення таємно і примусово
> призначили нову в сумі 140,85 грн., тобто,
> меншу в 5,56 разів, яка відповідала 38,9% ПМ та
> 17,9% від заробленої пенсії і \$0,85/день.

54.5.
> Вчиняючи так, ПФУ
(i) діяло свавільно,
> оскільки ні п.1 ст.43 закону №1058-IV, ні
> будь-який інший закон не передбачав
> проведення перерахунку і не надав ПФУ
> повноважень на виконання ні перерахунку,
> ні заміни заробленої пенсії на іншу
> зменшену в 6 разів просто так - «від
> балди»;
(ii) свавільно припинило виплату
> мені пенсії, призначеної за законом «Про
> пенсійне забезпечення», чинним до
> сьогодні, всупереч ст.8 нового закону
> №1058-IV про пенсійне страхування, яка
> передбачила: «1. Право на отримання пенсій
> та соціальних послуг із солідарної
> системи мають: 2) особи, яким до дня
> набрання чинності цим Законом була
> призначена пенсія відповідно до Закону
> України "Про пенсійне забезпечення...".
Це
> означає, що я мала право на збереження і
> виплату моєї заробленої пенсії;
(iii)

> застосувало антиконституційний закон
> №1058-IV, який пограбував український народ,
> включно мене, в той час як мало стати на
> бік людей і бити в усі дзвони про
> пограбування народу в порушення ст.22
> Конституції України та добиватись
> скасування цього закону;
(iiii) діяло
> таємно, порушуючи принцип процесуальної
> справедливості;
(iiiiii) застосувало
> вибірковий дискримінаційний підхід,
> продовжуючи виплачувати іншим людям
> скасовану призначену соціальну пенсію,
> але припинивши виплату призначеної мені
> заробленої пенсії по інвалідності в
> розмірі за віком,
(iiiiiii) не застосувало
> припис п.4 Прикінцевих та перехідних
> положень закону №1058-IV: «4. У разі якщо
> внаслідок перерахунку пенсії за нормами
> цього Закону її розмір зменшується,
> пенсія виплачується в раніше
> ВСТАНОВЛЕНОМУ розмірі»;
(iiiiiiii)
> продовжує вчиняти злочин до сьогодні
> застосуванням злочинного закону №1058-IV та
> утримувати український народ
> пенсіонерів в державному рабстві.

Це

> означає, що кожен з армії чиновників ПФУ,
> причетних до закріпачення українців та
> перетворення їх на рабів і утримання в
> рабстві, є міжнародним злочинцем, і має
> сісти за ґрати.

Зокрема, відібравши у

> людей кошти на придбання житла, їжі,
> ліків, одягу і всього необхідного,
> чиновники ПФУ вчиняли цілеспрямовані дії
> з метою знищення пенсійного населення
> України, створення для нього життєвих
> умов, розрахованих на повне чи часткове
> його фізичне знищення, що є геноцидом і
> карається довічним позбавленням волі за
> ст.442 ККУ. Так само, позбавлення доступу до
> їжі і ліків кваліфікується злочином
> проти людяності - винищенням за ст.7
> Римського статуту, ратифікованою
> Україною, і теж карається до довічного
> позбавлення волі.

Такі дії злочинців з

> ПФУ зі створення механізму обкрадання та
> закріпачення народу в тексті нового
> закону №1058-IV, а після його прийняття -
> реалізація цього механізму протягом
> майже 17 років є ще й корупційним злочином.
> Адже в текст закону самі чиновники ПФУ -
> автори законопроекту, заклали припис про
> фінансування ПФУ не з державного бюджету,
> як усіх інших органів влади, а з коштів
> пенсійного фонду, тобто, за рахунок
> внесків людей, які є відкладеною на
> пенсію частиною їх зарплати, їх
> власністю. В неконституційний спосіб на
> усіх людей законом накладене повторне
> оподаткування їх вже оподаткованої
> відкладеної на пенсію зарплати шляхом
> додаткових витрат на утримання державних
> чиновників. І це при тому, що пенсійні
> внески є обов'язковими, фактично, мають
> силу податків. Тепер з цих внесків
> чиновники ПФУ виплачують собі захмарні
> зарплати - саме для цього, серед іншого,
> всіх людей перевели на новий
> грабіжницький закон.

55. Порушення нашого

> з донькою права власності, ст.1 Протоколу 1
> в сукупності з правом не бути

> дискримінованим та заборобою зловживань
> правом, ст.14 та 17 ЄКПЛ:

Факт 1 - таємне

> позбавлення мене пенсії по інвалідності
> в розмірі за віком з 01.01.2004.

Аргумент 1

ПФУ

> посилається на новий закон №1058-IV, який
> начебто зобов'язав їх зробити
> перерахунок пенсій. Це неправда, оскільки
> в цьому законі не передбачена його
> зворотня дія, і він не поширюється на
> раніше призначені пенсії; не передбачені
> також повноваження ПФУ зробити будь-який
> перерахунок пенсій з 01.01.2004 року.

Аргумент

> 2

Підставою перерахунку ПФУ вказує п.1 ст.43

> закону України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування». Однак,
> цей припис права не надає повноважень
> виконати перерахунок пенсій, не
> передбачає ні випадки, в яких проводиться
> перерахунок, ні його підстави. Цей припис
> права є чисто процесуальним, і встановлює
> лише порядок, процедуру проведення
> перерахунку: «1. Перерахунок пенсій за
> віком, по інвалідності, в разі втрати
> годувальника, за вислугу років,
> призначених до набрання чинності цим
> Законом, здійснюється за нормами цього
> Закону на підставі документів про вік,
> страховий стаж, заробітну плату (дохід) та
> інших документів, що знаходяться на час
> перерахунку в пенсійній справі та
> відповідають вимогам законодавства, що
> діяло раніше, а також додаткових
> документів, одержаних органами
> Пенсійного фонду». Жодний припис цього чи
> іншого закону не передбачає здійснення
> обов'язкового перерахунку у зв'язку з
> набуттям чинності нового закону. Навпаки,
> ст.45 далі вказує: «4. Перерахунок
> призначеної пенсії, крім випадків,
> передбачених частиною першою статті 35,
> частиною другою статті 38 і частиною
> п'ятою статті 48 цього Закону, провадиться
> в такі строки:... у разі настання обставин,
> які тягнуть за собою зменшення пенсії, - з
> першого числа місяця, в якому НАСТАЛИ ЦІ
> ОБСТАВИНИ, якщо вони мали місце до 15 числа
> включно, і з першого числа наступного
> місяця, якщо вони мали місце після 15
> числа». Тобто, закон передбачає
> можливість перерахунку тільки після
> настання певних обставин, або ж
> об'єктивних явищ чи подій, що тягнуть
> зміну пенсії. Прийняття нового закону не
> є обставиною - він може бути лише
> інструментом юридичної оцінки якихось
> обставин. В моїй пенсійній ситуації
> жодних змін станом на 01.01.04 не відбулося.
> Це означає, що відсутні обставини, що
> потягли зменшення моєї пенсії, а відтак, у
> ПФУ відсутні правові підстави для
> перерахунку.

Аргумент 3

ПФУ посилається

> на те, що новий закон №1058-IV не передбачив
> такого виду пенсії, як пенсія по
> інвалідності в розмірі за віком, і тому це
> зобов'язувало його змінити мені вид
> пенсії на пенсію по інвалідності. Це
> брехня. Пенсії, призначені за законом
> України «Про пенсійне забезпечення» і не
> передбачені законом №1058-IV, виплачуються
> до сьогодні. Наприклад, в 2005 році так само
> скасовані соціальні пенсії, передбачені

> законом України «Про пенсійне
> забезпечення», але раніше призначені
> продовжують виплачуватися, включно і
> відповідачем, що він неодноразово
> підтверджував. Про це ж повідомив і ПФУ
> листом від 18.04.19 №12088/02-12
> https://dostup.pravda.com.ua/request/48337/response/115150/attach/1/UTF%208.pdf?cookie_passthrough=1.
> Так само і мені ПФУ мав продовжувати
> виплату пенсії, раніше призначеної за
> законом України «Про пенсійне
> забезпечення», але не зробив цього.
> Виникає питання: чому такий вибірковий
> підхід? Пояснюється все просто: соціальні
> пенсії, як і раніше, виплачуються в
> мінімальному розмірі. А от зароблені
> пенсії треба було віддавати вповні -
> обмеження розміру виплати скасоване.
> Тому і замінили зароблені пенсії на нові
> - щоб пограбувати людей, включно і
> мене.

Аргумент 4

Відповідно до ст.22

> Конституції України, «При прийнятті
> нових законів або внесенні змін до чинних
> законів не допускається звуження змісту
> та обсягу існуючих прав і свобод». Це
> означає, що ніхто не має права
> застосовувати закон як неконституційний,
> якщо він суперечить цьому
> конституційному припису, включно і закон
> України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування».
> Придуманий чиновниками ПФУ новий
> алгоритм розрахунку пенсії, закладений в
> закон №1058-IV і застосований щодо мене,
> обрахував мою нову пенсію (140,85 грн.) в 5,56
> разів в меншому розмірі, ніж призначену
> за законом «Про пенсійне забезпечення»
> (783,02 грн.), і яка склала третину (38,9%)
> прожиткового мінімуму. Це означає, що
> ідеологія закону №1058-IV - обікрати
> людей, пограбувати їх. Він очевидно
> суперечить як ст.22, так і ст.46 Конституції
> України.

Аргумент 5

Сам закон передбачив:

> «Розділ XV. Прикінцеві та перехідні
> положення. 4. У разі якщо внаслідок
> перерахунку пенсії за нормами цього
> Закону її розмір зменшується, пенсія
> виплачується в раніше встановленому
> розмірі». Цей припис прямо наказує ПФУ
> продовжити мені виплату пенсії в раніше
> призначеному розмірі. І навіть без
> обов'язкових пенсійних підвищень моя
> зароблена пенсія була більшою від
> новопризначеної ще протягом 7 років і 9
> місяців після її скасування - по
> вересень 2011 року.

Аргумент 6

Зміна типу та

> розміру моєї пенсії без моєї участі та
> без повідомлення мене про це є порушенням
> принципу процесуальної справедливості, і
> вже цього достатньо, щоб визнати
> порушення права та анулювати наслідки
> таких таємних дій.

В результаті усіх цих

> маніпуляцій ПФУ призначило мені пенсію
> за законом, породженим пізніше дати
> наявного права, я втратила 82,1% вже
> призначеної мені законної пенсії. Такі
> дії щодо мене як інваліда є свавільними.
>

55.1.1. Усі пенсії та інші соціальні

> виплати, за практикою ЄСПЛ, є власністю
> отримувача. Відтак, на них поширюється

> захист ст.1 Протоколу 1 ЄКПЛ. Наведені
> аргументи підтверджують протиправність
> рішень та дій ПФУ щодо позбавлення мене
> призначеної пенсії та заміну її на меншу
> в 5,6 рази. Чи є такі дії втручанням в моє
> право власності? Так, очевидно, є, і цей
> факт не потребує доказування. Чи було це
> втручання на підставі закону? Ні, не було.
> По-перше, найвищий закон в ст.22 забороняє
> звуження прав, в тому числі і зменшення
> призначеної пенсії. По-друге, закон №1058-IV
> не передбачає перерахунку пенсій у
> зв'язку з його прийняттям. По-третє, закон
> №1058-IV в п.4 Прикінцевих положень прямо
> вказує, що навіть у випадку підставного
> перерахунку зменшені пенсії
> виплачуються у раніше встановленому
> розмірі, що проігнорував відповідач.
>

Висновок:

Має місце втручання в моє як

> людини з інвалідністю право власності не
> на підставі закону, тобто, свавільне. Це
> означає, що має місце порушення ст.1
> Протоколу 1 в сукупності зі ст.ст.14 та 17
> ЄКПЛ.

Факт 2 - відмова Ленінського ПФУ,

> рішенням від 03.06.09 року, в призначенні
> мені пенсії по інвалідності в розмірі за
> віком, надбавки на неповнолітню дитину та
> підвищення до пенсії за постановою КМУ
> від 11.03.2009 року №198.

Аргумент 1

Відмова в

> усіх трьох вимогах мотивувалась фактом
> моєї реєстрації приватним підприємцем
> 24.06.1997 року, всупереч факту зупинення
> такої діяльності 17.02.2000 року без
> виконання будь-якої підприємницької
> діяльності та без отримання
> підприємницького доходу. Підставою
> послужили п.28 «Порядку подання та
> оформлення документів для призначення
> (перерахунку) пенсій відповідно до закону
> України «Про загальнообов'язкове
> пенсійне страхування», затвердженого
> постановою правління ПФУ від 25.11.05 №22 та
> спільний лист ДПА України та ПФУ від 16.03.06
> №3048/5/29-1016 та №3063/02-20, які вимагали довідку
> про відсутність перебування на обліку в
> якості підприємця. І хоча законною
> перешкодою для моїх вимог міг бути лише
> факт наявності праці - виплати
> виконувались непрацюючим особам,
> чиновникам ПФУ це було до задниці: вони
> відмовили, і все. Звертаю увагу суду, що
> вони мали інформацію про усі мої доходи, і
> усвідомлювали, що моя родина як
> малозабезпечена є цільовою для постанови
> КМУ від 11 березня 2009 р. №198 та інших: «З
> метою здійснення заходів щодо
> соціального захисту громадян та
> підтримання їх купівельної спроможності
> з урахуванням зростання цін...», але
> свавільні наміри за всяку ціну
> пограбувати мене та мою дитину взяли
> верх. Вони до сьогодні, і через 21 рік,
> продовжують вказувати в пенсійній
> справі, що в даний час я ПРАЦЮЮ! Дебілізм
> повний!

Аргумент 2

Відповідно до ст.19.2

> Конституції України, «Органи державної
> влади.., їх посадові особи зобов'язані
> діяти лише на підставі, в межах
> повноважень та у спосіб, що передбачені
> Конституцією та законами України». Умова
> відсутності факту реєстрації

> підприємцем для пенсійних питань
> відсутня в законі, і придумана вона
> виключно чиновниками, без наданих
> законом повноважень на такі дії, тобто,
> ultra vires, щоб пограбувати людей. Це означає,
> що ця умова не має жодної юридичної сили,
> і не тягне жодних юридичних наслідків. Це
> означає, що людина вправі подавати
> БУДЬ-ЯКІ релевантні докази, і ПФУ
> зобов'язане їх приймати. Оскільки
> чиновники ПФУ ухвалили свавільне
> рішення, вже цієї однієї умови достатньо,
> щоб визнати порушення права та скасувати
> таке протиправне рішення.

Аргумент

> 3

Правління ПФУ постановою від 25.11.05 №22-1,

> на яку послалися чиновники ПФУ,
> перевищило надані ст.61 закону України
> «Про загальнообов'язкове державне
> пенсійне страхування» повноваження,
> оскільки ця стаття і будь-яка інша не
> надала і за визначенням не могла надати
> правління ПФУ повноважень (i) наділяти
> будь-кого, включно органи ПФУ, будь-якими
> повноваженнями, не передбаченими
> законом, та (ii) накладати на людину
> обов'язки та обмеження, не передбачені
> законом. За ст.19.2 Конституції України,
> «Органи державної влади.., їх посадові
> особи зобов'язані діяти лише на підставі,
> в межах повноважень та у спосіб, що
> передбачені Конституцією та законами
> України». Це означає, що і факт ухвалення
> вказаної постанови, і її застосування до
> мене є свавільними, тобто, ultra
> vires.

Висновок:

Мав місце факт втручання

> ПФУ в наше право власності, причому таке
> втручання було не за законом, тобто,
> свавільне. Це означає, що має місце
> порушення ст.1 Протоколу 1 в сукупності зі
> ст.ст.14 та 17 ЄКПЛ.

Факт 3. Ненадання

> інформаційного доступу до права
> власності - 8 епізодів

Аргумент 1

Кожна

> держава-учасник ЄКПЛ зобов'язана
> забезпечити кожному щонайменше чотири
> доступи до кожного права людини:
> юридичний, фінансовий, фізичний та
> інформаційний. Ненадання хоча б одного з
> сукупності цих доступів кваліфікується
> як порушення права. Закон України «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування» в ст.64 додатково так
> визначає релевантні обов'язки ПФУ:

«10)

> надавати на вимогу застрахованої особи
> інформацію, що міститься на її
> персональній обліковій картці в системі
> персоналізованого обліку;

11) письмово

> інформувати застрахованих осіб про
> набуття права на призначення пенсії і
> порядок її призначення, про призначення
> або відмову в призначенні пенсії, її
> розмір, порядок виплати, а також про
> можливість та умови переходу на інший вид
> пенсії та порядок оскарження рішень
> виконавчих органів Пенсійного фонду;

12)

> попереджати пенсіонера в письмовій формі
> за місяць до закінчення строку, на який
> призначена пенсія, про дату та підстави
> припинення її виплати;

13) надавати
> безоплатно страхувальникам і
> застрахованим особам в усній та
> письмовій формі, а також через засоби
> масової інформації консультації з питань
> застосування законодавства про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування, роз'яснювати їхні права,
> обов'язки і відповідальність, порядок
> сплати страхових внесків, заповнення
> звітності та інші питання відповідно до
> цього Закону».

ПФУ ніколи не надав нам
> жодного інформаційного доступу до наших
> прав.

Відмова в наданні розрахунку
> втраченої у зв'язку з перерахунком пенсії
> протягом 9 років порушує моє право на
> захист власності у формі відмови в
> інформаційному доступі до цього права,
> оскільки розмір втраченої пенсії складає
> розмір майнової шкоди, який позивач має
> вказати в позові. Жоден закон не надає
> чиновнику права відмовити в наданні
> вузькофажової монопольної інформації
> людині; натомість, закони України «Про
> звернення громадян» та «Про інформацію»
> прямо передбачають обов'язок чиновника
> виготовити та надати людині інформацію,
> необхідну для реалізації нею своїх прав
> людини, включно права на суд. Відтак, такі
> дії є втручанням в право власності, а
> також зловживанням правами та
> перешкоджанням в доступі до суду.
>

Висновок:

Має місце втручання в моє як
> людини з інвалідністю право власності не
> на підставі закону, тобто, свавільне та
> багаторічне зловживання правами щодо
> мене. Це означає, що має місце порушення
> ст.1 Протоколу 1 в сукупності зі ст.ст.14 та
> 17 ЕКПЛ. Має місце перешкоджання моєму
> доступу до суду, тобто, порушення ст.6.1
> ЕКПЛ в сукупності зі ст.ст.14 та 17.

Аргумент

> 2

Відповідач

- прострочив відповідь на
> інформаційний запит від 24.01.2012р. №22 на
> тринадцять днів, що майже в чотири рази
> перевищує встановлений законом строк;
-
> відмовив в наданні інформації, запитаної
> інформаційним запитом від 24.01.2012р. №22, у
> вигляді копій управлінських рішень про
> здійснення перерахунку пенсій по
> інвалідності в розмірі за віком на пенсію
> по інвалідності, та про наступні
> перерахунки пенсій;
- відмовив в наданні
> інформації, запитаної інформаційним
> запитом від 24.01.2012р. №22, у вигляді
> розрахунку сум пенсії, яка була б
> виплачена Щербатій Н.М. без здійсненого
> перерахунку в 2004 році;
- відмовив в
> наданні інформації, запитаної повторним
> інформаційним запитом від 17.02.2012р. №22-1, у
> вигляді копій управлінських рішень про
> здійснення перерахунку пенсії по
> інвалідності в розмірі за віком на пенсію
> по інвалідності, та про наступні
> перерахунки пенсій;
- відмовив в наданні
> інформації, запитаної повторним
> інформаційним запитом від 17.02.2012р. №22-1, у
> вигляді розрахунку сум пенсії, яка була б

> виплачена Шербатій Н.М. без здійсненого
> перерахунку в 2004 році.

Висновок:

Наведені

> 5 фактів порушують національне
> інформаційне право, а тому складають
> порушення ст.1 Протоколу 1, ст.8 та ст.10 в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ, а щодо Шербатої
> А.В. – також ст.ст. 24 та 27 Конвенції ООН про
> права дитини.

Аргумент 3

04.11.2004 року

> набули чинності зміни до закону №1058-IV, за
> якими інвалідам повернули відібране
> право на пенсію по інвалідності в розмірі
> за віком. ПФУ ніколи офіційно не
> повідомляло мене про це, хоча зобов'язане
> це зробити. Я випадково дізналась про цей
> припис лише через 5 років – в 2009
> році.

Висновок:

Це означає, що має місце

> порушення ст.1 Протоколу 1 в сукупності зі
> ст.14, 17 ЄКПЛ.

Аргумент 4

Ненадання ПФУ мені

> інформаційного доступу до права на
> розмір пенсії не нижче ПМ, а для інвалідів
> – не менше двох ПМ, права на сімейну
> складову пенсії у розмірі не нижче ПМ на
> кожного члена сім'ї, права на доплату до
> пенсії на догляд одинокому інваліду вже є
> порушенням мого права власності. Як
> наслідок, за відсутності інформації я не
> отримала жодного з цих прав, а ПФУ з
> власної ініціативи їх не забезпечив: саме
> з такою метою відповідач не проводить
> інформування ніколи і нікого. Відтак, з
> вини відповідача я не отримую пенсію по
> інвалідності з моменту встановлення
> інвалідності в розмірі не нижче двох ПМ
> на себе та одного, а з моменту
> встановлення дитині інвалідності – двох
> ПМ на дитину, не отримую доплату на догляд
> як одинокий інвалід, не отримую пенсію за
> віком. Такі дії (бездіяльність) є
> втручанням в моє право власності,
> оскільки я його не отримую з вини
> відповідача. Таке втручання не є за
> законом, оскільки і практика ЄКПЛ, і
> профільний національний закон №1058-IV
> зобов'язують ПФУ інформувати кожного про
> його права, а ЄКПЛ зобов'язує ЗАБЕЗПЕЧИТИ
> кожне право. Має місце втручання в моє як
> людини з інвалідністю право власності не
> на підставі закону, тобто, свавільне, у
> формі відсутності інформування та
> незабезпечення а) права на розмір пенсії
> не нижче ПМ, а для інвалідів – не нижче
> двох ПМ; б) на сімейну складову в пенсії в
> розмірі не нижче ПМ на кожного члена
> сім'ї, в) на доплату на догляд одинокому
> інваліду; г) на отримання пенсії по
> інвалідності з моменту встановлення
> інвалідності, а не огляду МСЕК; д) на
> пенсію за віком.

Висновок:

Це означає, що

> має місце порушення ст.1 Протоколу 1 в
> сукупності зі ст.14, 17 ЄКПЛ.

Факт 4.

> Незабезпечення пенсії в розмірах не
> менше ФПМ та 2хФПМ, сімейної складової на
> дитину в розмірі ФПМ, а за час
> інвалідності – 2хФПМ, доплати до пенсії
> на догляд як одинокому інваліду в розмірі
> ФПМ

Відповідно до ст.46.3 Конституції

> України, «Пенсії, інші види соціальних
> виплат та допомоги, що є основним
> джерелом існування, мають забезпечувати
> рівень життя, не нижчий від прожиткового
> мінімуму, встановленого
> законом».

Відповідно до ст.33 закону
> України «Про пенсійне забезпечення»,
> «До
> пенсії по інвалідності, в тому числі
> обчисленої в мінімальному розмірі,
> встановлюються такі надбавки:

а)
> непрацюючим інвалідам, які мають на
> своєму утриманні непрацездатних членів
> сім'ї, - на кожного непрацездатного члена
> сім'ї (статті 37, 40, 41) в розмірі соціальної
> пенсії, передбаченої для відповідної
> категорії непрацездатних;
> {Пункт "б"
> частини першої статті 21 втратив чинність
> у частині призначення надбавки на догляд
> на підставі Закону № 2603-IV від 31.05.2005}

б)
> інвалідам I групи, одиноким інвалідам II
> групи, які потребують постійного
> стороннього догляду або досягли
> пенсійного віку, а також одиноким
> інвалідам III групи, які досягли
> пенсійного віку, - на догляд за ними в
> розмірі соціальної пенсії (пункт "б"
> статті 94).

Надбавки, передбачені пунктами
> "а" і "б" цієї статті, можуть
> нараховуватися одночасно».

Відповідно до
> ст.94 закону України «Про пенсійне
> забезпечення»,
> «Соціальні пенсії
> призначаються в таких розмірах:

в) 100
> процентів мінімального розміру пенсії за
> віком:
інвалідам II групи;
дітям-інвалідам
> віком до 16 років»;

За стандартами МОП,
> пенсія інвалідам виплачується в розмірі
> не менше подвійного прожиткового
> мінімуму.

Про жодне з цих прав,
> передбачених законом, ПФУ ніколи мене не
> інформував, а відтак, і не забезпечував.
> Мені ніколи не виплачувалась пенсія в
> розмірі ФПМ та 2хФПМ, ніколи не
> виплачувалась сімейна складова пенсії на
> дитину, ніколи не виплачувалась доплата
> на мій догляд як інваліда 2
> групи-пенсіонера, ніколи не
> виплачувалась пенсія за віком, хоча на
> всі ці види соціального захисту я маю
> право.

Висновок:
Це означає, що в кожному
> з означених питань порушені мої та дитини
> права як людей з інвалідністю на
> власність в сукупності з правом не бути
> дискримінованим, ст.ст.1 Протоколу 1, 14
> ЄКПЛ.

Факт 5. Відмова в призначенні пенсії
> по інвалідності в розмірі за віком,
> надбавки на неповнолітню дитину та
> підвищення до пенсії за постановою КМУ
> від 11.03.2009 року №198
Рішенням від 03.06.09 року
> Ленінське ПФУ відмовило мені в
> призначенні пенсії по інвалідності в
> розмірі за віком, надбавки на

- > неповнолітню дитину та підвищення до
- > пенсії за постановою КМУ від 11.03.2009 року
- > №198, оскільки вважало мене працюючою на
- > підставі факту реєстрації мене
- > підприємцем із зупиненням
- > підприємницької діяльності з 2000 року, без
- > проведення підприємницької діяльності
- > та без отримання доходу.

Такі дії є не

- > лише порушенням мого з дитиною права
- > власності, а є очевидним зловживанням
- > правами.

Висновок:

Має місце втручання в

- > наше з донькою як людей з інвалідністю
- > право власності не на підставі закону,
- > тобто, свавільне та багаторічне
- > зловживання правами щодо нас.

Право на

- > доступ до суду

56. Порушення права на

- > доступ до суду в частині отримання
- > інформації, необхідної для судового
- > захисту прав, ст.6.1 в сукупності зі ст.14 та
- > 17 ЕКПЛ.

Відмова в наданні розрахунку

- > втраченої у зв'язку з перерахунком пенсії
- > протягом 9 років порушує моє та доньки
- > право на захист власності в суді у формі
- > відмови в інформаційному доступі до
- > цього права, оскільки розмір втраченої
- > пенсії складає розмір майнової шкоди,
- > який позивач має вказати в позові. Жоден
- > закон не надає чиновнику права відмовити
- > в наданні вузькофахової монопольної
- > інформації людині; натомість, закони
- > України «Про звернення громадян» та «Про
- > інформацію» прямо передбачають обов'язок
- > чиновника виготовити та надати людині
- > інформацію, необхідну для реалізації нею
- > своїх прав людини, включно права на суд.
- > Відтак, такі дії є втручанням в право
- > власності, а також зловживанням правами
- > та перешкоджанням в доступі до суду.

Висновок:

Має місце втручання в наше з

- > донькою як людей з інвалідністю право
- > власності не на підставі закону, тобто,
- > свавільне та багаторічне зловживання
- > правами щодо нас. Має місце перешкоджання
- > нашому доступу до суду, тобто, порушення
- > ст.6.1 в сукупності зі ст.ст.14 та 17 ЕКПЛ.

56.1.

- > Невиконання, з 2015 року, двох судових
- > рішень про надання суду розрахунків моєї
- > втраченої пенсії є зловживанням правами
- > і складає порушення права на доступ до
- > суду в частині невиконання судового
- > рішення, ст.6.1 в сукупності зі ст.14 та 17
- > ЕКПЛ.

56.2. Навмисне подання апеляції на

- > ухвалу про призначення
- > судово-економічної експертизи, без
- > наявності коштів на сплату судового
- > збору, є зловживанням правами з метою
- > затягування справи, тобто, порушенням
- > розумного строку судового розгляду.

Право на приватне та сімейне життя та на

- > інформацію

57. Порушення права на приватне

- > життя та на свободу висловлювань в
- > частині отримання інформації, відповідно
- > ст.8.2 та 10 в сукупності зі ст.14 ЕКПЛ.

57.1.

- > Наведені вище факти порушення
- > інформаційного доступу до пенсії

> складають одночасно порушення права на
> інформацію як складову права на приватне
> життя та на свободу висловлювань.

>

Висновок:

Це означає, що має місце

> порушення ст.8.2 та 10 в сукупності зі ст.14

> ЄКПЛ.

Право на свободу від рабства

58.

> Утримання в рабстві, ст.4.1 в сукупності зі
> ст.14 ЄКПЛ.

58.1. Моя пенсія є моєю

> відкладеною зарплатою. На двох з дитиною

> вона складає менше одного ПМ і не

> перевищує встановленої ООН для Європи

> межі бідності 5,05\$ на добу на особу. І це

> при тому, що в ПМ не включені обов'язкові,

> за стандартами ООН, витрати на придбання

> житла, медичну допомогу, освіту. Навіть

> газ для опалення Гройсман звідти викинув,

> а фруктів взимку, крім яблук, і шоколаду

> там не було ніколи. Не купиш за ПМ паспорт,

> прописку, послуг адвоката та нотаріуса,

> мобільку, комп'ютер та інтернет. За

> міжнародними стандартами, якщо людина за

> свої зароблені доходи не може купити собі

> необхідного для життя, вона утримується в

> рабстві. Звичайно, ПФУ не встановлює ПМ,

> але воно зобов'язане забезпечити кожному

> достойну пенсію для життя. А чиновники

> ПФУ за 20 років мого пенсійного стажу

> ніколи навіть в потилиці не почухались,

> аби хоч щось зробити для дотримання

> Конституції та прав людини - зокрема, не

> подали жодного позову до суду в інтересах

> підопічних, на практиці не надали

> перевагу Конституції та правам людини -

> лише злочинським постановам КМУ та

> відомчим наказам, які самі склали, і які

> лиш обкрадають людей. І в результаті

> тримають більшість пенсіонерів, включно

> і мене з дитиною, в державному рабстві.

> Вони навмисно зробили нас державними

> рабами, тому що діють як організована

> антинародна злочинна група, яка винищує

> український народ. Має місце тримання

> мене та доньки як людей з інвалідністю в

> державному рабстві у формі виплати 17%

> заробленої пенсії.

Висновок:

Це означає,

> що має місце порушення щодо нас ст.4.1 в

> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ.

Порушення,

> допущені судами:

Аргументи.

59. Право на

> суд підлягає обмеженням, але до тієї міри,

> аби не позбавити людину цього права. Так

> сказав ЄСПЛ. І неодноразово визнавав

> порушення права на доступ до суду,

> включно і в справах проти України, при

> позапроцесуальному нерозгляді справи,

> ухваленні рішень про залишення позову

> без розгляду чи закритті проваджень у

> справі, неоправданих перешкод у формі

> судових витрат. Тому що справа в суді має

> закінчуватись виключно остаточним

> судовим рішенням незалежного суду, який

> вирішить питання про права людини в

> справедливому судовому провадженні і

> оприлюднить це рішення для

> громадськості. Таких обставин в цій

> єдиній пенсійній справі, що склалась вже

> з чотирьох судових, чимало, а тому мають

> місце порушення права інвалідів на

> справедливий суд, включно на доступ до

> суду.
60. Щодо фінансових перешкод. У
> справі Teltronic-Catv v. Poland 48140/99, 10/01/2006,
> <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-71946> ЄСПЛ вказав:
«61.
> ...Суд вважає, що обмеження доступу до
> суду, які мають виключно фінансовий
> характер і які, як і в цій справі, повністю
> не пов'язані з суттю позову або його
> перспективами успіху, повинні підлягати
> особливо ретельному контролю з точки
> зору інтересів правосуддя (див., mutatis mutandis,
> Podbielski and PPU Polpure v. Poland, № 39199/98, §65 in fine, 26
> липня 2005 р.). Для Суду також має значення
> те, що відмова у наданні звільнення мала
> місце на попередній стадії провадження у
> суді першої інстанції та призвела до
> того, що позови компанії-заявника так і не
> були розглянуті по суті.
63. Оцінюючи факти
> справи в цілому та враховуючи чільне
> місце, яке посідає право на суд у
> демократичному суспільстві, Суд вважає,
> що судові органи не забезпечили
> належного балансу між, з одного боку,
> зацікавленістю держави у зборі судового
> збору за розгляд позовних вимог, а з
> іншого боку, зацікавленістю
> компанії-заявника в задоволенні своїх
> вимог через суд.
64. З вищезазначених
> міркувань Суд дійшов висновку, що
> встановлення судового збору на
> компанію-заявника являло собою
> непропорційне обмеження її права на
> доступ до суду. Відповідно він
> встановлює, що мало місце порушення
> пункту 1 статті 6 Конвенції».
61. Щодо
> доступу до матеріалів справи. У справі
> Sozonov and Others v. Ukraine 29446/12 40444/12 47969/12... 08/11/2018,
> <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-187399>
> <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-192002>,
«7. Суд нагадує, що
> загальна концепція справедливого
> судового розгляду, яка охоплює
> фундаментальний принцип змагальності
> процесу (див. рішення у справі
> «Руїз-Матеос проти Іспанії» (Ruiz-Mateos v. Spain),
> від 23 червня 1993 року, пункт 63, Серія А, №262),
> вимагає, щоб особу, щодо якої порушено
> провадження, було проінформовано про цей
> факт (див. рішення у справі «Діліпак та
> Каракайя проти Туреччини» (Dilipak and Karakaya v.
> Turkey), заяви №7942/05 та №24838/05, пункт 77, від 04
> березня 2014 року).
Принцип рівності сторін
> вимагає надання кожній стороні розумної
> можливості представляти свою справу за
> таких умов, які не ставлять її у явно
> гірше становище порівняно з протилежною
> стороною (див., рішення у справах
> «Авотінш проти Латвії» [ВП] (Avotiņš v. Latvia)
> [GC], заява №17502/07, пункт 119, ЄСПЛ 2016 та
> «Домбо Вехеер Б.В. проти Нідерландів» (Dombo
> Beheer B.V. v. the Netherlands), від 27 жовтня 1993 року,
> пункт 33, Серія А №274). Кожній стороні має
> бути забезпечена можливість
> ознайомитись із зауваженнями або
> доказами, наданими іншою стороною, у тому
> числі із апеляційною скаргою іншої
> сторони, та надати власні зауваження з
> цього приводу. Під загрозою стоїть
> впевненість сторін у функціонуванні
> правосуддя, яке ґрунтується, зокрема, на
> усвідомленні того, що вони мали змогу
> висловити свою позицію щодо кожного
> документа в матеріалах справи (див.

> рішення у справі «Беер проти Австрії» (Beer
> v. Austria), заява №30428/96, пункти 17 та 18, від 06
> лютого 2001 року)».

62. Щодо розумного строку
> розгляду справи. У справі Pélissier and Sassi v.
> France Пелісьє та Сассі проти Франції 25444/94
> 25/03/1999, <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-179182>, Суд
> зазначає, що строк, який слід брати до
> уваги для оцінки тривалості провадження
> з огляду на вимогу «розумного строку»,
> передбачену статтею 6 §1, розпочався з
> моменту пред'явлення підозри пану
> Пелісьє і пану Сасі, а саме, відповідно, 14
> вересня 1984 року і 12 червня 1985 року, і
> завершився з рішенням Касаційного суду
> від 14 лютого 1994 року. Тобто провадження
> тривало дев'ять років і п'ять місяців
> щодо першого заявника і вісім років,
> вісім місяців і два дні для другого
> заявника. Розумний характер тривалості
> провадження оцінюється залежно від
> обставин справи і з огляду на критерії,
> напрацьовані у практиці Суду, зокрема,
> залежно від складності справи, поведінки
> заявника і поведінки причетних державних
> органів. У даній справі Суд вважає, що
> складність справи не може виправдати
> таку тривалість провадження і не виявляє
> жодного доказу, який міг би вказувати на
> відповідальність заявників у
> затягуванні провадження. Натомість Суд
> вважає, що під час розслідування, зокрема
> на стадії досудового розслідування, мали
> місце затримки і періоди невинуватості
> бездіяльності, винними у яких є державні
> органи. Тому мало місце порушення статті 6
> §1 Конвенції стосовно тривалості
> провадження.

63. Щодо судових повідомлень.
> У справі Лазаренко та інші проти України,
> №70329/12 та 5 інших заяв від 27.06.17,
> http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_c40/, Суд вказав:
> «39.
> Уряд не пояснив, чому не було дотримано
> процедури, передбаченої Кодексом, а, як
> стверджувалось, замість цього було
> використано звичайне поштове
> відправлення (див., для порівняння,
> рішення у справі «Гакхарія проти Грузії»
> (Gakharia v. Georgia), заява №30459/13, пункт 40, від 17
> січня 2017 року). Не було жодного офіційного
> рішення чи нормативного акту, які б
> передбачали цю альтернативну форму
> вручення (див., для порівняння, рішення у
> справі «Стрижак проти України» (Strizhak
> v. Ukraine), заява №72269/01, пункт 39, від 08
> листопада 2005 року). Більше того, документи
> у матеріалах справ деяких заявників на
> національному рівні чітко вказують, що
> для відправлення заявникам документів
> мало бути використано саме рекомендовану
> кореспонденцію, а не звичайне
> невідслідковане поштове відправлення
> (див. підпункт «ii» пункту 13)».

64. Щодо
> «свавільного» суду. У справі Gusev v. Ukraine
> Гусєв проти України 25531/12 14/01/2021,
> <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-207408> ЄСПЛ вказав:
> «24.
> Суд знову заявляє, що це не його справа -
> оцінювати стверджувані помилки права чи
> фактів, допущені національними судами,
> якщо тільки і в тій мірі, в якій вони могли
> порушити права і свободи, що охороняються
> Конвенцією, - наприклад, коли у
> виняткових випадках можна сказати, що
> вони є конститутивними
> "несправедливостями", несумісними зі

> статтею 6 Конвенції. Суд не повинен діяти
 > як суд четвертої інстанції і тому не буде
 > ставити під сумнів відповідність пункту 1
 > статті 6 рішення національних судів, якщо
 > тільки їх висновки не можуть бути
 > розцінені як свавільні або явно
 > необґрунтовані (Див., наприклад, *Bochan v. Ukraine*
 > (по.2) [GC], по. 22251/08, §61, ECHR 2015).

25. Крім того, Суд

> знову заявляє, що в рішеннях національних
 > судів повинні бути належним чином
 > викладені мотиви, якими вони
 > обґрунтовуються. Ступінь застосування
 > цього обов'язку мотивувати може
 > різнитися залежно від характеру рішення
 > і повинен визначатися з урахуванням
 > обставин справи. Не вимагаючи детальної
 > відповіді на кожен аргумент, висунутий
 > заявником, це зобов'язання передбачає, що
 > сторони судового провадження можуть
 > розраховувати на отримання конкретної і
 > чіткої відповіді на аргументи, що мають
 > вирішальне значення для результату цього
 > провадження (див. *Морейра Феррейра проти*
 > *Португалії* (№2) [ВП], №19867/12, §84, ЕСПЛ 2017
 > (витяги) та подальші посилання, наведені
 > там). Таким чином, національне судове
 > рішення не може вважатися свавільним до
 > тієї міри, коли воно 1) завдає шкоди
 > справедливості розгляду, якщо 2) ніяких
 > мотивів для цього не наводиться або якщо
 > 3) наведені мотиви ґрунтуються на явній
 > фактичній або юридичній помилці,
 > допущеній відповідним національним
 > судом, що призвело до "відмови у
 > правосудді" (там же, §85).

Право на

> справедливий суд, жорстоке поведіння та
 > інші

Порушення мого з донькою права на

> справедливий суд в сукупності з правом не
 > бути дискримінованим за ознаками
 > інвалідності та малозабезпеченості,
 > ст.ст.6.1, 14 ЕКПЛ

Перша справа №212/4209/2012 (в

> окремих документах - №212/4709/2012)

65. Суддею

> Кашпрук Г.М. та ВМС, а саме:

65.1. Залишення

> позову без розгляду - відмова в
 > правосудді.

65.2. Нерозгляд до сьогодні

> позову в частині позовних вимог -
 > відмова в правосудді.

65.3. Створення

> неправомірних фінансових перешкод в
 > доступі до суду шляхом протиправних
 > вимог сплати судового збору - порушення
 > права на доступ до суду.

65.4. Нерозгляд та

> невіршення до сьогодні клопотання про
 > звільнення від сплати судового збору -
 > порушення права на справедливий суд.

65.5.

> Бездіяльність із забезпечення розгляду
 > та вирішення до сьогодні заяви про відвід
 > - порушення права на повноважний суд.

65.6.

> Повернення позовної заяви позивачам -
 > відмова в правосудді.

66. Суддями

> Залімський І.Г., Матохнюк Д.Б.,
 > Мельник-Томенко Ж.М. та ВААС (7ААС), а
 > саме:

66.1. Неповідомлення позивачок про

> час та місце розгляду справи - порушення
 > права на доступ до суду.

66.2. Нерозгляд

> апеляції з 19.03.12 до сьогодні в частині
> порушень прав Щербатої Н.М. - відмова в
> правосудді та розумного строку судового
> розгляду.
66.3. Нерозгляд з 19.03.12 до сьогодні
> клопотання про звільнення від сплати
> судового збору - порушення права на
> справедливий суд.
66.4. Бездіяльність із
> забезпечення розгляду та вирішення з
> 27.04.12 до сьогодні заяви Щербатої Н.М. у
> власних інтересах про відвід судді
> Залімському І.Г. - порушення права на
> справедливий суд.
66.5. Вирішення заяви в
> інтересах Щербатої А.В. про відвід судді
> Залімському І.Г. за участі судді
> Залімського І.Г. - з порушенням принципу
> nemo iudex in causa sua - порушення права на
> справедливий суд.
66.6. Позапроцесуальна
> відмова в розгляді вимог про визнання
> порушень ЄКПД та Конвенції ООН про права
> дитини - порушення права на доступ до
> суду.
66.7. Відмова в задоволенні
> підставної апеляції в інтересах Щербатої
> А.В. - порушення права на доступ до
> суду.
67. Суддею Залімський І.Г. та ВААС
> (7ААС) - шляхом відмови в доступі до
> матеріалів справи - порушення права на
> доступ до суду.
68. Суддею Амелін С.Є. та
> ВАСУ (ВС) а саме:
68.1. Неповідомлення
> позивачок про час та місце розгляду
> справи - порушення права на доступ до
> суду.
68.2. Протиправне створення
> фінансової перешкоди в доступі до суду
> шляхом відмови в задоволенні заяви про
> звільнення від сплати судового збору та
> вимоги його сплати - порушення права на
> доступ до суду.
68.3. Бездіяльність із
> забезпечення розгляду та вирішення з
> 29.06.12 до сьогодні заяви про відвід судді -
> порушення права на справедливий суд.
68.4.
> Повернення касації без розгляду -
> відмова в правосудді.
Друга справа
> №212/7915/2012 (№ змінений на 212/10573/2012)
69. Суддею
> Федчишен С.А. та ВМС, а саме:
69.1.
> Протиправне створення фінансової
> перешкоди в доступі до суду шляхом
> відмови в задоволенні заяви про
> звільнення від сплати судового збору та
> вимоги його сплати - порушення права на
> доступ до суду.
69.2. Неповідомлення про час
> та місце розгляду справи - порушення
> права на доступ до суду.
69.3. Вирішення
> заяви про відвід самому собі - з
> порушенням принципу nemo iudex in causa sua -
> порушення права на справедливий суд.
69.4.
> Нерозгляд до сьогодні повторного
> клопотання про звільнення від сплати
> судового збору з наданою судовою
> практикою в аналогічних справах -
> порушення права на справедливий суд.
69.5.
> Повернення позову - відмова в

> правосудді.
> 69.6. Бездіяльність з
> оприлюднення в ЄДРСР ухвал у справі від
> 30.05.12, 01.06.12, 05.06.12 до сьогодні - 3 факти
> порушення права на інформаційний доступ
> до суду.
70. Суддями Смілянець Е.С.,
> Гонтарук В.М. та Ватаманюк Р.В. та ВААС
> (7ААС) - нерозгляд вимог апеляцій від 07.06.12
> та 11.06.12 до сьогодні в частині визнання
> порушень суддею Федчишеним С.А. мого
> права на доступ до суду, гарантованого
> ст.6.1 ЄКПЛ - порушення права на доступ до
> суду та розумного строку судового
> розгляду.
71. Суддею Борисюк І.Е. та ВМС, а
> саме:
71.1. Неповідомлення про час та місце
> розгляду справи - порушення права на
> доступ до суду.
71.2. Відкриття скороченого
> провадження у справі - порушення права
> на справедливий суд.
71.3. Залишення позову
> без розгляду - відмова в правосудді.
71.4.
> Бездіяльність з оприлюднення в ЄДРСР
> ухвали у справі від 30.07.12р. до сьогодні -
> порушення права на інформаційний доступ
> до суду.
72. Суддями Совгира Д.І., Курко О.П.,
> Матохнюк Д.Б. та ВААС (7ААС), а саме:
72.1.
> Відмова в визнанні протиправним
> відкриття судом І інстанції скороченого
> провадження - порушення права на
> справедливий суд.
72.2. Нерозгляд з 13.08.12 до
> сьогодні апеляційної вимоги визнати
> порушення суддею Борисюк І.Е. мого права
> на доступ до суду, гарантованого ст.6.1
> ЄКПЛ - порушення права на доступ до суду
> та розумного строку судового розгляду.
73.
> Суддею Пасічник С.С. та ВАСУ (ВС), а
> саме:
73.1. Відмова в розгляді касації про
> визнання протиправним відкриття судом І
> інстанції скороченого провадження та
> апеляційного погодження з таким рішенням
> - порушення права на справедливий
> суд.
73.2. Нерозгляд з 14.11.12 до сьогодні
> касаційної вимоги визнати порушення
> суддею Борисюк І.Е. мого права на доступ
> до суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ -
> порушення права на доступ до суду та
> розумного строку судового розгляду.
74.
> Суддею Романчук Р.В. та ВМС, а саме:
74.1.
> Безмотивна відмова в позові про визнання
> порушень ст.1 Протоколу 1 та ст.10 ЄКПЛ -
> порушення права на справедливий суд.
74.2.
> Безмотивна відмова в позові про
> зобов'язання відповідача надати
> помісячний розрахунок суми пенсії, яку я
> отримувала б без перерахунку, за період з
> дати перерахунку (переведення на інший
> вид пенсії) по день розгляду справи -
> порушення права на справедливий суд.
75.
> Суддею Боровицький О.А. та ВААС (7ААС), а
> саме:
75.1. Створення фінансових перешкод в
> доступі до суду шляхом відмови в
> клопотанні про звільнення від сплати

> судового збору та протиправних вимог
> сплати судового збору – порушення права
> на доступ до суду.
75.2. Нерозгляд з 08.07.13 до
> сьогодні апеляційної та позовної вимог
> про визнання порушень ЕКПЛ – порушення
> права на доступ до суду та розумного
> строку судового розгляду.
75.3. Повернення
> апеляції без розгляду – відмова в
> правосудді.
75.4. Суддями Боровицький О.А.,
> Сапальова Т.П., Полотнянко Ю.П. та ВААС
> (7ААС), а саме протиправне скасування
> постанови суду першої інстанції в
> частині задоволення позову про стягнення
> моральної шкоди та безмотивна відмова в
> підставному позові про стягнення
> моральної шкоди – порушення права на
> справедливий суд.
76. Суддею Голяшкін О.В.
> та ВАСУ, а саме:
76.1. Створення фінансових
> перешкод в доступі до суду шляхом відмови
> в клопотанні про звільнення від сплати
> судового збору та протиправних вимог
> сплати судового збору – порушення права
> на доступ до суду.
76.2. Повернення касації
> без розгляду – відмова в правосудді.
76.3.
> Нерозгляд з 5.11.13 до сьогодні касаційної
> вимоги визнати порушення суддею
> Боровицьким О.А. мого права на доступ до
> суду, гарантованого ст.6.1 ЕКПЛ –
> порушення права на доступ до суду та
> розумного строку судового розгляду.
>
Третя справа №212/11100/2012
77. Суддею Сало Т.В.
> та ВМС, а саме:
77.1. Неповідомлення про час
> та місце розгляду справи – порушення
> права на доступ до суду.
77.2. Залишення
> позову без розгляду – відмова в
> правосудді.
78. Суддею Вілоус О.В. та ВААС
> (7ААС) а саме:
78.1. Створення фінансових
> перешкод в доступі до суду шляхом відмови
> в клопотанні про звільнення від сплати
> судового збору – порушення права на
> доступ до суду.
78.2. Створення фінансових
> перешкод в доступі до суду шляхом
> протиправних вимог сплати судового збору
> – порушення права на доступ до суду.
79.
> Нерозгляд з 28.08.12 до сьогодні апеляційної
> та позовної вимог про визнання порушень
> ЕКПЛ – порушення права на доступ до суду
> та розумного строку судового
> розгляду.
79.1. Повернення апеляції без
> розгляду – відмова в правосудді.
80.
> Суддею Амелін С.Є. та ВАСУ (ВС), а саме:
80.1.
> Нерозгляд з 14.11.12 до сьогодні клопотання
> по звільнення від сплати судового збору –
> порушення розумного строку судового
> розгляду.
80.2. Протиправна відмова в
> розгляді касації – відмова в
> правосудді.
80.3. Нерозгляд з 14.11.12 до
> сьогодні вимог про визнання порушення

> суддею Білоусом О.В. щодо мене права на
> доступ до суду, ч.1 ст.6 ЕКПЛ, та права не
> бути підданою жорстокому поводженню, ст.3
> ЕКПЛ шляхом покладення на мене обов'язку
> зі сплати судового збору, в той час як за
> станом здоров'я, в гіпсі, я ОЧЕВИДНО була
> позбавлена такої фізичної можливості -
> порушення права на доступ до суду та
> розумного строку судового
> розгляду.

Четверта справа №212/7917/2012

> (№зміненний на 212/10464/2012)

81. Суддею Король

> О.П. та ВМС, а саме:

81.1. Неповідомлення про

> час та місце розгляду справи - порушення

> права на доступ до суду.

81.2. Нерозгляд з

> 28.05.12 до сьогодні клопотання по

> звільнення від сплати судового збору-

> порушення розумного строку судового

> розгляду.

81.3. Створення фінансових

> перешкод в доступі до суду шляхом

> протиправних вимог сплати судового збору

> - порушення права на доступ до суду.

81.4.

> Бездіяльність із забезпечення розгляду

> заяви по відвід з 05.06.12 до сьогодні -

> порушення права на справедливий суд.

82.

> Суддями Ватаманюк Р.В., Смілянець Е.С.,

> Сторчак В.Ю. та ВААС (7ААС), а саме

> нерозгляд з 07.06.12 до сьогодні судової

> вимога про визнання порушення наших прав

> на доступ до суду та на безсторонній суд,

> гарантованих ст.6.1 ЕКПЛ, суддею Королем

> О.П. - порушення права на доступ до суду

> та розумного строку судового розгляду.

83.

> Суддею Борисюк І.Е. та ВМС, а саме:

83.1.

> Неповідомлення про час та місце розгляду

> справи - порушення права на доступ до

> суду.

83.2. Залишення позову без розгляду -

> відмова в правосудді.

83.3. Відкриття

> скороченого провадження у справі -

> порушення права на справедливий суд.

83.4.

> Бездіяльність з оприлюднення в ЄДРСР

> ухвали у справі від 30.07.12 до сьогодні -

> порушення права на інформаційний доступ

> до суду.

83.5. Вирішення заяви про відвід та

> самовідвід самій собі - з порушенням

> принципу nemo iudex in causa sua - порушення права

> на справедливий суд.

84. Суддями Сторчак В.

> Ю., Полотнянко Ю.П., Смілянець Е.С. та ВААС

> (7ААС), а саме:

84.1. Безмотивна відмова в

> частині апеляційних вимог- порушення

> права на справедливий суд.

85. Нерозгляд з

> 16.08.12 до сьогодні судової вимоги про

> визнання порушень суддею Борисюк І.Е.

> щодо нас ст.10 та ст.1 Протоколу 1 в

> сукупності зі ст.14 ЕКПЛ, а також ч.1 ст.6

> ЕКПЛ - порушення права на доступ до суду

> та розумного строку судового розгляду.

86.

> Суддею Кашпрук Г.М. та ВМС, а саме

> призначення розгляду справи в

> скороченому провадженні - порушення

> права на справедливий суд.

87. Суддею

> Матохонюк Д.Б. та ВААС (7ААС), а саме:

87.1.

> Неповідомлення про час та місце розгляду
> справи - порушення права на доступ до
> суду.

87.2. Відмова в розгляді та повернення

> апеляції - відмова в правосудді.

88.

> Судьями Стародуб О.П., Ємельянова В.І.,
> Рецебуринський Ю.Й. та ВАСУ (ВС), а саме:

88.1.

> Протиправна відмова в задоволенні
> касаційних вимог - порушення права на
> справедливий суд та на доступ до суду.

88.2.

> Розгляд касації з 07.02.13 до 04.03.15, тобто,
> протягом двох років та 25 днів - порушення
> розумного строку судового розгляду.

88.3.

> Протиправна відмова в розгляді касації -
> порушення права на справедливий суд та на
> доступ до суду.

88.4. Розгляд касації з 21.03.13

> до 04.03.15, тобто, протягом одного року 11

> місяців та 11 днів - порушення розумного

> строку судового розгляду.

89. Суддею Жмудь

> О.О. та ВМС, а саме:

89.1. Призначення

> розгляду справи в скороченому
> провадженні - порушення права на
> справедливий суд.

89.2. Бездіяльність із

> забезпечення виконання 3х судових рішень

> від 09.06.15, 27.08.15 та 29.09.15 про витребування

> від відповідача доказів, включно

> неподання цих рішень до примусового

> виконання - порушення права на

> справедливий суд.

89.3. Створення

> фінансових перешкод в доступі до суду

> ухвалами від 25.01.16 та від 01.08.16 шляхом

> покладення витрат на проведення

> судово-економічної експертизи на мене -

> порушення права на справедливий суд та на

> доступ до суду.

89.3.1. Ми вважаємо, що

> рішення суду від 25.01.16 та від 01.08.16 є

> помилковими і порушують наші права

> людини ось чому.

По-перше, я клопотала про

> експертизу лише тому, що протягом

> ЧОТИРЬОХ РОКІВ (на той час, зараз -

> ДЕВ'ЯТИ РОКІВ) не могла добитись від ПФУ

> розрахунку втраченої пенсії: вони

> безкарно не виконали двох рішень суду про

> витребування такого розрахунку, і суд не

> покарав їх за це ніяк, і не подав жодної з

> двох власних ухвал до примусового

> виконання, як я просила. Це означає, що

> прямим винуватцем призначення

> експертизи є ПФУ. А витрати суд поклав на

> жертву! Такий факт є прямим порушенням

> принципу справедливості суду.

По-друге,

> jura novit curia - суду було відомо, що витрати

> на експертизу не закладені урядом в

> корзину прожиткового мінімуму, відтак, не

> забезпечені державою юридично і не

> фінансуються нею. Це означає, що витрат на

> експертизи уряд не надає нікому в складі

> жодної пенсії чи іншої соціальної

> виплати, і їх не отримує жодний пенсіонер,

> і я теж.

По-третє, за матеріалами справи

> суд був обізнаний, що моя пенсія ледве

> сягала 40% прожиткового мінімуму на двох з

> дитиною, тобто 1/5 ПМ на людину, а розцінки

> на експертизу тоді починались від
> половини розміру моєї пенсії. Я не мала і
> не маю дотепер об'єктивної можливості
> сплатити за експертизу – при всьому
> бажанні.

89.4. Унеможливлення виконання
> судового рішення про проведення
> судово-економічної експертизи з 25.01.16 до
> сьогодні у формі бездіяльності з
> розгляду судом до сьогодні клопотання
> експертної установи – порушення права на
> справедливий суд та на виконання
> судового рішення.

90. Суддею Сторчак В.Ю. та
> ВААС (7ААС), а саме:

90.1. Бездіяльність із
> забезпечення розгляду заяви по відвід з
> 27.04.15 до сьогодні – порушення права на
> справедливий суд.

90.2. Розгляд справи
> неповноважним судом – порушення права на
> справедливий суд та на доступ до суду.

90.3.
> Протиправна відмова в розгляді апеляції
> – порушення права на справедливий суд та
> відмова в правосудді.

91. Суддями Мороз
> Л.Л., Бучик А.Ю., Рибачук А.І. та ВАСУ (ВС), а
> саме:

91.1. Нерозгляд до сьогодні
> клопотання та незабезпечення судом
> надання нам публічної правової допомоги
> – порушення права на справедливий суд та
> на доступ до суду.

91.2. Бездіяльність з
> розгляду заяви про нововиявлені
> обставини з 17.03.16 до 31.07.19, тобто, протягом
> трьох років чотирьох місяців та 14 днів –
> порушення розумного строку судового
> розгляду.

91.3. Нерозгляд до сьогодні заяви
> про нововиявлені обставини від 17.03.16,
> тобто, протягом 4 років 11 місяців і 21 дня;
> натомість, розгляд та включення в текст
> ухвали по нашій справі обставин та
> рішення якоїсь іншої справи замість
> нашої – порушення права на справедливий
> суд та розумного строку судового
> розгляду.

92. Суддею Медяна Ю.В. та ВС, а
> саме:

92.1. Незабезпечення нам судом
> публічної правової допомоги та відмова в
> її забезпеченні – порушення права на
> справедливий суд та на доступ до
> суду.

92.1.1. Це порушення наявне в кожній з
> чотирьох судових справ в кожному
> судовому засіданні. Це ж стосується,
> зокрема, і судової справи 212/10464/2012, коли
> суддя Медяна Ю.В. допустила щонайменше 4
> факти таких порушень: жодного разу не
> повідомила ВМЦБВПД про слухання справи, в
> якій призначена публічна правова
> допомога; коли вона відмовила в
> забезпеченні публічної правової
> допомоги з неправдивої причини начебто
> неподання заяви до ВМЦБВПД; а потім ще й
> відмовила в розгляді заяв про
> забезпечення правовою допомогою,
> мотивуючи відсутністю підпису, що
> вимагався ВІДОМЧИМ НАКАЗОМ (!), коли
> відмовила адвокату Кадочникову А.О. в
> допуску до справи при наявності двох
> довіреностей від кожної позивачки,
> засвідчених за приписами ЄСПЛ. Мають
> місце порушення права інвалідів на
> справедливий суд в частині права на

> правову допомогу, ст.6.1 в сукупності зі
> ст.14 ЄКПЛ та зловживання правами суддею
> Медяною Ю.В., ст.17 ЄКПЛ.

92.2. Відмова 06.08.20 в
> розгляді наших клопотань про
> забезпечення судом надання нам з донькою
> публічної правової допомоги - порушення
> права на справедливий суд та на доступ до
> суду.

92.2.1. Ухвалою від 06.08.20
> <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90829456> суддя Медяна Ю.В.
> відмовила нам в розгляді наших клопотань
> про допуск до участі в справі нашого
> адвоката Кадочнікова А.О., та повернула їх
> без розгляду, мотивуючи так:

(i)
> «Відповідно до ч. 7, 8 та 9 ст. 44 КАС України
> документи (в тому числі процесуальні
> документи, письмові та електронні докази
> тощо) можуть подаватися до суду, а
> процесуальні дії вчиняються учасниками
> справи в електронній формі з
> використанням Єдиної судової
> інформаційно-телекомунікаційної
> системи, за винятком випадків, визначених
> цим Кодексом.

(ii) Якщо документи
> подаються учасниками справи до суду або
> надсилаються іншим учасникам справи в
> електронній формі, такі документи
> скріплюються кваліфікованим цифровим
> підписом учасника справи (його
> представника). Якщо документи подаються
> учасниками справи до суду або
> надсилаються іншим учасникам справи в
> паперовій формі, такі документи
> скріплюються власноручним підписом
> учасника справи (його представника).

(iii)
> На підставі наказу Державної судової
> адміністрації України від 01червня 2020року
> №247 «Про запровадження в дослідну
> експлуатацію підсистем "Електронний суд"
> та "Електронний кабінет"» із 1 червня 2020
> року в дослідну експлуатацію підсистеми
> "Електронний суд" та "Електронний кабінет"
> (далі Підсистеми) у всіх місцевих та
> апеляційних судах України (крім
> Київського апеляційного суду) та
> Касаційному адміністративному суді у
> складі Верховного Суду та учасникам
> процесу слід дотримуватись вимог,
> визначеними в Положенні про
> автоматизовану систему документообігу
> суду, затвердженому рішенням Ради суддів
> України від 26.11.2010 №30 (із змінами), у
> частині функціонування підсистем.

(iiii)
> Як вбачається з поданих позивачами заяв,
> вони не підписані з використанням
> кваліфікованого електронного підпису, не
> подані через систему «Електронний суд», а
> лише направлені на електронну пошту суду
> від імені заявників, що дає підстави
> вважати їх непідписаними.

(iiiii)
> Дослідивши наведені заяви, заслухавши
> думку представника відповідача, суд
> дійшов висновку про повернення наведених
> заяв без розгляду.

у х в а л и в:
Заяви
> позивачів Щербатої Наталі Михайлівни,
> Щербатої Анастасії Віталіївни повернути
> без розгляду».

92.3. Аналізуючи цей дивний
> документ, ми не погоджуємось з ним
> виходячи з таких аргументів:

Аргумент

> 1

Відповідно до ст.18.13 КАСУ, «13. Положення
> про Єдину судову
> інформаційно-телекомунікаційну систему
> затверджується Вищою радою правосуддя за
> поданням Державної судової
> адміністрації України та після
> консультацій з Радою суддів України».

Станом на сьогодні вказане Положення ще
> не створене і не затвержене; існує лише
> проект Положення про Єдину судову
> інформаційно-телекомунікаційну систему,
> оприлюднений Вищою радою правосуддя (ВРП)
> за посиланням <https://hcj.gov.ua/page/yesits>.

Це
> означає, що будь-які інші нормативні
> врегулювання питання, якщо вони існують,
> є «від балди», ultra vires, свавіллям, і не
> можуть застосовуватися ніким. Це означає,
> що наразі легальна ЄСІТС взагалі не
> існує, і ніхто не може вимагати від нас її
> застосування, тим більше, суд.

Аргумент

> 2

Відповідно до підпункту 15 абз.2 пункту 1
> Розділу VII «Перехідні положення» КАС
> України, «Єдина судова
> інформаційно-телекомунікаційна система
> починає функціонувати через 90 днів з дня
> опублікування Державною судовою
> адміністрацією України у газеті "Голос
> України" та на веб-порталі судової влади
> оголошення про створення та забезпечення
> функціонування Єдиної судової
> інформаційно-телекомунікаційної
> системи».

Станом на час звернення з
> позовною заявою у цій справі ЄСІТС
> функціонувати не почала.

1 березня 2019
> року, в газеті "Голос України" (№42 (7048) від
> 01.03.2019) опубліковано повідомлення про
> відкликання ДСА України оголошення,
> опублікованого в газеті "Голос України"
> (№229 (6984) від 01.12.2018) щодо створення та
> забезпечення функціонування Єдиної
> судової інформаційно-телекомунікаційної
> системи. В повідомленні йдеться про те, що
> відповідно до рішення Вищої ради
> правосуддя від 28.02.2019 № 624/0/15-19 та
> враховуючи результати обговорення з
> судами, іншими органами та установами
> системи правосуддя питання необхідності
> відтермінування початку функціонування
> Єдиної судової
> інформаційно-телекомунікаційної системи
> (ЄСІТС), Державна судова адміністрація
> України відкликає оголошення
> опублікованого в газеті "Голос України"
> (№229 (6984) від 01.12.2018).

Водночас

> зазначається, що про початок
> функціонування Єдиної судової
> інформаційно-телекомунікаційної системи
> буде повідомлено додатково.

Таким чином,

> після публікації цього оголошення зміни,
> передбачені Законом України "Про
> внесення змін до Господарського
> процесуального кодексу України,
> Цивільного процесуального кодексу
> України, Кодексу адміністративного
> судочинства України та інших
> законодавчих актів", пов'язані з
> початком функціонування ЄСІТС, не
> набувають чинності.

На сайті ВРП за

> посиланням

> <https://hcj.gov.ua/news/stvorennya-ta-zapusk-yesits-perebuvaeye-na-kontroli-vyshchoyi-rady-pravosuddya>

> розміщене інтерв'ю від 30.06.2020 «Створення

> та запуск ЄСІТС перебуває на контролі

> Вищої ради правосуддя», в якому заступник

> Голови Вищої ради правосуддя Олексій

> Малавацький розповідає про МАЙБУТНІ

> переваги від МАЙБУТНЬОГО запровадження

> ЄСІТС.

Це означає, що наразі не існує

> закону, який дозволяє функціонування

> ЄСІТС, і ніхто – включно суди – не вправі

> використовувати цю систему.

Аргумент

> 3

Наказ Державної судової адміністрації

> від 01.06.2020 №247 «Про запровадження в

> дослідну експлуатацію підсистем

> "Електронний суд" та "Електронний кабінет"

> запровадив дослідну експлуатацію ЄСІТС

> та її Підсистем в ряді судів. Це далеко не

> перший наказ – першим був наказ №367 від

> 23.03.17 про запровадження дослідної

> експлуатації, його змінив наказ №628 від

> 22.12.18 про тестування підсистеми, а тепер

> знову дослідна експлуатація за наказом

> №247 від 01.06.20. Чотири роки просто

> просираються народні гроші. І жоден з цих

> наказів не був офіційно оприлюднений, а

> відтак, не може застосовуватися.

Аргумент

> 4

Дослідну експлуатацію ЄСІТС та її

> Підсистем КАСУ не передбачає. Це означає,

> що дослідна експлуатація взагалі не може

> бути запроваджена, а її незастосування не

> тягне жодних юридичних

> наслідків.

Аргумент 5

Юридична дефініція

> «кваліфікований цифровий підпис»,

> застосована в ухвалі від 06.08.20, не існує не

> тільки в тих нормативах, на які послалася

> суддя Медяна Ю.В. – її не існує і ніколи не

> існувало ні в праві, ні в природі; – хіба,

> може, в уяві судді Медяної Ю.В.

Натомість,

> термін «електронний цифровий підпис» є

> терміном закону України «Про електронний

> цифровий підпис», який втратив чинність

> 07.11.18.

Це означає, що жодні з термінів та

> процедур, визначених в КАСУ за законом

> України «Про електронний цифровий

> підпис», не є дійсними і не можуть

> застосовуватися ніким.

Аргумент 6

На

> даний час в Україні діє закон «Про

> електронні довірчі послуги», який

> визначив:

ст.1.1: «12) електронний підпис –

> електронні дані, які додаються

> підписувачем до інших електронних даних

> або логічно з ними пов'язуються і

> використовуються ним як підпис; 13)

> електронні дані – будь-яка інформація в

> електронній формі».

Це означає, що форму

> і спосіб електронного =цифрового (це

> синоніми) підпису обирає виключно

> підписувач.

Аргумент 7

Слова «учасникам

> процесу слід дотримуватись вимог,

> визначеними в Положенні про

> автоматизовану систему документообігу
> суду, затвердженому рішенням Ради суддів
> України від 26.11.2010 №30 (із змінами), у
> частині функціонування підсистем»
> відсутні в наказі ДСА України від 01червня
> 2020 року №247, хоча це вказує суддя Медяна
> Ю.В. Схоже, суддя скомпонувала цитоване
> речення з різних джерел, пославшись на
> наказ ДСА №247 як на джерело шматка тексту
> з іншого документу, тобто,
> сфальсифікувала факти.

Аргумент

> 8

Відомчий наказ ДСА від 01.06.2020 №247, як,
> власне, будь-який відомчий наказ, не може
> покладати жодних обов'язків ні на кого: ні
> на суд, ні на сторін - це не його
> компетенція, це професія закону, - і не
> тягне жодних юридичних наслідків. А
> привласнення функцій законодавця,
> всупереч ст.19.2 Конституції України,
> називається узурпацією влади і тягне
> кримінальну відповідальність.

Аргумент

> 9

Жоден із законів чи інших приписів
> права, що мають силу джерел права, не
> покладає на жодну приватну особу, включно
> мене та доньку, обов'язку скріплювати
> жодні документи кваліфікованим
> електронним підписом - такий тип підпису
> застосовується на договірних
> засадах.

Аргумент 10

Не існує жодного

> закону чи інших приписів права, що має
> силу джерел права, який надає хоча б
> комусь підстави вважати документ
> непідписаним лише тому, що він не містить
> кваліфікованого електронного підпису.
> Схоже, ця ідея народилась в хворобливій
> уяві судді Медяної Ю.В.

Аргумент 11

В

> Україні унормоване питання форми підпису
> як компоненту усіх видів електронних
> звернень; це унормування прямо забороняє
> будь-кому вимагати від авторів таких
> звернень скріплювати їх електронним
> цифровим підписом; натомість, підписувач
> наділений правом обирати будь-які
> електронні дані в якості власноручного
> електронного підпису (ст.5.7 закону
> України «Про звернення громадян», ст.1.12, 13
> закону України «Про електронні довірчі
> послуги»).

Єдиний актуальний закон

> загальної дії «Про звернення громадян»
> дозволив з 2015 року подання електронних
> звернень з метою захисту прав без
> цифрового електронного підпису (на даний
> час - кваліфікованого електронного
> підпису):

ст.5.6: «Письмове звернення також

> може бути надіслане з використанням
> мережі Інтернет, засобів електронного
> зв'язку (електронне звернення)».

ст.5.7:

> «Застосування електронного цифрового
> підпису при надсиланні електронного
> звернення не вимагається».

Аргумент

> 12

Суддя Медяна Ю.В. без проблем

> ідентифікувала наше з донькою авторство
> заяв, вказавши про це в ухвалі. Але підпис
> на документі служить єдиній меті:
> ідентифікувати автора та відмежувати

- > анонімні листи. Виникає питання: а яка ж
- > тоді СПРАВЖНЯ причина повернення заяв?
- > Насправді, стверджувана суддею
- > відсутність підпису є лише зачіпкою для
- > уможливлення незабезпечення нам судом
- > публічної правової допомоги і, зрештою,
- > за відсутності адвоката позбавлення нас
- > повністю доступу до суду.

Крім того,

- > законом не передбачені повноваження суду
- > повертати без розгляду клопотання у
- > справі; вони мають бути розглянуті по
- > суті, чого не було в цій
- > ситуації.

Висновок

Наведені аргументи в

- > сукупності доводять, що повернення заяв з
- > причини відсутності на них ЕЦП є не
- > просто порушенням закону, а зловживанням
- > правами суддею Медяною Ю.В. з метою
- > позбавити нас доступу до суду та судового
- > захисту наших прав, ст.17 ЕКПЛ.

92.4.

- > Неповідомлення сторін про час та місце
- > судового розгляду - порушення права на
- > доступ до суду.

92.4.1. Суд, щонайменше який

- > має право розгляду питань фактів, має
- > надати стороні по справі інформацію про
- > час та місце розгляду її справи та надати
- > їй можливість відстоювати свою позицію
- > перед судом. Якщо цього не відбулося, має
- > місце порушення. В цій справі таких
- > порушень чимало. Це ж стосується, зокрема,
- > і судової справи 212/10464/2012, коли повістки
- > направлялись ПІСЛЯ судового розгляду, а
- > потім ще й покладені в основу судового
- > рішення як надіслані вчасно. В ухвалі від
- > 22.10.20 суддя Медяна Ю.В. вказує про
- > своєчасне вручення повісток позивачкам,
- > завідомо знаючи, що це неправда. Цей факт
- > є ще й зловживанням правами, ст.17 ЕКПЛ.

92.5.

- > Залишення позову без розгляду - відмова
- > в правосудді.

92.6. Бездіяльність з

- > розгляду справи з 27.09.19 до 22.10.20, тобто,
- > протягом одного року та 26 днів -
- > порушення розумного строку судового
- > розгляду.

92.6.1. Справа за пенсію перебуває

- > в судах вже майже 9 років, що саме по собі
- > порушує розумний строк її розгляду. Крім
- > того, було чимало тривалих періодів, коли
- > або нічого в справі не відбувалося, або
- > відбувалося формально без жодної користі
- > для спору. Це ж стосується, зокрема, і
- > справи 212/10464/2012. В ній кілька періодів
- > просто нічого не відбувалося, а останніх
- > півтора року суддя Медяна Ю.В. формально
- > засідання призначала, але не вчинила
- > жодної корисної для розгляду справи дії.
- > Тому мають місце порушення права
- > інвалідів на справедливий суд в частині
- > розумного строку розгляду справи, ст.6.1 в
- > сукупності зі ст.14 ЕКПЛ.

92.7. Ненадання

- > доступу до матеріалів справи - порушення
- > права на доступ до суду.

92.7.1. Кожен має

- > право на ознайомлення з матеріалами
- > справи, щоб надати свої контраргументи,
- > які мають бути вислухані та враховані
- > судом. Кілька разів це право порушене і в
- > цій справі. Це ж стосується, зокрема, і
- > судової справи 212/10464/2012, коли ВМС протягом
- > п'яти років відмовляє в доступі
- > позивачкам до матеріалів справи, а ВТУДСА

> ігнорує всі скарги. Суддя Медяна Ю.В. так
> само проігнорувала кілька прямих
> звернень до неї і не забезпечила
> процесуальної справедливості у справі,
> коли не тільки не надала позивачкам
> доступу до матеріалів справи, а ще й
> мотивувала рішення про закриття їм
> доступу до суду документами, невідомими
> позивачкам, і не надала їм можливості
> подати свої контраргументи. Тут наявне
> зловживання правами суддею Медяною Ю.В.,
> ст.17 ЄКПЛ.

93. Голови ВМС Михайленко А.В. та
> Гайду Г.В., керівники апарату суду тодішня
> Гудемчук Н.Й. та теперішній Цибко О.В., а
> саме ненадання доступу до матеріалів
> справи - порушення права на доступ до
> суду.

Жорстоке поведіння

94. Порушення

> права не бути підданим жорстокому
> поведінню, ст.3, в сукупності зі ст.14
> ЄКПЛ.

94.1. Суддя Медяна Ю.В. постійно
> вимагала особистої явки
> позивачок-інвалідів в судові засідання. І
> це всупереч стану здоров'я, доглядом за
> престарілою лежачою матір'ю,
> коронавірусом, врешті-решт. Уряд приймає
> рішення і кричить на кожному кроці, щоб
> вразливі категорії залишались вдома, а
> суддя вимагає їх явки в суд! Що, вона не
> знає рішень уряду? І «в упор» не помічає
> повідомлень в кожному листі про
> неможливість явки. І адвоката не
> допускає. І заяви про правову допомогу
> або футболить, або повертає без розгляду.
> І їй плювати на стару безпорадну важко
> хвору людину-інваліда, майже сліпу і
> глуху, неходячу, яку вона вимагає
> покинути напризволяще і йти до суду. Таке
> поведіння не лише порушує право на
> справедливий суд - воно є психологічним
> і юридичним катуванням, жорстоким
> поведінням як щодо престарілого
> інваліда, так і нас, членів її родини, від
> яких вона жорстоко вимагає покинути ради
> суду таку людину. Має місце жорстоке
> поведіння, ст.3, в сукупності зі ст.14
> ЄКПЛ.

Усі чотири вказані судові справи в
> сукупності

95. Оскільки суд припустився
> стількох порушень права на справедливий
> суд, він також є відповідальним за ті ж
> порушення ПФУ, які ми оскаржили до суду -
> ст.1 Протоколу 1, ст.4.1 ст.8.2 та 10, ст.17 в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ. Відповідальними
> за ці порушення є усі і кожен із суддів,
> задіяних в справах і вказаних вище, а
> також усі суди, в яких перебували
> справи.

Порушення, допущені ВМЦБВПД:

96.

> Порушення права на справедливий суд в
> частині права на правову допомогу, ст.6.1 в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ.

96.1. Ненадання

> публічної правової допомоги особі, якій
> це право належить по закону, порушує
> право на справедливий суд. Протягом 5,5
> років ВМЦБВПД імітував надання мені
> публічної правової допомоги, але не
> надав. Жодного процесуального документа
> не складено - а це основна потрібна
> допомога. І пропонують самим складати.
> Лише нещодавно адвокат Кадочников А.О.,
> дякую йому, вперше склав апеляцію, і

> грамотну. З 2016 року просила скласти позов
> в новій за 3 роки (зараз вже майже 5)
> редакції, апеляцію на ухвалу про
> експертизу - немає. Врешті решт, навіть
> довіреності відмовили засвідчити. Мають
> місце порушення права інвалідів на
> справедливий суд в частині права на
> правову допомогу, ст.6.1 в сукупності зі
> ст.14 ЕКПЛ та зловживання правами ВМЦЕВПД,
> ст.17 ЕКПЛ.

III. Вимоги

A. Вимоги про

> встановлення порушень ЕКПЛ

За практикою

> ЕСПЛ, заявник(ця) не подає суду окремих
> вимог про встановлення порушень ЕКПЛ -
> достатньо викласти стверджені
> порушення, за наслідком розгляду яких суд
> встановлює ті чи інші порушення чи
> відмовляє в них.

Враховуючи, що в Україні

> такої практики немає, я прошу суд
> встановити УСІ стверджені порушення
> ЕКПЛ щодо мене та моєї доньки Щербатої
> А.В. як осіб з інвалідністю 2 групи,
> вказані в цій заяві.

97. Прошу суд

> встановити порушення моїх та моєї доньки
> Щербатої А.В. прав людини:

97.1. КМУ та ВРУ -

>

- ст.1 Протоколу 1 в сукупності зі ст.14 ЕКПЛ

> - 1) обмеженням розміру пенсії законом

> України «Про пенсійне забезпечення», 2)

> обмеженням розміру пенсії законом

> України «Про загальнообов'язкове

> державне пенсійне страхування», 3)

> встановленням антиконституційних умов

> та формули розрахунку пенсії законом

> України «Про загальнообов'язкове

> державне пенсійне страхування», 4)

> подвійним оподаткуванням відкладеної

> зарплати у формі пенсійних внесків

> шляхом фінансування ними витрат ПФУ, 5)

> фейкових БПМ, що є меншими від ФПМ, в

> законах про державний бюджет на 2005-2021

> роки;

- ст.8 в сукупності зі ст.14 ЕКПЛ -

> ухваленням та некасуванням до сьогодні

> неякісного закону України «Про

> загальнообов'язкове державне пенсійне

> страхування»;

- ст.ст.4, 14 ЕКПЛ -

> створенням та довготривалим

> некасуванням неякісного закону України

> «Про загальнообов'язкове державне

> пенсійне страхування», який встановив

> рабство пенсійного народу України ;

-

> ст.ст.6.1, 14 ЕКПЛ - 1) ухваленням та

> некасуванням до сьогодні неякісного

> закону про розгляд відводу судом, якому

> заявлений відвід; 2) ухваленням та

> некасуванням до сьогодні неякісного

> закону про можливість залишення позову

> без розгляду; 3) ухваленням та

> некасуванням до сьогодні неякісного

> закону про запровадження ЄСІТС та

> обов'язковості ЕЦП; 4) ухваленням та

> некасуванням до сьогодні неякісного

> закону про можливість судового розгляду

> без повідомлення сторін.

97.2. КМУ - ст.6.1

> ЕКПЛ, бездіяльністю із забезпечення

> кожному юридичного та фінансового

> доступу до електронного суду у формі

> ЄСІТС - ні в регулюванні прожиткового

> мінімуму, ні в законах про бюджет, ні

> деінде.

97.3. ПФУ в особі правління ПФУ -

> ст.ст. 1 Протоколу 1, 14 ЄКПЛ, ухваленням ultra
> vires та нескасуванням до сьогодні
> неякісного «закону» - постанови від 25.11.05
> №22-1.

97.4. ДСА - ст.ст.6.1, 14, 17 ЄКПЛ - 1)

> ухваленням ultra vires та нескасуванням
> останнього до сьогодні неякісних
> «законів» - наказів №367 від 23.03.17, №628 від
> 22.12.18, №429 від 26.04.19, №247 від 01.06.20; 2)
> забезпеченням повноцінного
> функціонування підсистем ЄСІТС під
> легендою тестувань та досліджень.

97.5.

> ВОПФУ (відповідач) -

- ст.1 Протоколу 1 в
> сукупності зі ст.ст.14 та 17 ЄКПЛ - 1)
> таємним позбавленням мене пенсії по
> інвалідності в розмірі за віком,
> призначеної за законом України «Про
> пенсійне забезпечення», з 01.01.2004 до
> сьогодні; 2) відмовою Ленінського ПФУ,
> рішенням від 03.06.09 року, в призначенні
> мені пенсії по інвалідності в розмірі за
> віком, надбавки на неповнолітню дитину та
> підвищення до пенсії за постановою КМУ
> від 11.03.2009 року №198; 3) ненаданням
> інформаційного доступу до права
> власності - 8 фактів, викладених вище; 4)
> незабезпеченням пенсії в розмірах не
> менше ФПМ та 2хФПМ, сімейної складової на
> дитину в розмірі ФПМ, а за час
> інвалідності - 2хФПМ, доплати до пенсії
> на догляд як одинокому інваліду в розмірі
> ФПМ; 5) відмовою в призначенні пенсії по
> інвалідності в розмірі за віком, надбавки
> на неповнолітню дитину та підвищення до
> пенсії за постановою КМУ від 11.03.2009 року
> №198;

- ст.6.1 в сукупності зі ст.14 та 17 ЄКПЛ -

> 1) порушенням права на доступ до суду в
> частині отримання інформації, необхідної
> для судового захисту прав; 2) невиконання
> двох судових рішень протягом понад 5
> років; 3) завідомо протиправне подання
> апеляції без можливості сплати судового
> збору для затягування справи - порушення
> розумного строку судового розгляду;

-

> ст.8.2 та 10 в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ -

> порушення права на приватне життя та на
> свободу висловлювань в частині отримання
> інформації;

- ст.4.1 в сукупності зі ст.14

> ЄКПЛ - утриманням мене та моєї доньки,
> разом з усіма простими пенсіонерами, в
> рабстві.

97.6. Судами та суддями:

97.6.1. перша

> справа №212/4209/2012 (в окремих документах -
> №212/4709/2012):

- суддею Кашпрук Г.М. та ВСМ -

> ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)
> залишенням позову без розгляду; 2)
> нерозглядом до сьогодні позову в частині
> позовних вимог 3) створенням
> неправомірних фінансових перешкод в
> доступі до суду шляхом прогиправних
> вимог сплати судового збору; 4)
> нерозглядом та невирішенням до сьогодні
> клопотання про звільнення від сплати
> судового збору; 5) бездіяльністю із
> забезпечення розгляду та вирішення до
> сьогодні заяви про відвід; 6) поверненням
> позовної заяви;

- суддями Залімський І.Г.,

> Матохнюк Д.Б., Мельник-Томенко Ж.М. та ВААС

> (7ААС) - ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)
> неповідомленням позивачок про час та
> місце розгляду справи; 2) нерозглядом
> апеляції з 19.03.12 до сьогодні в частині
> порушень прав Щербатої Н.М.; 3) нерозглядом
> з 19.03.12 до сьогодні клопотання про
> звільнення від сплати судового збору; 4)
> бездіяльністю із забезпечення розгляду
> та вирішення з 27.04.12 до сьогодні заяви
> Щербатої Н.М. у власних інтересах про
> відвід судді Залімському І.Г.; 5)
> вирішенням заяви в інтересах Щербатої
> А.В. про відвід судді Залімському І.Г. за
> участі судді Залімського І.Г.; 6)
> позапроцесуальною відмовою в розгляді
> вимог про визнання порушень ЄКПЛ та
> Конвенції ООН про права дитини; 7)
> відмовою в задоволенні підставної
> апеляції в інтересах Щербатої А.В.;

-

> суддею Залімський І.Г. та ВААС (7ААС) -
> ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - відмовою
> в доступі до матеріалів справи;

- суддею

> Амелін С.Є. та ВАСУ (ВС) - ст.6.1. в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)
> неповідомленням позивачок про час та
> місце розгляду справи; 2) створенням
> фінансової перешкоди в доступі до суду
> шляхом відмови в задоволенні заяви про
> звільнення від сплати судового збору та
> вимоги його сплати; 3) бездіяльністю із
> забезпечення розгляду та вирішення з
> 29.06.12 до сьогодні заяви про відвід судді; 4)
> поверненням касації без розгляду.

97.6.2.

> друга справа №212/7915/2012 (№ змінений на
> 212/10573/2012);

- суддею Федчишен С.А. та ВМС -

> ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)
> створенням фінансової перешкоди в
> доступі до суду шляхом відмови в
> задоволенні заяви про звільнення від
> сплати судового збору та вимоги його
> сплати; 2) неповідомленням про час та
> місце розгляду справи; 3) вирішенням заяви
> про відвід самому собі - з порушенням
> принципу *nemo iudex in causa sua*; 4) нерозглядом до
> сьогодні повторного клопотання про
> звільнення від сплати судового збору з
> наданою судовою практикою в аналогічних
> справах; 5) повернення позову; 6)
> бездіяльністю з оприлюднення в ЄДРСР
> ухвал у справі від 30.05.12, 01.06.12, 05.06.12 до
> сьогодні - 3 факти;

- суддями Смілянєць

> Е.С., Гонтарук В.М. та Ватаманюк Р.В. та ВААС
> (7ААС) - ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)
> нерозгляд вимог апеляцій від 07.06.12 та 11.06.12
> до сьогодні в частині визнання порушень
> суддею Федчишеним С.А. мого права на
> доступ до суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ;

-

> суддею Борисюк І.Е. та ВМС - ст.6.1. в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)
> неповідомленням про час та місце
> розгляду справи; 2) відкриттям
> скороченого провадження у справі; 3)
> залишенням позову без розгляду; 4)
> бездіяльністю з оприлюднення в ЄДРСР
> ухвали у справі від 30.07.12р. до сьогодні;

-

> суддями Совгира Д.І., Курко О.П., Матюхнюк
> Д.В. та ВААС (7ААС) - ст.6.1. в сукупності зі
> ст.14 ЄКПЛ - 1) відмовою в визнанні
> протиправним відкриття судом I інстанції
> скороченого провадження; 2) нерозглядом з
> 13.08.12 до сьогодні апеляційної вимоги

> визнати порушення суддею Борисюк І.Е.
> мого права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ;
- суддею
> Пасічник С.С. та ВАСУ (ВС) - ст.6.1. в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1) відмовою в
> розгляді касації про визнання
> протиправним відкриття судом I інстанції
> скороченого провадження та апеляційного
> погодження з таким рішенням; 2)
> нерозглядом з 14.11.12 до сьогодні
> касаційної вимоги визнати порушення
> суддею Борисюк І.Е. мого права на доступ
> до суду, гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ;
- суддею
> Романчук Р.В. та ВМС - ст.6.1. в сукупності
> зі ст.14 ЄКПЛ - 1) безмотивною відмовою в
> позові про визнання порушень ст.1
> Протоколу 1 та ст.10 ЄКПЛ; 2) безмотивною
> відмовою в позові про зобов'язання
> відповідача надати помісячний
> розрахунок суми пенсії, яку я отримувала
> б без перерахунку, за період з дати
> перерахунку (переведення на інший вид
> пенсії) по день розгляду справи;
- суддею
> Боровицький О.А. та ВААС (7ААС) - ст.6.1. в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1) створення
> фінансових перешкод в доступі до суду
> шляхом відмови в клопотанні про
> звільнення від сплати судового збору та
> протиправних вимог сплати судового
> збору; 2) нерозглядом з 08.07.13 до сьогодні
> апеляційної та позовної вимог про
> визнання порушень ЄКПЛ; 3) поверненням
> апеляції без розгляду;
- суддями
> Боровицький О.А., Сапальова Т.П.,
> Полотнянко Ю.П. та ВААС (7ААС) - ст.6.1. в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1) протиправним
> скасуванням постанови суду першої
> інстанції в частині задоволення позову
> про стягнення моральної шкоди та
> безмотивною відмовою в підставному
> позові про стягнення моральної шкоди;
-
> суддею Голяшкін О.В. та ВАСУ (ВС) - ст.6.1. в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1) створенням
> фінансових перешкод в доступі до суду
> шляхом відмови в клопотанні про
> звільнення від сплати судового збору та
> протиправних вимог сплати судового
> збору; 2) поверненням касації без
> розгляду; 3) нерозглядом з 5.11.13 до сьогодні
> касаційної вимоги визнати порушення
> суддею Боровицьким О.А. мого права на
> доступ до суду, гарантованого ст.6.1
> ЄКПЛ.
97.6.3. третя справа №212/11100/2012:
суддею
> Сало Т.Б. та ВМС - ст.6.1. в сукупності зі
> ст.14 ЄКПЛ - 1) неповідомленням про час та
> місце розгляду справи; 2) залишенням
> позову без розгляду;
- суддею Вілоус О.В.
> та ВААС (7ААС) - ст.6.1. в сукупності зі ст.14
> ЄКПЛ - 1) створенням фінансових перешкод
> в доступі до суду шляхом відмови в
> клопотанні про звільнення від сплати
> судового збору; 2) створенням фінансових
> перешкод в доступі до суду шляхом
> протиправних вимог сплати судового збору
> ; 3) нерозглядом з 28.08.12 до сьогодні
> апеляційної та позовної вимог про
> визнання порушень ЄКПЛ; 4) поверненням
> апеляції без розгляду;
- суддею Амелін С.Є.
> та ВАСУ (ВС) - ст.6.1. в сукупності зі ст.14

> ЄКПЛ - 1) нерозглядом з 14.11.12 до сьогодні
> клопотання по звільнення від сплати
> судового збору; 2) протиправною відмовою в
> розгляді касації; 3) нерозглядом з 14.11.12 до
> сьогодні вимог про визнання порушення
> суддею Білоусом О.В. щодо мене права на
> доступ до суду, ч.1 ст.6 ЄКПЛ, та права не
> бути підданою жорстокому поводженню, ст.3
> ЄКПЛ шляхом покладення на мене обов'язку
> зі сплати судового збору, в той час як за
> станом здоров'я, в гіпсі, я ОЧЕВИДНО була
> позбавлена такої фізичної
> можливості.

97.6.4. четверта справа №212/7917/2012

> (Змінений на 212/10464/2012)

- суддею Король О.П.

> та ВС - ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ -

> 1) неповідомленням про час та місце
> розгляду справи; 2) нерозглядом з 28.05.12 до
> сьогодні клопотання по звільнення від
> сплати судового збору; 3) створенням
> фінансових перешкод в доступі до суду
> шляхом протиправних вимог сплати
> судового збору; 4) бездіяльністю із
> забезпечення розгляду заяви по відвід з
> 05.06.12 до сьогодні;

- суддями Ватаманюк Р.В.,

> Смілянець Е.С., Сторчак В.Ю. та ВААС (7ААС) -

> ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)

> нерозглядом з 07.06.12 до сьогодні судової
> вимоги про визнання порушення наших прав
> на доступ до суду та на безсторонній суд,
> гарантованих ст.6.1 ЄКПЛ, суддею Королем
> О.П.

- суддею Борисюк І.Е. та ВС - ст.6.1. в

> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)

> неповідомленням про час та місце
> розгляду справи; 2) залишення позову без
> розгляду; 3) відкриттям скороченого
> провадження у справі; 4) бездіяльністю з
> оприлюднення в ЄДРСР ухвали у справі від
> 30.07.12 до сьогодні; 5) вирішенням заяви про
> відвід та самовідвід самій собі - з
> порушенням принципу nemo iudex in causa sua;

-

> суддями Сторчак В. Ю., Полотнянко Ю.П.,

> Смілянець Е.С. та ВААС (7ААС) - ст.6.1. в

> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1) безмотивною

> відмовою в частині апеляційних вимог;
> 2)нерозглядом з 16.08.12 до сьогодні судової
> вимоги про визнання порушень суддею

> Борисюк І.Е. щодо нас ст.10 та ст.1 Протоколу

> 1 в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ, а також ч.1 ст.6

> ЄКПЛ;

- суддею Кашпрук Г.М. та ВС - ст.6.1. в

> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1) призначенням

> розгляду справи в скороченому

> провадженні;

- суддею Матохнюк Д.Б. та ВААС

> (7ААС) - ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)

> неповідомленням про час та місце

> розгляду; 2) відмовою в розгляді та

> повернення апеляції;

- суддями Стародуб

> О.П., Ємельянова В.І., Рецебуринський Ю.Й.

> та ВАСУ (ВС) - ст.6.1. в сукупності зі ст.14

> ЄКПЛ - 1) протиправною відмовою в

> задоволенні касаційних вимог 2)

> бездіяльністю з розгляду касації з 07.02.13

> до 04.03.15, тобто, протягом двох років та 25

> днів; 3) протиправною відмовою в розгляді

> касації; 4) бездіяльністю з розгляду

> касації з 21.03.13 до 04.03.15, тобто, протягом

> одного року 11 місяців та 11 днів;

- суддею

> Жмудь О.О. та ВС - ст.6.1. в сукупності зі

> ст.14 ЄКПЛ - 1) призначенням розгляду

> справи в скороченому провадженні; 2)

> бездіяльністю із забезпечення виконання
> 3х судових рішень від 09.06.15, 27.08.15 та 29.09.15
> про витребування від відповідача
> доказів, включно неподання цих рішень до
> примусового виконання; 3) створенням
> фінансових перешкод в доступі до суду
> ухвалами від 25.01.16 та від 01.08.16 шляхом
> покладення витрат на проведення
> судово-економічної експертизи на мене;
-
> суддею Сторчак В.Ю. та ВААС (7ААС) - ст.6.1. в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1) бездіяльністю
> із забезпечення розгляду заяви по відвід
> з 27.04.15 до сьогодні; 2) розглядом справи
> неповноважним судом; 3) протиправна
> відмова в розгляді апеляції;
- суддями
> Мороз Л.Л., Бучик А.Ю., Рибачук А.І. та ВАСУ
> (ВС) - ст.6.1. в сукупності зі ст.14 ЄКПЛ - 1)
> нерозглядом до сьогодні клопотання та
> незабезпечення судом надання нам
> публічної правової допомоги; 2)
> бездіяльністю з розгляду заяви про
> нововиявлені обставини з 17.03.16 до 31.07.19,
> тобто, протягом трьох років чотирьох
> місяців та 14 днів; 3) нерозглядом до
> сьогодні заяви про нововиявлені
> обставини від 17.03.16, тобто, протягом 4
> років 11 місяців і 21 дня; натомість,
> розглядом та включенням в текст ухвали по
> нашій справі обставин та рішення якоїсь
> іншої справи замість нашої;
- суддею
> Медяна Ю.В. та ВМС - ст.6.1. в сукупності зі
> ст.14, 17 ЄКПЛ - 1) незабезпеченням нам судом
> публічної правової допомоги та відмова в
> її забезпеченні; 2) відмова 06.08.20 в
> розгляді наших клопотань про
> забезпечення судом надання нам з донькою
> публічної правової допомоги; 3)
> неповідомлення сторін про час та місце
> судового розгляду; 4) залишення позову без
> розгляду; 5) бездіяльність з розгляду
> справи з 27.09.19 до 22.10.20, тобто, протягом
> одного року та 26 днів; 6) ненадання доступу
> до матеріалів справи;
- суддею Медяна Ю.В.
> та ВМС - ст.3, в сукупності зі ст.14, 17 ЄКПЛ
> - психологічним і юридичним катуванням,
> жорстоким поведженням з позивачками та
> їх престарілою матір'ю і бабусею Щербатою
> Г.С., лежачим інвалідом 1А групи протягом 21
> року - шляхом постійного ігнорування
> повідомлень про неможливість явки через
> інвалідність, хвороби, небезпеку
> коронавірусу та потребою догляду
> лежачого інваліда, де-факто, вимогою
> покинути престарілу напризволяще, та
> брехливою констатацією неявок позивачок
> до суду без поважних причин;
- головами
> ВМС Михайленко А.В. та Гайду Г.В.,
> керівниками апарату суду Гудемчук Н.Й. та
> Цибко О.В. - ст.6.1. в сукупності зі ст.14, 17
> ЄКПЛ - зловживання правами шляхом
> довготривалого ненадання доступу до
> матеріалів справи.
97.6.5. В усіх чотирьох
> справах - ті ж порушення ПФУ, які ми
> оскаржили до суду - ст.1 Протоколу 1, ст.4.1
> ст.8.2 та 10, в сукупності зі ст.ст.14 17 ЄКПЛ.
> Відповідальними за ці порушення є усі і
> кожен із суддів, задіяних в справах і
> вказаних вище, а також усі суди, в яких
> перебували справи.
97.7. ВМЦВВЦД - ст.6.1 в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ в частині права на
> публічну правову допомогу.

98. Прошу суд
> визнати протиправними усі рішення, дії та
> бездіяльність, стверджені як вчинені
> проти мене та доньки порушення прав
> людини.
Б. Вимоги про застосування судом
> заходів загального характеру
Заходи
> загального характеру - це заходи,
> передбачені рішенням суду, спрямовані на
> усунення можливості аналогічного
> порушення щодо інших осіб (виправлення
> порушеного права).
Заходами загального
> характеру є заходи, спрямовані на
> усунення зазначеної в рішенні системної
> проблеми та її першопричини,
> зокрема:
внесення змін до чинного
> законодавства та практики його
> застосування;
внесення змін до
> адміністративної практики;
забезпечення
> юридичної експертизи
> законопроектів;
забезпечення
> професійної підготовки з питань вивчення
> Конвенції та практики суду прокурорів,
> адвокатів, працівників правоохоронних
> органів, працівників імміграційних
> служб, інших категорій працівників,
> професійна діяльність яких пов'язана із
> правозастосуванням, а також з триманням
> людей в умовах позбавлення свободи;
інші
> заходи, які визначаються з метою
> забезпечення усунення недоліків
> системного характеру, припинення
> спричинених цими недоліками порушень
> Конвенції та забезпечення максимального
> відшкодування наслідків цих
> порушень.
Прошу суд застосувати заходи
> загального характеру у цій справі, а
> саме:
99. Зобов'язати КМУ та ВРУ в місячний
> термін:
99.1. усунути із закону України «Про
> пенсійне забезпечення» припис про
> обмеження розміру виплати пенсій;
99.2.
> усунути із закону України «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування» припис про обмеження
> розміру виплати пенсій;
99.3. скасувати чи
> припинити дію в інший спосіб закону
> України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування»;
99.4.
> ліквідувати унормування фінансування
> ПФУ за рахунок коштів Пенсійного фонду та
> забезпечити це фінансування за рахунок
> коштів державного бюджету;
99.5. внести
> зміни до закону України «Про державний
> бюджет України на 2021 рік» у формі заміни
> вказаного в законі прожиткового мінімуму
> на фактичний, обрахований МСП;
99.6. усунути
> з КАСУ усі приписи стосовно 1) розгляду
> відводу (самовідводу) судом, якому
> заявлений відвід; 2) можливості залишення
> позову без розгляду; 3) запровадження
> ЄСІТС та обов'язковості ЕЦП; 4) можливості
> судового розгляду без повідомлення
> сторін.

100. Зобов'язати КМУ в місячний
> термін забезпечити кожному юридичний та
> фінансовий доступ до електронного суду
> шляхом унормування джерел фінансування
> витрат особи на електронний суд для
> придбання та підтримку комп'ютера,
> мобільного телефона, послуг інтернету та
> мобільного зв'язку.

101. Скасувати як
> протиправну постанову правління ПФУ від
> 25.11.05 №22-1.

102. Скасувати як протиправний
> наказ ДСА №247 від 01.06.20.

103. Зобов'язати ДСА
> негайно припинити застосування як
> неконвенційного наказу ДСА №247 від
> 01.06.20.

104. Зобов'язати ПФУ, ВОПФУ припинити
> застосування як неконвенційного закону
> України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування» та
> відновити повноаспектне застосування
> закону України «Про пенсійне
> забезпечення».

В. Про застосування судом
> заходів індивідуального характеру (restitutio
> in integrum)
Заходами індивідуального
> характеру є заходи, які вживаються
> державою з метою припинення
> встановленого судом порушення та
> відновлення правового становища
> заявника настільки, наскільки це можливо,
> до того ж стану, в якому воно перебувало
> до порушення Конвенції (restitutio in
> integrum).

Прошу суд застосувати заходи
> індивідуального характеру у цій справі, а
> саме:

105. У справі №212/4209/2012 (в окремих
> документах - №212/4709/2012)

105.1. Розглянути та
> задовольнити моє клопотання від 19.03.12 у
> власних інтересах про звільнення від
> сплати судового збору в частині порушень
> прав Щербатої Н.М.

105.2. Розглянути та
> задовольнити мою заяву від 27.04.12 у власних
> інтересах про відвід судді Залімському
> І.Г. в частині порушень прав Щербатої Н.М.
>

105.3. Розглянути та задовольнити мою
> апеляцію від 19.03.12 у власних інтересах в
> частині порушень прав Щербатої Н.М.

106. у
> справі №212/7915/2012 (№ змінений на 212/10573/2012)
>

106.1. Розглянути та задовольнити мої
> апеляції від 07.06.12 та 11.06.12 в частині
> визнання порушень суддею Федчишеним С.А.
> мого права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ.

106.2. Розглянути
> та задовольнити мою апеляцію від 13.08.12 в
> частині визнання порушень суддею Борисюк
> І.Е. мого права на доступ до суду,
> гарантованого ст.6.1 ЄКПЛ.

106.3. Розглянути
> та задовольнити мою апеляцію від 08.07.13 в
> частині апеляційної та позовної вимог
> про визнання порушень ЄКПЛ.

107. У справі
> №212/11100/2012

107.1. Розглянути та задовольнити
> нашу апеляцію від 28.08.12 в частині
> апеляційної та позовної вимог про
> визнання порушень ЄКПЛ.

108. У справі

> №212/7917/2012 (Змінений на 212/10464/2012)
108.1.
> Розглянути та задовольнити мою апеляцію
> від 07.06.12 в частині визнання порушення
> наших прав на доступ до суду та на
> безсторонній суд, гарантованих ст.6.1 ЄКПЛ,
> суддею Королем О.П.
108.2. Розглянути та
> задовольнити мою апеляцію від 16.08.12 в
> частині визнання порушень суддею Борисюк
> І.Е. щодо нас ст.10 та ст.1 Протоколу 1 в
> сукупності зі ст.14 ЄКПЛ, а також ч.1 ст.6
> ЄКПЛ.
108.3. Розглянути та задовольнити мою
> заяву про відвід, включно судді Сторчаку
> В.Ю., в апеляції від 27.04.15 та задовольнити
> її.
108.4. Змінити ухвалу від 25.01.16 шляхом
> вилучення з неї припису про покладення
> витрат з проведення експертизи на
> позивачку Шербату Н.М. та включення
> натомість припису про покладення витрат
> з проведення експертизи на
> відповідача.
108.5. Скасувати як
> протиправну ухвалу від 01.08.16 про
> виправлення описки.
108.6. Скасувати як
> протиправну ухвалу від 02.12.19 про відмову в
> забезпеченні мені судом публічної
> правової допомоги.
108.7. Скасувати як
> протиправну ухвалу від 06.08.20 про відмову в
> розгляді наших донькою клопотань як
> поданих без ЕЦП.
108.8. Скасувати як
> протиправну ухвалу від 22.10.20 про
> залишення позову без розгляду.
108.9.
> Розглянути по суті усі наші позовні
> вимоги та вимоги в порядку ЄКПЛ та
> задовольнити їх в повному обсязі.
108.10.
> Скасувати як протиправне рішення
> відповідача про проведення мені з 01.01.2004
> року перерахунку пенсії по інвалідності
> в розмірі за віком в сумі 783,02 грн.,
> призначеної за законом України «Про
> пенсійне забезпечення», на пенсію по
> інвалідності в сумі 140,85 грн., призначену
> таємно за законом України «Про
> загальнообов'язкове державне пенсійне
> страхування».
108.11. Zobов'язати
> відповідача поновити мені нарахування та
> виплату пенсії по інвалідності в розмірі
> за віком за законом України «Про пенсійне
> забезпечення» в розмірі 4,81 мінімальних
> зарплат, але не менше 15,66 мінімальних
> пенсій за віком, не менше двох фактичних
> прожиткових мінімумів - без обмеження
> строком.
108.12. Zobов'язати відповідача
> виплачувати мені сімейну складову пенсії
> на доньку Шербату А.В., інваліда з
> дитинства 2 групи, що є студенткою 3 курсу
> університету стаціонарної форми
> навчання і знаходиться на моєму
> утриманні, в розмірі двох фактичних
> прожиткових мінімумів, але не менше
> фактичного прожиткового мінімуму, з дати
> настання такого мого права: з травня 2004
> року в розмірі фактичного прожиткового
> мінімуму; з червня 2014 року (настання
> інвалідності дитини) - в розмірі двох
> фактичних прожиткових мінімумів.
108.13.
> Zobов'язати відповідача виплачувати мені

> доплату до пенсії на мій як одинокого
> інваліда 2 групи пенсійного віку догляд в
> розмірі одного фактичного прожиткового
> мінімуму з дати настання такого мого
> права - 3 вересня 2016 року без обмеження
> строком.

108.14. Зобов'язати відповідача
> призначити та виплачувати мені пенсію за
> віком з дати настання такого мого права -
> 3 вересня 2016 року без обмеження
> строком.

108.15. Скасувати як протиправне
> рішення відповідача (Ленінського ПФУ) від
> 03.06.09 року про відмову в призначенні мені
> пенсії по інвалідності в розмірі за
> віком, надбавки на неповнолітню дитину та
> підвищення до пенсії за постановою КМУ
> від 11.03.2009 року №198.

108.16. Зобов'язати
> відповідача призначити та виплачувати
> мені пенсію по інвалідності в розмірі за
> віком, надбавку на неповнолітню дитину та
> підвищення до пенсії за постановою КМУ
> від 11.03.2009 року №198 з дати мого звернення в
> 2009 році протягом часу існування
> права.

108.17. Зобов'язати відповідача
> надати мені в 10-денний строк розрахунок
> моєї втраченої внаслідок перерахунку
> пенсії, призначеної за законом України
> «Про пенсійне забезпечення» в сумі 783,02
> грн., за період з 01.01.2004 року по дату
> вручення мені цього розрахунку.

Г. Про

> стягнення майнової шкоди

109. Відповідач, в
> порушення приписів права, до сьогодні не
> надав мені фахового розрахунку моєї
> втраченої внаслідок перерахунку пенсії,
> призначеної за законом України «Про
> пенсійне забезпечення» в сумі 783,02 грн., за
> період з 01.01.2004 року до сьогодні. З цієї
> причини я позбавлена можливості заявити
> вимоги про відшкодування майнової шкоди
> за усіма порушеннями моїх прав. Цей факт
> унеможлиблює, з вини відповідача, надання
> мною точних розрахунків розмірів
> майнової шкоди. З цієї причини ця частина
> вимог заявляється частково за наявними
> даними чи за аналогією закону та права,
> або ж за альтернативними розрахунками.

110.

> Мені відома позиція судів України, за
> якою посадовці не несуть персональної
> майнової відповідальності перед особами,
> чий права людини вони порушили:
> відповідає народ України в особі
> Держказначейства бюджетними коштами.

110.1.

> Однак, Конституція України встановила, що
> «Кожен зобов'язаний... відшкодувати
> завдані ним збитки». Така позиція
> відповідає і міжнародному праву України,
> за яким сплата бюджетом завданої владою
> шкоди є СУБСИДІАРНИМ інструментом, і
> застосовується як підстраховка,
> додатковий спосіб безумовного
> поновлення порушених прав жертви.

110.2.

> Саме тому я вважаю наведену вище судову
> практику хибною, але не тільки.
> Увільнення порушника від прямої
> відповідальності перед жертвою - навіть
> з потенційним регресним відшкодуванням
> - є наданням корупційної переваги
> порушнику за соціальною ознакою
> причетності до владних коридорів, що на
> даний час є найбільшим загально визнаним

> злом в Україні.

111. Право на відшкодування
> з урахуванням практики Європейського
> суду з прав людини повинно носити
> ефективний характер, і має на меті не
> тільки покриття шкоди завданої
> потерпілій стороні, а також є засобом
> попередження з боку відповідача вчинення
> порушень прав, отже має бути відчутним не
> тільки для позивача але й для
> відповідача, що спонукало б відповідача
> вживати заходів щодо зміни практики
> нехтування положеннями законодавства, і
> зокрема, сприяло б зменшенню кількості і
> обсягів скарг і позовних заяв які
> надходять на адресу національних судів
> та ЄСПЛ з України.

111.1. У справі «East/West Alliance
> Limited» проти України, Заява №19336/04, від
> 23.01.2014, ОСТАТОЧНЕ 02/06/2014,
> http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/974_994 ЄКПЛ вказує:
> «248.

> ...Суд повторює, що у справах про
> позбавлення майна державою відмінність
> між «законним» і «незаконним»
> позбавленням майна є надзвичайно
> суттєвою для оцінки вимог про
> відшкодування матеріальної шкоди (див.
> рішення щодо справедливої сатисфакції
> від 20 травня 2010 року у справі
> «Україна-Тюмень» проти України» (Ukraine-Tyumen
> v. Ukraine), заява №22603/02, п.22 з подальшими
> посиланнями).

249. Характер і межі
> справедливої сатисфакції, яку надає Суд
> за статтею 41 Конвенції, прямо залежать
> від характеру порушення (див. рішення від
> 20 вересня 2011 року у справі «Shesti Mai Engineering
> OOD» та інші проти Болгарії» (Shesti Mai Engineering
> OOD and Others v. Bulgaria), заява №17854/04, п.101 з
> подальшими посиланнями). Крім того,
> практика Суду вимагає існування чіткого
> причинно-наслідкового зв'язку між
> відшкодуванням, що вимагається
> заявником, та порушенням Конвенції (див.,
> серед інших, рішення від 24 червня 2003 року
> у справі «Стретч проти Сполученого
> Королівства» (Stretch v. the United Kingdom), заява
> №44277/98, п.47). Таким чином, для присудження
> відшкодування матеріальної шкоди
> заявник повинен продемонструвати
> існування причинно-наслідкового зв'язку
> між порушенням та будь-якою
> стверджуваною фінансовою втратою (див.,
> наприклад, рішення щодо справедливої
> сатисфакції від 21 січня 2010 року у справі
> «Druzstevni zalozna Pria» та інші проти Чеської
> Республіки» (Druzstevni zalozna Pria and Others v. the Czech
> Republic), заява №72034/01, п.9).

250. Іноді точний
> підрахунок сум, необхідних для повного
> відшкодування матеріальних втрат, яких
> зазнав заявник, може бути неможливим у
> зв'язку із невизначеним по своїй природі
> характером шкоди, що витікає з порушення
> (див. рішення щодо справедливої
> сатисфакції у справі «Сміт та Грейді
> проти Сполученого Королівства» (Smith and Grady
> v. the United Kingdom), заява №№33985/96 та 33986/96, п.18, ECHR
> 2000-IX). Можуть існувати інші перешкоди.
> Наприклад, неможливо точно підрахувати
> вартість майна, яке більше не існує (див.
> рішення щодо справедливої сатисфакції
> від 15 листопада 2011 року у справі
> «Ованнісян та Широян проти Вірменії»
> (Novhannisyann and Shiroyan v. Armenia), заява №5065/06, п.13).

251.

> Суду також відомо про труднощі при

> підрахунку втраченої вигоди за обставин,
> коли такі прибутки можуть коливатися
> внаслідок різноманітних
> непередбачуваних чинників (див. рішення
> щодо справедливої сатисфакції від 24
> лютого 2009 року у справі «Dacia S. R. L.» проти
> Молдови» (Dacia S. R. L. v. Moldova), заява №3052/04, п.47).
> Це особливо стосується випадків
> господарської діяльності підприємства, в
> яких припускаються ризики та певний
> ступінь невизначеності щодо
> використання та прибутковості майна, про
> яке йдеться (див. рішення щодо
> справедливої сатисфакції від 20 січня 2011
> року у справі «Basarba OOD» проти Болгарії»
> (Basarba OOD v. Bulgaria), заява №77660/01, п.26).

252. Що

> стосується матеріального відшкодування
> моральної шкоди, Суд може присудити її
> комерційним підприємствам, виносячи
> рішення на засадах справедливості,
> оскільки її точний підрахунок є
> неможливим. Зазнана такими компаніями
> моральна шкода може включати аспекти, які
> більшою або меншою мірою є
> «об'єктивними» або «суб'єктивними».
> Аспекти, які можна враховувати, включають
> репутацію підприємства, невизначеність
> при прийнятті рішень, проблеми в
> керуванні підприємством (для якого не
> існує точного методу підрахунку
> наслідків) та, насамкінець, хоча й меншою
> мірою, тривогу та незручності, завдані
> керівництву (див. рішення у справі
> «Comingersoll S. A.» проти Португалії (Comingersoll S.
> A. v. Portugal) [ВП], заява №35382/97, п.35, ECHR 2000-IV).

253.

> Якщо один або більше з аспектів шкоди не
> можуть бути точно визначені, Суд може
> вирішити здійснити загальну оцінку на
> засадах справедливості (див., в якості
> нещодавнього прикладу, рішення щодо
> справедливої сатисфакції від 25 липня 2013
> року у справі «Агрокомплекс проти
> України» (Agrokompleks v. Ukraine), заява №23465/03, пп.80
> і 93)».

112. Прошу суд стягнути на мою користь
> з відповідача майнову шкоду, завдану
> протиправним відібранням у мене
> заробленої пенсії та іншими викладеними
> тут порушеннями моїх та доньки прав,
> обраховану альтернативним шляхом з
> використанням коефіцієнтів збільшення
> державних стандартів та інших
> економічних показників, в сумах:

112.1.

> Актуалізованої на даний час вартості
> недоплаченої пенсії за період з 21.03.02 по
> дату ухвалення судом рішення, з
> урахуванням недоплати від обмеження
> виплати пенсії зма мінімальними пенсіями
> за віком, що станом на березень 2021 року
> складає 7 224 049,30 грн., або 219 082,53 євро, а
> саме:

112.1.1. Від вартості пенсії в розмірі
> 4,81 актуальних мінімальних зарплат - 6 316
> 808,32 грн.

112.1.2. (Або від вартості пенсії в
> розмірі 15,66 актуальних мінімальних
> пенсій за віком - 6 051 339,26 грн.

112.1.3. Або від
> вартості пенсії в розмірі 5,56 (коефіцієнт
> зменшення пенсії при перерахунку)
> актуальної пенсії - 5 799 049,58 грн.)

112.1.4. Не
> менше від вартості пенсії в розмірі
> актуального ФПМ - 778 874,73 грн.; від
> вартості пенсії в розмірі актуального

> 2хФПМ - 1 859 980,50 грн.)

112.2. Сімейної

> складової пенсії на дитину в розмірі
> актуального ФПМ - 372 110,52 грн.; сімейної
> складової пенсії на дитину в розмірі
> актуального ФПМ + 2хФПМ (за час
> інвалідності) - 647 971,53 грн.

112.3. Доплати на

> догляд мені як самотньому інваліду в
> розмірі актуального ФПМ - 259 269,45
> грн.

(Примітка: розмір майнової шкоди не є
> остаточним, оскільки в розрахунках за 2
> останні місяці застосований не
> актуальний, а останній оприлюднений ФПМ,
> в цій заяві - за січень 2021 року)

113. Прошу

> суд стягнути на мою користь з ВМЦБВПД,
> Пікановської Л.В., Смішної Н.В.
> субсидіарно майнову шкоду, завдану ними
> ненаданням мені належної і потрібної
> публічної правової допомоги в справі за
> період з 17.07.15 по даний час в загальній
> сумі 64 695 грн., або 1 961,99 євро. Розрахунок
> додається.

113.1. Ця шкода обрахована за

> приписами нормативного врегулювання, яке
> застосовується для оплати праці
> публічних правових адвокатів за
> нормативними тарифами.

На сайті

> координаційного центру з надання
> безоплатної правової допомоги за
> посиланням
> <https://www.legalaid.gov.ua/publikatsiyi/calc-act-forms/> на
> допомогу адвокатам розміщений
> калькулятор для розрахунку розміру
> винагороди-оплати послуг за надання БВПД
> на підставі актуального нормативного
> врегулювання. Ці тарифи обраховані
> вказаним калькулятором.

Д. Про стягнення

> немайнової (моральної) шкоди

114. У справі

> «Nedayborshch v.Russia (Недайборщ проти Російської
> Федерації)» №42255/04 від 01.07.2010
> (<http://echr.ketse.com/doc/42255.04-en-20100701/view/>) Суд вказав
> на таке:

«35. The applicant claimed 30,000 euros (EUR) in respect of
> nonpecuniary damage.

36. The Government submitted that the applicant had
> failed to submit any documents in support of his claim.

37. The Court

> reiterates its constant position that an applicant cannot be required to
> furnish any proof of non-pecuniary damage he or she has sustained (see,
> among many others, Antipenkov v.Russia, no. 33470/03, §82, 15 October 2009;
> Pshenichnyu v.Russia, no. 30422/03, §35, 14 February 2008; Garabayev
> v.Russia, no. 38411/02, §113, ECHR 2007-VII (extracts); and Gridin
> v.Russia, no. 4171/04, §20, 1 June 2006). It considers, however, the
> applicant's claim excessive. Making its assessment on an equitable basis, it
> awards the applicant EUR 9,000 under this head, plus any tax that may be
> chargeable».

«35. Заявитель требовал сумму в
> размере 30 000 евро в качестве компенсации
> морального вреда.

36. Власти Российской

> Федерации утверждали, что заявитель не
> представил никаких документов в
> подтверждение своего требования.

37.

> Европейский Суд вновь отмечает свою
> неизменную позицию в отношении того, что
> заявитель не обязан представлять
> какие-либо доказательства наличия
> понесенного им морального вреда (см.,
> среди множества иных источников,
> Постановление Европейского Суда от 15
> октября 2009г. по делу «Антипенков против

> Российской Федерации)) (Antipenkov v.Russia), п.82,
> жалоба №33470/03; Постановление
> Европейского Суда от 14 февраля 2008 г. по
> делу «Пшеничный против Российской
> Федерации» (Pshenichnyu v.Russia), п.35, жалоба
> №30422/03; Постановление Европейского Суда
> по делу «Гарабаев против Российской
> Федерации» (Garabayev v.Russia), п.113, жалоба №38411/02,
> ЕСПЧ 2007-VII (извлечения); а также
> Постановление Европейского Суда от 1 июня
> 2006г. по делу «Гридин против Российской
> Федерации» (Gridin v.Russia), п.20, жалоба №4171/04).
> Тем не менее. Европейский Суд считает
> требование заявителя чрезмерным. Вынося
> свою оценку на справедливой основе,
> Европейский Суд присуждает заявителю
> сумму в размере 9 000 евро по данному
> пункту, плюс любой налог, который может
> быть начислен на эту сумму».

У цивільному

> праві України застосовується система
> генерального делікту, відповідно до якої
> всяке заподіяння шкоди передбачається
> протиправним і тягне обов'язок
> причинителя відшкодувати цю шкоду, якщо
> тільки він не доведе свою правомочність
> на його заподіяння. Тобто обов'язок
> доказування відсутності моральної шкоди
> покладений на відповідача.

Згідно ч.4 ст.23

> ЦК України моральна шкода
> відшкодовується незалежно від майнової
> шкоди, яка підлягає відшкодуванню, та не
> пов'язана з розміром цього
> відшкодування.

115. У справі CRISTINA VOICENCO с.

> MOLDOVA Кристина Войченко против Молдовы,
> №25688/09, 27 септембля 2011г., \$43
> <http://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-106344>, ЕКПЛ вказав, що
> сума компенсації, стягнута на користь
> жертви порушення національним судом, не
> повинна бути меншою, ніж присуджує
> Європейський суд в подібних справах.

116.

> Прошу суд стягнути на мою користь та
> окремо на користь доньки Щербатої А.В.
> немайнову (моральну шкоду) за усі
> оскаржені тут вчинені протягом 19 років, з
> них 9 років судочинства, порушення наших
> прав людини, а саме:

116.1. з КМУ та ВРУ – по 5

> 000 евро з кожного;

116.2. з ПФУ – по 1 000

> евро;

116.3. з ДСА – по 1 000 евро;

116.4. з ВОПФУ –

> по 20 000 евро;

116.5. з кожного стверджуваного

> судді-порушника (складу суду –

> солідарно), судового чиновника та суду –

> по 1 000 евро; з судді Медяної Ю.В. – 2 000

> евро;

116.6. з ВМЦБВПД – по 1 000 евро.

117. Якщо

> суд вважатиме правомірним покласти
> відшкодування шкоди на Державне
> казначейство України, Міністерство
> юстиції України чи інший державний орган,
> прошу покласти таке відшкодування
> солідарно на цей орган та кожного
> стверджуваного порушника.

118. Якщо суд

> правомірно визнає якісь вимоги

> надмірними, прошу стягнути їх в сумі,

> визначеній за аналогічною практикою ЕСПЛ

> на засадах справедливості.

119. При

> стягненні будь-яких сум на мою та доньки

> користь прошу суд зобов'язати
> боржників:
119.1. сплатити усі присуджені
> кошти в гривні по курсу НБУ на день сплати
> з урахуванням будь-якого податку, який
> може бути стягнутий із зазначених сум, а
> також вартості доставки коштів
> отримувачу чи банківських витрат на
> зарахування цих коштів;
119.2. сплатити усі
> присуджені кошти протягом трьох місяців
> з моменту набуття рішенням чинності, а
> при прострочці - додатково простий
> відсоток (simple interest) за кожен день
> прострочки від простроченої суми у
> розмірі граничної позичкової ставки
> Європейського центрального банку, яка
> діятиме в цей період, плюс три
> відсотки.
IV. Інші питання
120. Я не вважаю,
> що (частково) пропустила строк для
> подання будь-якої з вказаних в цій заяві
> вимог. Моя позиція базується на
> наступному:
120.1. Пенсійні вимоги є
> вимогами про захист права власності.
> Відповідно до ст.268 ЦК України, «1. Позовна
> давність не поширюється: 4) на вимогу
> власника або іншої особи про визнання
> незаконним правового акта органу
> державної влади, органу влади Автономної
> Республіки Крим або органу місцевого
> самоврядування, яким порушено його право
> власності або інше речове право; 5) на
> вимогу страхувальника (застрахованої
> особи) до страховика про здійснення
> страхової виплати (страхового
> відшкодування)». (Пункт 4 частини першої
> статті 268 виключено на підставі Закону
> №4176-VI від 20.12.2011 «Про внесення змін до
> деяких законів України щодо
> вдосконалення порядку здійснення
> судочинства»). Таким «вдосконаленням»
> судочинства людині значно звужене право
> на суд. А тому, виходячи зі ст.22
> Конституції України, Закон №4176-VI не
> повинен застосовуватися, а скасований
> припис права - навпаки, є чинним, і має
> застосовуватися. Також, пенсійні
> стосунки є страховими, де отримувачі
> виступають застрахованими особами, а ПФУ
> - страховиком. Це означає, що я не
> пропустила жодного строку за моїми
> пенсійними вимогами.
120.2. Відповідно до
> ст.111 закону України «Про пенсійне
> забезпечення», «Суми пенсії, не одержані
> своєчасно з вини органу, що призначає або
> виплачує пенсію, виплачуються за минулий
> час без обмеження будь-яким строком».
120.3.
> Строк для оскарження результатів
> судового розгляду, за приписами ЄСПЛ та
> практикою ЄСПЛ, складає три місяці.
121.
> Однак, якщо суд правомірно визнає
> протилежне, прошу суд не застосовувати як
> пропущений строк для подання моїх вимог,
> виходячи з таких аргументів:
121.1.
> Українське національне право виписане
> таким чином, що при застосуванні пропуску
> строку на подання правової вимоги
> жертвою порушення порушник повністю
> звільняється від відповідальності за
> свої порушення. Справедливо було б, якби
> порушник в будь-якому разі ніс повну

> відповідальність, навіть якщо жертва
> втрачає - але в Україні такого нема. Тому
> сам факт застосування строку подання
> правової вимоги як пропущеного - хай і за
> законом - надає неправомірну корупційну
> перевагу порушнику у вигляді звільнення
> від відповідальності. Втрачає жертва і
> суспільство, а виграє порушник. Таке аж
> ніяк не служить інтересам українського
> суспільства і порушує права людини.

121.2.

> Наявність в законодавстві певного строку
> на подання правової вимоги є обмеженням
> права на суд. В принципі кожна держава
> може встановлювати певні обмеження цього
> права, але в таких межах, щоб вони не
> позбавляли особу права на власне суд.
> Застосування в Україні строку подання
> правової вимоги як пропущеного повністю
> позбавляє особу подальшої можливості
> захисту свого права, а тому є несумісним з
> правом на суд як таким і не може
> застосовуватися в судочинстві.

121.3.

> Будь-яке обмеження права, включно і права
> на суд, має відповідати обов'язковим
> критеріям, а саме: 1) бути передбаченим в
> законі; 2) мати легітимну мету; 3) бути
> пропорційним легітимній меті; 4)
> застосовуватись в інтересах суспільства;
> 5) не бути надмірним тягарем для особи. В
> Україні зазвичай наявний лише перший
> пункт з обов'язкових: прописування в
> законі обмеження на суд у вигляді строку
> подання правової вимоги. Усі інші
> обов'язкові для обмежень умови в Україні
> не прописуються і не практикуються. Вже
> це робить протиправним застосування
> строку на подання правової вимоги як
> пропущеного.

121.4. Я є важкохворою людиною,

> у якої ще й лежача мати на руках. Разом з
> тим, я не отримувала жодної правової
> допомоги в цій справі. Перебуваючи 20
> років на пенсії і не маючи актуальних
> знань, я мусила коштом власного здоров'я і
> відпочинку, ночами спеціально вивчати
> дотичні правові питання та складати усі
> мої звернення до суду. Надто дорогою
> ціною мені дається цей суд - навіть при
> найуспішнішому результаті. В таких
> обставинах застосування до мене строку
> на подання правової вимоги як
> пропущеного є непропорційним тягарем, а
> тому протиправне.

121.5. Як тільки я

> отримала ухвалу від 22.10.20 про залишення
> позову в справі №212/10464/2012 без розгляду, я
> зразу ж звернулась до адвоката
> Кадочнікова А.О. з проханням скласти
> апеляцію. Він склав апеляцію і прислав її
> 15.11.20. З'ясувалося, що в обрахуванні строку
> допущена помилка, і за національним
> правом строк вже був пропущеним. За
> приписами ЄСПЛ, людина не повинна
> страждати, якщо помилку в її справі
> допустив державний орган, включно і
> державний адвокат. У зв'язку з наведеним
> прошу суд визнати пропуск строку за
> національним правом пропущеним не з моєї
> вини, а тому з поважних причин.

V.

> Клопотання

122. Прошу суд забезпечити

> надання нам з донькою публічної правової
> допомоги і для цього допустити до участі
> в справі нашого адвоката Кадочнікова А.О.
> на підставі двох довіреностей кожної з

> нас, поданих в справу на стадії її
> розгляду судом I інстанції.
122.1. Прошу суд
> повідомити адвоката Кадочнікова А.О. та
> ВМЦБВПД про час та місце розгляду
> справи.
123. Прошу суд витребувати від
> відповідача помісячний розрахунок суми
> пенсії, яку я отримувала б виходячи з
> призначеного за законом України «Про
> пенсійне забезпечення» розміру пенсії
> (783,02 грн./міс.) без його перерахунку за
> законом України «Про загальнообов'язкове
> державне пенсійне страхування», за
> період з 01.01.2004 року по день надання
> розрахунку, з посиланням на застосовані
> для розрахунку нормативно-правові
> акти.
123.1. Прошу суд надати мені поданий
> відповідачем на вимогу суду помісячний
> розрахунок втраченої мною пенсії для
> уможливлення розрахунку та подання суду
> точної майнової шкоди.
124. Прошу суд
> забезпечити організацію та проведення
> судово-економічної експертизи в справі,
> призначеній ще 25.01.16.
125. Прошу суд
> витребувати від ВМС справи №212/10464/2012
> (№212/7917/2012), №212/4209/2012 (в окремих документах
> - №212/4709/2012), №212/10573/2012 (№212/7915/2012),
> №212/11100/2012 для повноцінного розгляду
> цього звернення.
126. Прошу суд надати мені
> належно засвідчені електронні (цифрові)
> та паперові копії факсимільні копії
> (фотокопії оригіналів) матеріалів справи
> №212/10464/2012 за період з 2016 по 2021 роки.
127.
> Прошу суд встановити судовий контроль за
> виконанням ухваленого судом рішення та
> зобов'язати кожного боржника подати суду
> звіт про виконання судового рішення
> протягом одного місяця з дати набуття ним
> чинності.
128. Прошу суд направити
> матеріали на підтвердження встановлених
> судом стверджуваних тут фактів, включно
> про вчинення широкомасштабних
> міжнародних злочинів утримання
> українського пенсійного народу в
> рабстві, геноциду, винищення до
> уповноважених правоохоронних органів
> для перевірки їх на предмет наявності
> ознак кримінальних правопорушень та
> притягнення винних до встановленої
> законом кримінальної
> відповідальності.
VI. Додатки
1. Ухвала від
> 22.10.20 з конвертом.
2. Дві повістки з
> конвертами.
3. Лист ПФУ про виплату
> соціальної пенсії від 18.04.19 №12088/02-12.
4.
> Інтерв'ю від 30.06.2020 заступника Голови ВРП
> Олексія Маловацького.
5. Лист адвоката
> Кадочнікова А.О.
6. Розрахунок недоплати
> пенсії.
7. Розрахунок майнової шкоди від
> недоплати пенсії.
8. Розрахунок майнової
> шкоди від ненадання правової допомоги.
9.
> Цей лист в pdf-форматі.

Усі інші

> релевантні документи подані суду раніше
> і мають бути в справі. При відсутності
> якихось документів чи потребі додаткових
> усі наявні докази будуть надані суду на
> першу ж вимогу.

11.03.21.

Підпис: Н.М. Щербата

> Наталя Михайлівна Щербата

Підпис:

Н.М.

> Щербата

З повагою,

Щербата Наталя

> Михайлівна

Будь

> ласка, використовуйте цю електронну
> адресу для всіх відповідей на цей
> запит.
foi+request-83439-b4a44f21@dostup.pravda.com.ua

Якщо

> zaryt@hcsj.gov.ua - неправильна адреса для
> розпорядника Вища рада правосуддя,
> повідомте нас використовуючи
> форму:
https://dostup.pravda.com.ua/change_request/new?body=vrjust

Увага!

> Це повідомлення та будь-яка відповідь на
> нього будуть опубліковані на сайті
> Доступу до
> Правди